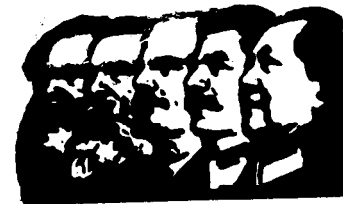

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2011 ΑΡ. ΦΥΛ. 474, € 1,50

Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Η ΕΕ ΣΤΗ ΔΙΝΗ ΜΙΑΣ ΑΤΕΛΕΙΩΤΗΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑΣ

Η διακομματική ηγεσία των Παπανδρέου-Βενιζέλου, Σαμαρά, Παπαρήγα, Τσίπρα, Καρατζαφέρη, Κουβέλη κάτω από την στενή καθοδήγηση των αφεντικών της έχει καταφέρει αυτή τη στιγμή να κρατάει σε οικονομική και πολιτική ομηρεία όλη την ΕΕ και όλο τον πλανήτη μέσω του οικονομικού και πολιτικού παραγωγικού σαμποταζ της χώρας τους που αιμορραγεί όλη την ΕΕ και κλονίζει το Ευρώ. Χάρη στον καίριο αυτό εκβιασμό και κυρίως χάρη στην πολιτική κάλυψη των ρώσων εντολέων τους έχουν εξασφαλίσει μια περίοπτη θέση παγκόσμιου διαπραγματευτή σε δύο ταυτόχρονες διαπραγματεύσεις που είναι στην καρδιά της ευρωπαϊκής κρίσης χρέους και γι αυτό στο κέντρο της παγκόσμιας οικονομίας : α) διαπραγματεύονται το σχέδιο διάσωσης της Ελλάδας με την ΕΕ και το ΔΝΤ από την φύση και την εφαρμογή του οποίου εξαρτιέται

Από αυτή τους την δεύτερη θέση ιδιαίτερα οι προβοκάτορες μπορούν να εκβιάζουν κάθε τόσο την ΕΕ μέσω ουσιαστικά πολυπληθών άτυπων και συχνά απροσδιόριστων συ-

νομητών να την απειλούν ότι θα προκαλέσουν μια χρηματοπιστωτική αλυσιδωτή πυρηνική έκρηξη ασύλληπτων διεθνών διαστάσεων. Σε τέτοιο αδιέξοδο και τέτοια πα-

ρακμή έχει έρθει το δυτικό χρηματιστικό κεφάλαιο ώστε να έχει αναθέσει τέτοια εξουσία στο πιο αναξιόπιστο και πιο απατεωνίστικο πολιτικό προσωπικό από οποιαδήποτε άλλη χώρα της ΕΕ.

**Δύο ταυτόχρονες
διαπραγματεύσεις με σκόπιμα
αιωρούμενη έκβαση**

Κατά τη γνώμη μας δεν πρόκειται να βγει τίποτα καλό από αυτές τις δύο διαπραγματεύσεις για τον απλό λόγο ότι δεν μπορούν να έχουν αληθινή έκβαση, δηλαδή να λήξουν θετικά ή αρ-

νητικά ώστε και ο ελληνικός λαός αλλά και η ΕΕ ή οι διεθνείς πιστωτές να πάρουν θέση, να ξέρουν με ποιον έχουν να κάνουν και να τελειώσει αυτή η απέραντη αγωνιώδης αναμονή που σκοτώνει την Ελλάδα και αρρωσταίνει όλη την Ευρώπη.

Αυτή η αιώρηση έχει αποδειχτεί καθαρά για την πρώτη διαπραγματευση που είναι πρακτικά σε εξέλιξη εδώ και δύο χρόνια χωρίς να έχει τέλος. Αυτό συμβαίνει γιατί ο

συνέχεια στη σελ. 10

Η ενότητα των χαλυβουργών Βόλου και Ασπρόπυργου είναι το κλειδί για την επιβίωση των εργατών και του εργοστασίου

Η συνδικαλιστική αλλά αντικειμενικά και πολιτική νίκη που πέτυχαν οι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο του Βόλου της Χαλυβουργίας Ελλάδας μπαίνοντας μπροστά σε ένα πλατύ δημοκρατικό μέτωπο και απομονώνοντας το σοσιαλφασισμό του γευτοΚΚΕ σε όλη τη Θεσσαλία δεν κλείνει το ζήτημα της μεγάλης μάχης για την επιβίωση του εργοστασίου τόσο εκείνου στο Βόλο όσο και εκείνου στον Ασπρόπυργο. Το λέμε αυτό γιατί το γευτοΚΚΕ δεν είναι μόνο του σε αυτή την υπόθεση αλλά έχει πίσω του όλο το βαθύ πολιτικό καθεστώς των σαμποταριστών που δεν χτυπάει τη βιομηχανία μόνο με ταξικά προσχήματα αλλά από όλες τις πλευρές ειδικά πάνω στη κρίση: φορολογική, πιστωτική, διοικητική-περιβαλλοντική κλπ.

**Από την ταξική διάσπαση στη
σοσιαλφασιστική δικτατορία και στο
φιάσκο του Βόλου**

Και το βαθύ καθεστώς δεν αντιμετώπιζε-ται από μεμονωμένα εργατικά και επαγγελματικά σωματεία, συλλόγους, κάποια ΜΜΕ και κάποια τοπικά τμήματα της αστικής τάξης που ξεθαρεύουν μόνο όταν ο

λαός αλλάζει τους συσχετισμούς δύναμης. Το βαθύ καθεστώς αντιμετωπίζεται μόνο όταν δημιουργηθεί μια παλλαϊκή ενότητα. Στην προκειμένη περίπτωση ο πυρήνας της παλλαϊκής ενότητας βρίσκεται στην ταξική ενότητα των εργαζομένων στο Βόλο και στον Ασπρόπυργο της Χαλυβουργίας Ελλάδας. Αυτήν την ενότητα την χάλασε εξ αρχής το ΠΑΜΕ που

με πολύ λίγα μέλη του μέσα στο ΔΣ και γενικά στο εργοστάσιο του Ασπρόπυργου κατάφερε και πέρασε την απεργία εκεί χωρίς προηγούμενα να επιδιώξει συνεννοήσεις, συντονισμό και τελικά συναπόφαση με το σωματείο του Βόλου. Εκείνο που έκανε ήταν να αποσπάσει στα γρήγορα και με χίλια ψέμματα μια δια βοής κήρυξη απεργίας διαρκείας με απόρριψη ουσιαστικά από θέση αρχής μιας πρότασης για 4μηνη μείωση ωρών εργασίας και μισθού. Αυτή η πρόταση δεν ήταν η αρχική της εργοδοσίας Μάνεση που πρότεινε χειρότερους όρους αλλά, όπως μας είπαν οι εργαζόμενοι του Βόλου, διαμορφώθηκε κάτω από την πίεση του σωματείου και με το σκεπτικό να μη χαθεί καμία θέση εργασίας. Αλλά και αυτήν την πρό-

συνέχεια στη σελ. 8

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΑΦΙΣΣΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ-Βιομηχανικοί εργάτες : Σώστε τα εργοστάσια από τους σαμποτέρ, σ. 2
- Η θεωρία ότι η κρίση οφείλεται στην υποκατανάλωση των μαζών λόγω ΕΕ είναι η θεωρία των σαμποταριστών, σ. 3
- Αποτυχία των σοσιαλφασιστών στο Βόλο, σ. 4-6
- Η παρέμβαση του κινήματος των Λιπασμάτων στα Φώτα, σ. 7
- Τα σοσιαλναζιστικά τάγματα εφόδου του γευτοΚΚΕ είναι το βαθύ κράτος, σ.9
- Κυβέρνηση και κόμματα ετοιμάζουν φασισμό στην υπηρεσία του Πούτιν, σ.13
- Υπόθεση ΕΛΣΤΑΤ, σ.15
- Βατοπέδι: Η Ρωσία χρησιμοποιεί το σκάνδαλο που η ίδια δημιούργησε για να καταλάβει όλο το Άγιο Όρος, σ.16
- Το Ιράκ στα πρόθυρα του μεγάλου φασισμού και του εμφυλίου, σ.19
- Σχετικά με το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα, σ.20

ΑΦΙΣΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ: ΣΩΣΤΕ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΑΜΠΟΤΕΡ

Κυβέρνηση-ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ χτυπάνε όσα δεν ανήκουν στο ανατολικό κεφάλαιο ενώ προστατεύουν τα φιλικά τους κάτεργα. Η αντεργατική τακτική τους στη χαλυβουργία.

Η βαθύτερη αιτία της ελληνικής χρεωκοπίας και της πείνας του λαού δεν είναι η κρατική διαφθορά όπως λέει ο Παπανδρέου. Η Κίνα έχει μεγαλύτερη διαφθορά απ' ό,τι είναι υπερηπεινωσασματική. Ούτε είναι η αιτία οι δανειστές όπως λένε τα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ και ο Σαμαράς, απόδειξη ότι η υπερχρεωμένη Ιρλανδία μειώνει το χρέος της. Οι δανειστές χτυπάνε παντού τη φτωχολογία όμως μόνο εδώ χτυπιούνται και καταστρέφονται σχεδόν οι πάντες.

Η βασική αιτία της ελληνικής χρεωκοπίας είναι το συστηματικό βιομηχανικό σαμποτάζ για 30 ολόκληρα χρόνια. Αυτό συνέτριψε τις ελληνικές εξαγωγές και οδήγησε σε πρωτοφανές ύψος το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών που εκτόξευσε το πελώριο κρατικό χρέος. Αυτό φταίει που η υπερχρέωση δυναμώνει. Γιατί οι ίδιες δυνάμεις που έκαψαν όλα αυτά τα χρόνια το σαμποτάζ το συνεχίζουν και το εντείνουν και πάνω στην κρίση (!) Οι δυνάμεις αυτές είναι σχετικά κυριαρχικές στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΛΑΟΣ, είναι απόλυτα κυριαρχικές στα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ και λειτουργούν υπέρ μιας ιμπεριαλιστικής χώρας. Πρόκειται για τη Ρωσία. Οι άνθρωποι της ισχυρίζονται ότι είναι η Γερμανία που εξαθλιώνει την Ελλάδα για να την αγοράσει τζάμπα. Όμως αυτοί που κυρίως αγοράζουν αυτή τη στιγμή τα πιο ζωτικά κομμάτια της ελληνικής οικονομίας είναι η Ρωσία και οι φίλοι της ντόπιοι κρατικοολιγάρχες, το Κατάρ και η Κίνα. Αυτοί αγόρασαν αθόρυβα το πιο κρίσιμο πακέτο μετοχών στην Άλφα, στην Πειραιώς και στην Γιούρομπανκ, αυτοί πήραν το λιμάνι του Πειραιά και διεκδικούν τον ΟΛΠ, αυτοί παίρνουν στα χέρια τους την ηλεκτροπαραγωγή των ανανεώσιμων, αυτοί πήραν τα ορυχεία χρυσού (Μπόμπολας, Κατάρ με τους Καναδούς σε εξαρτημένη θέση).

Οι ρωσόδουλοι κάνουν το βιομηχανικό σαμποτάζ με δύο τρόπους, τον επίσημο κρατικό-κυβερνητικό και τον ανεπίσημο κρατικό που εμφανίζεται σαν ταξικός.

Το επίσημο κυβερνητικό σαμποτάζ το κάνουν με το να μειώνουν την κατανάλωση του λαού χωρίς τουλάχιστον να βοηθήσουν τις βιομηχανίες να στραφούν στις εξαγωγές, με το να υπερφορολογούν τις βιομηχανίες, ιδιαίτερα την ατμομηχανή όλης της βιομηχανίας που στη χώρα μας είναι η οικοδομή, με το να αυξάνουν την τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας μέσω κυρίως της υπονόμησης των φτηνών λιγνίτη και λιθάνθρακα, με το να μπλοκάρουν κάθε κονδύλι του ΕΣΠΑ για τη βιομηχανία, με το να ματαιώνουν όλες τις μεγάλες ιδιωτικές επενδύσεις (εργοστάσιο υαλοφυλακής στην Καβάλα, υφαντουργία πρώην Λαυράκη στη Νάουσα), και με την πιστωτική ασφυξία της βιομηχανίας την ώρα που στις τράπεζες έχει όλο και πιο μεγάλη ισχύ το κράτος χάρη στις κρατικές εγγυήσεις. Εξαιτίας αυτού του σαμποτάζ οι περισσότερες βιομηχανίες έχουν το 2011 ζημίες.

Το ανεπίσημο κρατικό, δόθεν «ταξικό», σαμποτάζ το κάνουν με τον ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ. Ο ΣΥΝ χτυπάει κυρίως με πρόσχημα το «περιβάλλον» σε συνεργασία με την κυβέρνηση και με το ΣτΕ (ματαίωση μεταλλουργίας χρυσού σε Χαλκιδική και Θράκη πριν χωθεί το Κατάρ, ματαίωση της εκτροπής του Αχελώου, ματαίωση των χωροταξικών πανελλα-

δικά). Επίσης χτυπάει με τα κινήματα «δεν πληρώνω» με τα οποία σταμάτησε όλους τους αυτοκινητοδρόμους που κατασκευάζαν κύρια δυτικές εταιρείες και έριξε στην ανεργία χιλιάδες εργάτες. Όχι τυχαία διαφύλαξε τον αυτοκινητόδρομο των ανατολικών Μπόμπολα-Κόκκαλη (Μορέα), καθώς και την απρόσκοπτη λειτουργία της Αττικής οδού και της γέφυρας Ρίου-Αντίρριου που τα διόδια τους χρηματοδοτούν τον Μπόμπολα. Το ψευτοΚΚΕ περιμένει σαν κοράκι κάθε επιχείρηση που την έχει χτυπήσει η κρίση να κάνει απολύσεις ή να καθυστερήσει τη μισθοδοσία για να μετατρέψει κάθε καταρχήν δικαίωτο διαμαρτυρία των εργαζομένων σε απεργία διαρκείας ή σε επίσχεση εργασίας διαρκείας ή αν οι εργαζόμενοι δεν απεργήσουν προσπαθεί απ' έξω να φράξει την πύλη. Έτσι έκλεισε παλιότερα την Πιρέλι και έτσι έχει χτυπήσει τελευταία, τον Κατσέλη, τον Καρυπίδη, την Ελίτ, την ΦΑΓΕ και πολλά άλλα εργοστάσια. Όποιο σωματείο ή εργάτης διαμαρτύρεται για αυτήν την τακτική τον βγάζουν φιλοεργοδοτικό. Αυτό φαίνεται σαν ταξική πάλη αλλά δεν είναι. Είναι μια από τις μορφές του πολέμου που κάνει το ρωσοκινέζικο κεφάλαιο για να τσακίσει τη ντόπια βιομηχανία ή να την εξαγοράσει φτηνά.

Για αυτό το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ δεν κινητοποιούνται ενάντια σε ανατολικά μεγαλοαφενικά σαν τον Κόκκαλη ή τον Μπόμπολα που στα εργοστάσια του οργιάζει η υπερκεμετάλλευση και όπου το συνδικάτο οικοδόμων του ΠΑΜΕ λειτουργεί εκεί σαν προσωπάρχης. Ούτε, ακόμα πιο χτυπητά δεν αντιδρούν ενάντια στο χειρότερο παράνομο δολοκτητικό αφεντικό της χώρας, την ΚΟΣΚΟ. Κι όμως εκεί δίπλα στον Πειραιά τα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ με εξαντλητικές απεργίες ακόμα και για αυξήσεις πάνω στην κρίση (!) έχουν μισοπεθάνει τη Ζώνη Περάματος που θέλει να την πάρει η ΚΟΣΚΟ. Ακόμα πιο χαρακτηριστικό είναι ότι την ώρα που ο άνθρωπος της ρωσικής Γκαζπρόμ Κοπελούζος απέλυσε προχθές στην ψύχρα 50 εργαζόμενους σε σύνολο 100 τα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ απλά κατήγγειλαν τις απολύσεις, ενώ έχουν κάνει σημαία ταξικής συνέπειας την απεργία διαρκείας που καθοδηγούν στη χαλυβουργία. Εκεί πιάστηκαν από τη σκληρή πάλη των εργατών όχι για να τους βοηθήσουν αλλά για να κλείσουν το εργοστάσιο και να τους καταστρέψουν.

Η χαλυβουργία Ασπροπύργου είναι χαρακτηριστική περίπτωση διπλού σαμποτάζ από κυβέρνηση και ΣΥΝ-ψευτοΚΚΕ. Η κυβέρνηση τη χτύπησε όπως και τις άλλες 2 μεγάλες χαλυβουργίες με το τσάκισμα της οικοδομής που καταβύθισε την παραγωγή χάλυβα και με την αύξηση της τιμής του ρεύματος (την ώρα που το χάριζε στο Μυτιληναίο). Ο ΣΥΝ τη χτύ-

πησε με προσφυγή στο ΣτΕ που ματαίωσε πάνω στην κρίση ένα έργο με το οποίο μια αερογέφυρα θα μετέφερε το σκραπ από τη θάλασσα στο εργοστάσιο και θα έριχνε σημαντικά το κόστος παραγωγής. Όταν η συγκεκριμένη εταιρεία με μεγάλες ζημιές δύο χρόνων αποφάσισε σημαντική μείωση χρόνου δουλειάς-μισθού, οι εργάτες απάντησαν με απεργία που είναι μια από τις γενικά σωστές τακτικές για αύξηση της διαπραγματευτικής δύναμης ενός σωματείου όταν παλεύει για τις λιγότερες δυνατές απώλειες. Τότε χτύπησε το ψευτοΚΚΕ που πήρε τη συνδικαλιστική εξουσία και επέβαλε τη δικιά του γραμμή: «καμιά διαπραγμάτευση για μείωση χρόνου δουλειάς και μισθού - απεργία διαρκείας». Αυτή από ένα σημείο και πέρα την επέβαλε φασιστικά πνίγοντας στις Γενικές Συνελεύσεις κάθε αντίθετη φωνή σαν εργοδοτική με γιούχες και με την απειλή βίας και καταργώντας τη μυστική ψηφοφορία. Την ίδια ώρα οι εργαζόμενοι της ίδιας εταιρείας στο εργοστάσιο του Βόλου με μυστική ψηφοφορία αποφάσισαν να δεχθούν την πρόταση της εργοδοσίας. Το ψευτοΚΚΕ αντί να ζητήσει κοινή Γενική Συνέλευση Βόλου-Ασπροπύργου και να ενώσει τους εργάτες σε μια κοινή διαπραγματευτική τακτική διεξόδου απέναντι στην εργοδοσία κατηγόρησε τη συνδικαλιστική ηγεσία του Βόλου για εργοδοτική.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να απαντούν στο βασικό σαμποταριστικό τέχνασμα των ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ που είναι να κάνουν απόλυτο το αίτημα «καμιά απόλυση» (ή το ισοδύναμο αίτημα «κανένα μοίρασμα των απολύσεων σε όλους τους μισθωτούς με μείωση χρόνου εργασίας-μισθού όσο διαρκεί η πτώση εργασιών»). Το «καμιά απόλυση» είναι σωστό αίτημα όταν μια επιχείρηση έχει δουλειές και απολύει για να εντατικοποιήσει την παραγωγή. Όταν όμως έχει για καιρό μειωμένη παραγωγή και μεγάλες ζημιές τότε μια απεργία διαρκείας με αυτό το αίτημα μπορεί να την κλείσει και να ρίξει τους εργαζόμενους σε ανεργία διαρκείας. Στην ουσία με το «καμιά απόλυση» οι σαμποταριστές αναθέτουν στις μεμονωμένες επιχειρήσεις να λύσουν το γενικό πρόβλημα της ανεργίας ακριβώς για να τις φορτώσουν με ένα μισθολογικό βάρος που μόνο το κεφάλαιο συλλογικά, δηλαδή το κράτος μπορεί να σηκώσει. Γι αυτό οι ταξικά συνειδητοί εργάτες διεκδικούν μεν από κάθε ξεχωριστή επιχείρηση όσο γίνεται λιγότερες απολύσεις και ψηλότερες αποζημιώσεις, αλλά απαιτούν από το κράτος να πληρώνει τα επιδόματα ανεργίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και στην ΕΣΣΔ του Λένιν την εποχή της ΝΕΠ τα εργοστάσια κάνανε απολύσεις για να επιβιώσουν. Να γιατί τα συνδικάτα πρέπει να μελετάνε την κατάσταση μιας επιχείρησης και να απαιτούν από τον εργοδότη να τους δίνει βασικά οικονομικά στοιχεία της και να ελέγχουν αν αυτή είναι όντως σε κρίση ή αν εκμεταλλεύεται την ανεργία για να κάνει κάτεργο το χώρο δουλειάς. Αυτή είναι μια μορφή εργατικού ελέγχου. Σήμερα στην Ελλάδα των ρωσόδουλων σαμποταριστών οι βιομηχανικοί

εργάτες πρέπει να παλεύουν για τη διάσωση του κάθε εργοστασίου που η κυβέρνηση, οι τράπεζες, το ΣτΕ, οι κρατικές υπηρεσίες και η ψευτοαριστερά θέλουν να το κλείσουν. Αυτό χωρίς να έχουν αυταπάτες ότι η εργοδοσία δεν θα τους στριμώξει σε πρώτη ευκαιρία. Γι αυτό πρέπει να συνδυάζουν την πάλη τους για τη σωτηρία κάθε εργοστασίου με το δυνάμωμα της συνδικαλιστικής τους οργάνωσης απέναντι στην εργοδοσία και την πάλη για τον εργατικό έλεγχο. Αν η ελληνική εργατική τάξη σώσει τα εργοστάσια θα δυναμώσει τη θέση της και σε αυτά και στη χώρα γενικά αποδεικνύοντας ότι μπορεί να γίνει ηγετική τάξη του έθνους. Έτσι θα βάλει υποθήκες για την επαναστατική εξουσία της καθώς η στάση της αυτή θα έρθει σε χτυπητή αντίθεση με την ανικανότητα και τον παρασιτικό χαρακτήρα της αστικής τάξης που επέτρεψε σε μια χούφτα πρακτόρων να πισωγυρίσει ιστορικά την υλική ανάπτυξη της χώρας και να ρίξει το λαό σε έναν παρατεταμένο εφιάλητη. Επίσης έτσι θα είναι σε θέση να παλέψει τώρα δα για τα εργατικά δικαιώματα σε όλα τα εργοστάσια και επιχειρήσεις όπου τα αφεντικά μαζικά εκμεταλλεύονται την ανεργία που προκαλούν οι σαμποταριστές για να τα κάνουν πλήρη κάτεργα απολύοντας όσους θέλουν, όπως θέλουν και όποτε θέλουν προσλαμβάνοντας μισθωτούς σκλάβους χωρίς κανένα δικαίωμα ούτε στο χρόνο εργασίας, ούτε στην αμοιβή.

Αθήνα, 8/1/2012

ΤΟ BLOG ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
<http://oakke.blogspot.com>

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ - ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, Τ.Κ. 10432

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα:
160764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2988)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Θ. 8371, Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Η ΘΕΩΡΙΑ ΟΤΙ Η ΚΡΙΣΗ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ ΛΟΓΩ ΕΕ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΩΝ

Η κυρίαρχη πλέον καθεστωτική ερμηνεία της χρεωκοπίας είναι αυτή των Σαμαρά-Τσίπρα-Κουβέλη και των ψευτοκεϋνσιανών «οικονομολόγων» τους. Όσοι αστοφιλελεύθεροι πλέον θέλουν να επιβιώσουν πολιτικά ή να μην χάσουν τις δουλειές τους στα ΜΜΕ έχουν ουσιαστικά προσχωρήσει στη θέση των παραπάνω ότι μπορεί δηλαδή αρχικά να βρεθήκαμε με μια υπερχρέωση της χώρας αλλά ότι τη μεγάλη ζημιά, τη μεγάλη εσωτερική καταστροφή, ανεργία και εξαθλίωση, δηλαδή την ασυγκράτητη υπερχρέωση και χρεωκοπία, την προκάλεσε η ίδια η ΕΕ με τα διάφορα μνημόνια και τα μεσοπρόθεσμα προγράμματά της. Η θέση αυτή συμπυκνώνεται στο ότι δεν έφερε η χρεωκοπία το μνημόνιο αλλά το μνημόνιο τη χρεωκοπία.

Από την πρώτη στιγμή της ελληνικής κρίσης η θεωρία αυτού του μαύρου γκεμπελιστικού μετώπου ήταν στη λογική της εξής: Με τη μείωση των μισθών και των συντάξεων καθώς και με την υπερφορολόγηση που επέβαλε το μνημόνιο μειώνεται η καταναλωτική δύναμη των μαζών, οπότε μειώνεται το ντόπιο εμπόριο και η ντόπια παραγωγή καταναλωτικών αγαθών. Το αποτέλεσμα είναι ότι αυξάνεται η ανεργία οπότε μειώνεται κι άλλο η κατανάλωση οπότε μειώνεται κι άλλο η παραγωγή καθώς και η φορολογητέα ύλη. Έτσι η ανεργία και το χρέος μεγαλώνουν στο έπακρο, η παραγωγή συνθλίβεται μέχρι που έρχεται η ολοκληρωτική καταστροφή και η απόλυτη χρεωκοπία. Αντίθετα, ισχυρίζονται, χωρίς μειώσεις των μισθών και χωρίς την υπερφορολόγηση της κατανάλωσης και με την ταυτόχρονη χρηματοδότηση των επενδύσεων που ο Σαμαράς και ο Κουβέλης τη βλέπουν με την επιπλέον «αναπτυξιακή» χρηματοδότηση της ΕΕ και ο Τσίπρας με την αναστολή των πληρωμών (δηλαδή με την ανοιχτή κήρυξη της χρεωκοπίας και την αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου), θα έρθει και η ανάπτυξη.

Οι «κεϋνσιανοί» μας ενώ καταγγέλλουν τις μειώσεις μισθών και συντάξεων και την υπερφορολόγηση ώστε να βοηθηθεί η ανάπτυξη και να υπάρξουν νέες επενδύσεις, αυτές τις επενδύσεις επίμονα τις σαμποτάρουν. Ο Τσίπρας είναι γνωστός σαμποταριστής και δεν χρειάζεται να σταθούμε σε αυτόν. Ο Σαμαράς και ο Κουβέλης, πολύ πιο ύπουλοι, υποστήριξαν το σαμποτάρισμα δεκάδων δις επενδύσεων που ακύρωσε η κυβέρνηση Παπανδρέου με αποφάσεις της σε όλα τα επίπεδα: χωροταξικό, ΕΣΠΑ, κρατικό βιομηχανικό, ιδιωτικό βιομηχανικό, γεωργικό, μεταφορικό, τουριστικό, ερευνητικό κλπ.

Οι κύριοι αυτοί μιλούν για επενδύσεις και ανάπτυξη κρύβοντας το γεγονός ότι παρά τους όλο και πιο χαμηλούς μισθούς η ντόπια βιομηχανική παραγωγή, που θα έπρεπε έτσι να γίνεται φθηνότερη, δεν εκτοπίζει τις εισαγωγές και δεν αυξάνει τις εξαγωγές. Οι εξαγωγές το 2008 ήταν 19,8δις και το 2010 αντί να ανέβουν λόγω πτώσης των μισθών, δηλαδή του κόστους έπεσαν στα 17,08. Επίσης οι εισαγωγές παρά την τεράστια πτώση της καταναλωτικής δύναμης του πληθυσμού έμειναν ψηλά οπότε το εμπορικό έλλειμμα το 2008 που ήταν **στα 44 δις συνέχισε το 2010 να είναι ψη-**

λά στα 28,27 δις. Ταυτόχρονα και χαρακτηριστικά και οι ντόπιες επενδύσεις και οι ξένες - που όταν παράγουν εξαγωγή αγαθά τρέχουν πάντα στις χώρες που χρεωκοπούν γιατί εκεί τσακίζονται τα μεροκάματα - είναι ουσιαστικά μηδενικές, αφού στην πράξη απαγορεύονται. Αυτό το παραγωγικό κενό που κρατάει τη χώρα σήμερα στη χρεωκοπία είναι το ίδιο που τη χρεοκόπησε.

Να γιατί η χώρα για να ζήσει συνεχίζει παρά τους μισθούς της χρεωκοπίας και την τεράστια ανεργία να χρεώνεται για να αγοράσει απ έξω προϊόντα αξίας 28,27 δις. Αυτό και μόνο καταρρίπτει τη θεωρία ότι τη χρεωκοπία την προκαλεί η χαμηλή εσωτερική κατανάλωση και η συνακόλουθη χαμηλή ζήτηση βιομηχανικών αγαθών όπως λένε οι καθεστωτικοί οικονομολόγοι. Το δημοσιονομικό έλλειμμα και επομένως η χρεωκοπία δημιουργείται από το έλλειμμα του ΙΤΣ (Ισοζύγιου Τρεχουσών Συναλλαγών), δηλαδή από τις ελλειμματικές οικονομικές σχέσεις της χώρας με το εξωτερικό, σε τελευταία ανάλυση από το έλλειμμα παραγωγής της χώρας.

Το αρνητικό Ι.Τ.Σ είναι αυτό που αυξάνει στην Ελλάδα το δημόσιο έλλειμμα και σωρεύει επί δεκαετίες χρέη που ισούνται μαζί με τους τόκους τους με το συνολικό δημόσιο χρέος. Δεν μεγάλωνε δηλαδή το δημοσιονομικό έλλειμμα επί χρόνια γιατί τάχα δεν είχε αρκετά έσοδα το κράτος από τους φόρους και γιατί είχε παρά πολλά έξοδα για μισθούς, επιδόματα ανεργίας και τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά γιατί δεν είχαμε βιομηχανία. Αυτό μπορεί να το καταλάβει κανείς και εμπειρικά. Όταν κάποιος ιδιώτης κλέβει μαζί με τον εφοριακό το δημόσιο αυτά τα κλεμμένα λεφτά πάνε είτε σε καταθέσεις είτε πάνε στην ατομική κατανάλωση των κλεφτών, είτε πάνε στο εξωτερικό. Στην Κίνα τα κλεμμένα γίνονται σε μεγάλο βαθμό παραγωγικό κεφάλαιο. Στην Ελλάδα όπου και οι καταθέσεις γίνονται σε ελάχιστο ποσοστό παραγωγικό κεφάλαιο όλα γίνονται κυρίως ατομική κατανάλωση εκτός από αυτά που γίνονται καταθέσεις σε ξένες χώρες που γίνονται και παραγωγικό κεφάλαιο αυτών των χωρών. Το ίδιο συμβαίνει και με τους δημόσιους υπάλληλους, τους άνεργους και τους συναξιούχους. Αυτών τα λεφτά γίνονται σκέτα ατομική κατανάλωση. Τελικά επειδή η ατομική κατανάλωση πάει σε μεγάλο βαθμό

σε εισαγωγές βιομηχανικών προϊόντων γιατί δεν έχουμε αρκετή βιομηχανία η χώρα συνολικά χρεώνεται και βασικά χρεώνεται το κράτος. Δεν χρεωκοπούμε γιατί κλέβουμε ή ταμπελιάζουμε. Χρεωκοπούμε γιατί γκρεμίζουμε τα εργοστάσιά μας και ζούμε από εργοστάσια άλλων χωρών. Αν επιτρέπονταν τα εργοστάσια οι έλληνες και μετανάστες εργάτες που είναι οι πιο σκληρά εργαζόμενοι της ΕΕ και δουλεύουν στην καθυστερημένη μικρή παραγωγή θα μπορούσαν να θρέψουν ένα διπλάσιο αριθμό παρασίτων κλεφτών και χασομέρηδων από όσους ζούνε ως τώρα. Αυτό θα προκαλούσε ανυπόφορη ανισότητα και επανάσταση αλλά όχι χρεωκοπία. Γι αυτό δεν χρεωκοπεί η πιο διεφθαρμένη Κίνα.

Η μεγάλη απάτη των σαμαράδων, τσιπραίων, κουβέλιδων, «αριστερών» πασόκων και των οικονομολόγων τους είναι η εξής: Κρύβουν και δεν μιλούν για το πραγματικό βαθύ και αναντίρρητο για κάθε σοβαρό αστό οικονομολόγο στο εξωτερικό φιλελεύθερο η κεϋνσιανό αίτιο της ελληνικής χρεωκοπίας που είναι η τεράστια ελλειμματική σχέση της χώρας μας με το εξωτερικό. **Η διαφορά μας με αυτούς τους δυτικούς οικονομολόγους είναι ότι αυτοί αποδίδουν το έλλειμμα στα ψηλά μισθολογικά έξοδα των ιδιωτών και του κράτους, βασικά στην υπερκατανάλωση του πληθυσμού. Εμείς το αποδίδουμε στο παραγωγικό σαμποτάζ, δηλαδή στον πολιτικοοικονομικό πόλεμο ενίοτε και στρατιωτικό ενός ιμπεριαλισμού ενάντια στη χώρα μας, οπότε τελικά στην ελληνική υποπαραγωγή.** Αντίθετα με αυτούς τους σοβαρούς αστούς οικονομολόγους που δεν ξέρουν όμως πολιτική, οι οικονομολόγοι των ρωσόδουλων που ξέρουν πολιτική αλλά δεν ξέρουν οικονομία κάνουν το εξής. Για να αποδείξουν ότι οι δανειστές φταίνε για την ελληνική χρεωκοπία και για να κρύψουν το πρόβλημα που είναι ότι η σαμποταρισμένη παραγωγή δεν μπορεί να καλύψει την κατανάλωση **λογαριάζουν τη χώρα σαν να μην ανήκει στην διεθνή αγορά, σαν να είναι κλεισμένη στον εαυτό της και σαν οι μισθωτοί να τρώνε μόνο από αυτά που παράγουν οι ίδιοι και όχι εισαγόμενα προϊόντα.** Στη φανταστική αυτή απομονωμένη από το εξωτερικό οικονομία τους με το που πέφτουν βίαια οι μισθοί εξ αιτίας των δανειστών, πέφτει και η αγοραστική δύναμη των μισθωτών, οπότε πέφτει η κατανάλωση τους. Επειδή έτσι πέφτει η ζήτηση πέφτει και η παραγωγή, πέφτει και το εμπόριο, οπότε απολύονται οι εργαζόμενοι και με την αύξηση της φορολογίας όλα αυτά πέφτουν παραπέρα οπότε σε έναν νέο κύκλο νέες απολύσεις νέα υποκατανάλωση νέα μείωση της παραγωγής, ως την απόλυτη απόλυτη πείνα και το θάνατο της χώρας

Όλο αυτό είναι ένα κακόγουστο παραμύθι, δηλαδή εντελώς ξεκομμένο από την

πραγματικότητα γιατί α) **όλες οι χώρες στο σύγχρονο καπιταλισμό είναι ανοιχτές στον έξω κόσμο και όχι κλεισμένες στον εαυτό τους** για να πεινάσουν όταν κάποια ξένη χώρα τους κόβει διαρκώς τους μισθούς των εργατών της. Μάλιστα σε τέτοιες χώρες δεν εμφανίζεται κανείς πιστωτής να τους κόψει τους μισθούς επειδή χρωστάνε απλά γιατί δεν χρωστάνε αφού δεν έχουν ανταλλαγές με το εξωτερικό. Ειδικά δεν είναι καθόλου η Ελλάδα τέτοια χώρα που είναι αντίθετα υπόδειγμα ζωτικής εξωτερικής εξάρτησης. Και γι αυτό αν η ΕΕ μας κόψει τα δανεικά θα πάθουμε μεγάλη ζημιά και θα πεινάσουμε με πείνα Σομαλίας και όχι Κίνας. Και βέβαια η πείνα μας δεν θα έχει σχέση με αυτήν της Αργεντινής που όταν χρεωκόπησε είχε εμπορικό πλεόνασμα χάρη κυρίως στο υπέροχο κρέας της που θα μπορούσε να θρέψει για χρόνια τον αργεντινικό λαό σε συνθήκες ακόμα και αποκλεισμού. β) **γιατί πουθενά δεν έχει συμβεί να πέφτουν οι μισθοί των εργατών και να μην αυξάνουν την ατομική κατανάλωση τους οι καπιταλιστές, ή να μην μετατρέπουν σε συσσώρευση πιο σύγχρονων μέσων παραγωγής τα μεγαλύτερα κέρδη τους λόγω μείωσης μισθών και τελικά να μην εξάγουν πιο έντονα από πριν τα πιο φτηνά προϊόντα που μπορούν να παράγουν αφού πέφτουν οι μισθοί δηλαδή να μην βγαίνει η δοσμένη χώρα από την κρίση χρέους της ακριβώς εξ αιτίας αυτής της μείωσης μισθών.** Αυτό που συμβαίνει με την άγρια πτώση των μισθών σε μια υπερχρεωμένη χώρα δεν είναι η χρεωκοπία αλλά η κοινωνική ανισότητα, η υπερεκμετάλλευση και η η υπερσυσσώρευση του κεφαλαίου. **Η υπερχρεωμένη χώρα μπορεί να πεθάνει με την βίαιη πτώση των μισθών μόνο αν οι πιστωτές απαιτήσουν σύντομα πίσω τα δανεικά. Αλλά αυτό δεν το έκανε ούτε τα τελευταία 15 χρόνια το ΔΝΤ μετά τις διαμαρτυρίες των χωρών του τρίτου κόσμου ούτε τώρα ακόμα περισσότερο δεν το έκανε η ΕΕ. Γι αυτό αυξήθηκε το ελληνικό χρέος μετά την ουσιαστική χρεωκοπία της χώρας μας. Δηλαδή συνεχίσανε οι σαμποτέρ το σαμποτάζ οπότε η χώρα δανειζόταν πάλι πολλά για να εισάγει γιατί και πάλι παρά την μεγαλύτερη φτώχεια της συνέχισε να καταναλώνει πιο πολλά από τα όλο και πιο λίγα που μπορούσε να παράγει.**

Στην πραγματικότητα οι πιστωτές έκαναν στη χώρα μας και μάλιστα τελικά με πολύ πιο ευνοϊκό τρόπο ότι κάνουν απέναντι σε όλες τις χώρες με μεγάλα εμπορικά ελλείμματα όταν αυτές χρεωκοπούν εξ αιτίας αυτών των ελλειμμάτων. Κόβουν τους μισθούς με εσωτερική υποτίμηση ή με υποτίμηση του νομίσματος για να κάνουν πιο φτηνά τα εμπορεύματά τους και

ΕΚΤΑΚΤΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ 12/1/2012 (oakke.blogspot.com)

ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΤΟΥΣ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΟΥΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Οι τραμπούκοι του ψευτοΚΚΕ-ΠΑΜΕ άσκησαν σήμερα την ωμή φασιστική τους βία σε βάρος των εργαζομένων και του σωματίου της Χαλυβουργίας του Βόλου. Σήμερα από πολύ νωρίς το πρωί έκλεισαν το εργοστάσιο με 140 άτομα που τα περισσότερα είχαν έρθει από περιοχές έξω από το Βόλο, ενώ τα 40 ήταν από την Αθήνα. Όπως μάθαμε από τους εργαζόμενους του εργοστασίου όταν πήγαν το πρωί για δουλειά στις 7πμ βρήκαν δύο πούλμαν να έχουν κλείσει την πύλη και τους τραμπούκους να μην τους αφήνουν να μπουν μέσα.

Τόλμησαν δηλαδή οι σοσιαλφασίστες με το έτσι θέλω να ποδοπατήσουν τη θέληση των εργαζομένων στο εργοστάσιο η οποία έχει εκφραστεί σε δύο γενικές συνελεύσεις με μυστική ψηφοφορία και με συντριπτική πλειοψηφία (400-30). Οι χαλυβουργοί του Βόλου δέχονται αυτή την επίθεση γιατί κατάλαβαν έγκαιρα ότι το ΠΑΜΕ δεν κάνει απεργία στον Ασπρόπυργο αλλά κατοχή του εργοστασίου ενάντια πλέον και στη θέληση των εργαζομένων εκεί με στόχο να κλείσει και τα δύο εργοστάσια, και στον Ασπρόπυργο και στο Βόλο.

Για να έχει κάποιο ελάχιστο άλογοι για αυτό το πραξικοπηματικό και φασιστικό κλείσιμο του εργοστασίου το ΠΑΜΕ από τις προηγούμενες μέρες είχε κηρύξει για σήμερα μόνο του 24ωρη πανθησσαλική «απεργία συμπαράστασης» στους χαλυβουργούς. Προηγούμενα είχε προσαπλήσει να την περάσει στο Εργατικό Κέντρο Βόλου αλλά οι πάντες εκεί πλην του ΠΑΜΕ την είχαν καταψηφίσει και κανένα εργοστάσιο δεν ήθελε να τους ακολουθήσει. Κι όμως τα τέρατα αυτά λειτουργώντας με την ασυλία που τους δίνει σύσσωμο το

πολιτικό καθεστώς, στην ουσία λειτουργώντας σαν η κατ'εξοχή κρατική δύναμη της χώρας, έκαναν το δικό τους. Απέδειξαν έτσι τρανταχτά και ξεδιάντροπα ότι δεν λογαριάζουν τη θέληση των μαζών που κάνουν πως θέλουν να απελευθερώσουν, δηλαδή απέδειξαν ότι θέλουν να τις υποδουλώσουν. Όπως είχαμε επίσης μόλις χτες επισημάνει στην προηγούμενη ανακοίνωσή μας ότι για να δικαιολογήσουν την σημερινή επίθεση του ψευτοΚΚΕ οι κοινοί καθεστωτικοί σκοτεινοί προστάτες όλου του ρωσόδουλου φασιστικού μπλοκ, είχαν βάλει τους στρατηγικούς συμμάχους του ψευτοΚΚΕ, τους ανοιχτούς ναζιστές της Χ. Αυγής, να βγάλουν ανακοίνωση συμπαράστασης στους χαλυβουργούς του Βόλου για να εμφανίσουν εκείνους σαν τα πραγματικά φασιστικά τέρατα.

Η εργατική τάξη της χώρας πρέ-

πει να καταγγείλει αυτό το μεγάλο βήμα του ψευτοΚΚΕ-ΠΑΜΕ προς την δικτατορία πάνω στη εργατική τάξη και για την συντριβή των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας. Αυτό το βάρος πέφτει ιδιαίτερα στην εργατική τάξη και τους δημοκράτες του Βόλου που πρέπει να τσακίσουν την σημερινή επίθεση των σοσιαλφασιστών. Στην πραγματικότητα οι τελευταίοι κάβουνε σήμερα μια γενική δοκιμή για να δουν αν θα μπορούν να καταλάβουν οριστικά και να κλείσουν στη συνέχεια το εργοστάσιο της Χαλυβουργίας Ελλάδας στο Βόλο. Αν συναντήσουν σήμερα μεγάλη αντίσταση και καταγγελία θα σταματήσουν, αν όχι θα ενθαρρυνθούν και θα συνεχίσουν την κατοχή με μεγαλύτερη ένταση. Ο φασισμός αποθρασύνεται πάντα όταν δεν συναντάει αντιστάσεις.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2012 (oakke.blogspot.com)

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΩΝ ΣΤΟ ΒΟΛΟ! Αποστομωτική η απάντηση των Χαλυβουργών

Η χθεσινή γενική πρόβα του ψευτοΚΚΕ για την φασιστικού τύπου κατάληψη του εργοστασίου της χαλυβουργίας του Βόλου απέτυχε παταγωδώς από ηθική-συνδικαλιστική άποψη πράγμα που έκανε αδύνατη τη συνέχιση της κατάληψης σ' αυτή τη φάση και θα την κάνει ακόμα δυσκολότερη αν επιχειρηθεί ξανά.

Οι σοσιαλφασίστες του ΠΑΜΕ κατάφεραν και έκλεισαν την πύλη μόνο και μόνο επειδή έδρασαν από τις 4 το πρωί μυστικά και αιφνιδιαστικά σαν ένα στρατιωτικό κομάντο. Οι εργάτες δεν είναι στρατιωτικά οργανωμένοι και πηγαίνανε στο εργοστάσιο για να βγάλουν το ψωμί τους. Δεν είχαν λοιπόν διάθεση να εμπλακούν και δεν ενεπλάκησαν σε σύγκρουση με τους σοσιαλφασίστες αλλά δεν έκρυψαν την οργή τους για αυτή την ωμή άσκηση βίας. Χαρακτηριστικές είναι οι δύο σκληρές και αποστομωτικές ανακοινώσεις που έβγαλε το Σωματείο των εργαζομένων της χαλυβουργίας στο Βόλο «ενάντια στους «παλληκαράδες του ΠΑΜΕ» και «στα φερέφωνα του Περιεσού» που τις δημοσιεύουμε αμέσως παρακάτω. Την πρώτη την έδωσαν στον τύπο και την δημοσίευσε κατ' αρχήν η θεσσαλική εφημερίδα «Ταχυδρόμος». Τη δεύτερη τη μοίρασαν στην πόλη οι ίδιοι οι εργαζόμενοι του εργοστασίου. Το ότι είχαν το ηθικό και πολιτικό σθένος να το κάνουν ήταν γιατί εκτός από το δικό εί-

χαν πίσω τους όλους τους εργαζόμενους της Χαλυβουργίας. Η απόδειξη για αυτό ήταν ότι ούτε ένας εργαζόμενος για δείγμα δεν στάθηκε στην Πύλη δίπλα στους πραξικοπηματίες ψευτοαπεργούς. Αυτή η απόλυτη απομόνωσή τους στους εργάτες της χαλυβουργίας και στο βάθος και στην πόλη τους υποχρέωσε να σπάσουν την κατάληψη και να φύγουν.

Όπως όλοι οι πραγματικοί ναζιστές που στηρίζουν την ύπαρξή τους στην επίδειξη δύναμης και στο γκεμπελιστικό ψέμα, δηλαδή στη απόλυτη αντιστροφή της αλήθειας, οι κονδυλοφόροι του "Ριζοσπάστη" εμφάνισαν την ήττα τους σαν νίκη. Γράψανε λοιπόν στο σημερινό "Ριζοσπάστη" ότι «τα σιράκια του Μάνεση (έτσι αποκαλούν τη διοίκηση του σωματίου) έμειναν χωρίς απεργοσπάστες» και ότι «ούτε μια μπετόβερρα δεν βγήκε χτες από τα δύο εργοστάσια του Μάνεση σε Βόλο και Βελεστίνο». Μάλιστα ο κεντρικός ομιλητής της συγκέντρωσης που στήσανε οι κατοχικές δυνάμεις έξω από το

εργοστάσιο, ο Γ. Ρούσσας, πρόεδρος του σωματίου του Περιεσού «Μήτσος Παπαρήγας», απευθύνθηκε στους μη συμμετέχοντες στη συγκέντρωση τους εργαζόμενους της χαλυβουργίας λέγοντας τους: «Σήμερα κάνατε ένα βήμα! Μην το αφήσετε στη μέση! Γυρίστε την πλάτη στο σωματείο του Μάνεση! Μην αφήσετε την ευκαιρία να πάει χαμένη». Δηλαδή όχι μόνο οι εισβολείς εμφάνισαν τους εξοργισμένους εναντίον τους εργαζόμενους της χαλυβουργίας του Βόλου σαν απεργούς, δηλαδή όχι μόνο ισχυρίστηκαν εκ των υστέρων ότι το θύμα τους «τα ήθελε», αλλά το ισχυρίστηκαν αυτό και ενώ το βίαζαν. Πραγματικά τα πάντα σε αυτό το δημοσίευμα είναι η πιο σιχαμερή αντιστροφή της αλήθειας. Η αλήθεια είναι ότι εκτός από το εργοστάσιο και στο Εργατικό Κέντρο του Βόλου απομονώθηκαν απόλυτα και κανείς εκτός από τους εαυτούς τους δεν τους ακολούθησε. Η αλήθεια είναι ότι αν και εξήγγειλαν πανμαγνησιακή απεργία κανένα σωματείο εκτός από τις σφραγίδες τους δεν συμμετείχε σαν βάση στην ψευτοαπεργία τους. Η αλήθεια είναι ότι αυτοί που απέκλεισαν το εργοστάσιο είχαν έρθει από διάφορα μέρη της Ελλάδας και δεν ήταν τίπο-

τα περισσότερο από τα ίδια τα μέλη τους. Η αλήθεια είναι ότι «τη βία των καπιταλιστών» που εκφραζόταν όπως λένε από την αστυνομία που ήταν εκεί δεν την νίκησε κανένα κίνημα παρά μονάχα ένα τηλεφώνημα του ίδιου του κοινοβουλευτικού τους εκπροσώπου στον υπουργό δημόσιας τάξης! (Νίκες κατά της αστυνομικής τρομοκρατίας δια τηλεφωνημάτων των «καταστελόμενων» στους αρχηγούς της αστυνομίας οι οποίοι αμέσως συμμορφώνονται προς τις υποδείξεις τους, αποτελούν πρωτοφανή επαναστατικά κατορθώματα). Η αλήθεια είναι ότι το μεγάλο χτύπημα που προετοίμασαν από τον Περιεσό επιστρατεύοντας ακόμα και μέλη του πολιτικού τους γραφείου στην κατάληψη απέτυχε. Η αλήθεια είναι ότι νωρίς το βράδυ της ίδιας μέρας τα μάζεψαν και έφυγαν στα μουλωχτά, και όχι το πρωί όπως λένε.

Η αλήθεια είναι ότι ελάχιστοι πια τους ακολουθούν στον δρόμο της καταστροφής της χώρας κλείνοντας τα εργοστάσια. Δεν θα αργήσει η στιγμή που όλος ο λαός θα τους μισήσει, ιδιαίτερα η εργατική τάξη και τότε θα ανοίξει ο δρόμος στο νέο εργατικό συνδικαλιστικό και πολιτικό κίνημα, στο νέο πλατύ κομμουνιστικό κίνημα.

Η ανακοίνωση του ΔΣ των εργαζομένων στη Χαλυβουργία του Βόλου την 12 Γενάρη

Ταχύρρυθμα μαθήματα... Δημοκρατίας «παρέδωσαν» σήμερα στους εργαζόμενους της Χαλυβουργίας Θεσσαλίας και στους Βολιώτες πολίτες τα τοπικά παραταξιακά φερέφωνα του «Ριζοσπάστη» και του Περισσού, που εξάντλησαν την... αγωνιστική τόλμη τους σε βάρος συναδέλφων τους, απαγορεύοντάς τους να μπουν στο εργοστάσιο και να πιάσουν δουλειά!

Επιβάλλοντας πρακτικές, που δεν τόλμησαν να εφαρμόσουν και όταν πετιούνταν στο δρόμο συνάδελφοί τους, που δούλευαν στα έντυπα και ραδιοτηλεοπτικά Όργανα του ΚΚΕ (Ριζοσπάστη, 902 FM κ.λ.π.), οι ντόπιοι «ακτιβιστές» του ΠΑΜΕ και του Συνδικάτου Μετάλλου «Μήτσος Παπαρήγας» πούλησαν συνδικαλιστικό και απεργιακό τσαμποκούκα σε απλούς εργάτες, που υπέπεσαν στο... παράπτωμα να πειθαρχήσουν στις αποφάσεις της Γενικής τους Συνέλευσης και να πάνε το πρωί για το μεροκάματο!

Είναι χαρακτηριστικό ότι από νωρίς το πρωί και πριν ακόμη στον χώρο του εργοστασίου της Χαλυβουργίας φθάσουν τα πούλμαν εξ Αθηνών, με απεργούς Χαλυβουργούς του Ασπρόπυργου, οι «παλικαράδες» του ΠΑΜΕ είχαν ήδη αναλάβει τη... δράση τους! Είχαν ήδη έλθει και περιζύσει το εργοστάσιο με στελέχη τους, αξιωνώντας από τους εδώ εργαζόμενους στη Χαλυβουργία να μην πιάσουν δουλειά!

Έτσι απλά! Με διαδικασίες συνοπτικές, που μια καλή «γεύση» τους οι Βολιώτες είχαν πάρει ήδη από πολύ νωρίς το πρωί, με το πηχιαίο πρωτοσέλιδο του Ριζοσπάστη, που προανήγγειλε (ερήμην όλων των Βολιωτών) ότι σήμερα η πόλη θα... νέκρωνε ως συμπαράσταση στους Χαλυβουργούς του Ασπρόπυργου.

Και αυτή μεν η συμπαράστασή μας προς τους συναδέλφους μας του Ασπρόπυργου δόθηκε και εκφράστηκε χωρίς καμία επιφύλαξη και περιστροφή κατά την πρόσφατη συ-

νάντηση που είχαμε τα δυο Σωματεία στο Εργατικό Κέντρο Βόλου, παρουσία του ίδιου του Προέδρου του Σωματείου τους, συν. Σιφωινιά.

Από 'κει όμως και πέρα, είχε το ίδιο ξεκάθαρα λεχθεί προς τους συναδέλφους, ότι οι εδώ εργαζόμενοι θα πειθαρχούσαν στις αποφάσεις της Γενικής τους Συνέλευσης, που δεν ήταν αποφάσεις υπαγορευμένες από τα Κόμματά τους, όπως ισχύει με το ΠΑΜΕ και τον «Μήτσο Παπαρήγα», αλλά από τις κρίσιμες περιστάσεις των καιρών, που γι' αυτήν ειδικά την περιοχή σημαίνει πως και μια ακόμη θέση δουλειάς είναι πολύτιμη και πρέπει πάση θυσία να κρατηθεί, έστω και με θυσίες.

Οι Χαλυβουργοί της Θεσσαλίας δεν περιπλέκονται σε παιχνίδια που στήνονται και εξυφαίνονται στα κομματικά μαγειρεία.

Γι' αυτό και σήμερα, όταν με αυταρχικό και αντιδημοκρατικό τρόπο παρεμποδίστηκαν από τους ντόπιους «τιμητές των αγώνων» και από τους συναδέλφους μας που ήρθαν με πούλμαν από τον Ασπρόπυργο (και απ' όπου αλλού), όταν χλευάστηκαν και εξυβρίστηκαν και απαξιώθηκαν, δεν ανταπέδωσαν τα ίσα.

Σεβόμενοι το ιερό δικαίωμα της απεργίας, αλλά και το εξίσου ιερό δικαίωμά τους να αποφασίζουν ελεύθερα (και σε τοπικό επίπεδο δεν έχει ληφθεί απόφαση για 24ωρη), θέτουν στην κρίση της κοινής γνώμης τα γεγονότα.

Οι ίδιοι άνθρωποι, που σήμερα παριστάνουν τους αγωνιστές και επιβάλλουν συνδικαλιστικό νταηλίκι, σε τοπικό επίπεδο ευθύνονται για πολλά κουφάρια εργοστασίων στο Βόλο. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που σ' αφεντικά τους κάθονταν σουζα κι ας μην πληρώνονταν και είναι οι ίδιοι που τώρα κάνουν αγωνιστικά μνημόσυνα στα κουφάρια τους. Ο λαός και οι εργαζόμενοι τους γνωρίζουν. Οι νεότεροι θα τους μάθουν και θα τους καταχωρίσουν εκεί που ορίζει... η ιστορία».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΡΓΑΤΟΪΠΑΛΛΗΛΩΝ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΓΑΠΗΤΕ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗ -ΣΑ ,
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕ-ΝΗ , ΑΝΕΡΓΕ-ΝΗ

ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ ΒΟΛΟΥ, ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΗ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΠΟΥ ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΑΠΟ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ "ΠΑΜΕ"/ΚΚΕ ΜΕ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΣΤΟ ΤΥΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΖΟΥΝ ΠΡΟΣΠΑΘΩΝΤΑΣ ΝΑ ΜΑΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣΟΥΝ,

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΗ ΤΗΣ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΒΙΩΣΙΜΗ Η ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ ΜΕ 400 ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΜΕ ΣΑΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΜΕΤΡΟ ΤΟ 5ΩΡΟ ΓΙΑ 4ΜΗΝΕΣ ΟΠΩΣ ΜΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ ΕΠΙΣΗΜΑ Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ 8ΩΡΟ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ.

ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΗ Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΛΛΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ, ΠΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΑΜΕ ΣΤΟΝ ΤΟΠΙΚΟ ΤΥΠΟ ΠΡΙΝ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΜΕ ΒΑΣΙΚΟΤΕΡΟ ΟΛΩΝ ΝΑ ΜΗ ΧΑΘΕΙ ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟΔΕΧΘΗΚΑΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ.

ΗΤΑΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΟΥ ΕΛΑΒΕ Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΜΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΣΕ ΚΑΛΠΗ (ΟΠΩΣ ΟΡΙΖΕΙ Ο Ν.1264/82) ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΙΑ ΒΟΗΣ, ΟΠΩΣ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΠΟ

ΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ "ΠΑΜΕ"/ΚΚΕ, ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ, ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΛΠΗΣ.

ΤΟ "ΠΑΜΕ"/ΚΚΕ ΜΕ ΨΕΥΔΕΙΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΤΥΠΟ, ΓΙΑ ΔΗΘΕΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΑΛΛΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΜΑΣ, ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΕΙ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΠΟΙΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΥΜΦΩΝΗΣΟΥΝ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΠΟΛΛΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΟ ΒΟΛΟ, ΔΕΧΘΗΚΑΜΕ ΜΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΝΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΜΕΤΡΟ.

ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΑΠΩΛΕΙΑ ΣΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΑΣ, ΜΙΑΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΔΩ ΑΠΟ ΤΟ 1964 ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΚΟΥΦΑΡΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΣΤΙΣ ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΕΣ, ΑΛΛΑ ΜΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΝΕΙ ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΓΕΝΙΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

ΑΡΚΕΤΗ ΖΗΜΙΑ ΕΓΙΝΕ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΕΣ ΚΙ ΑΓ' ΤΙΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ ΣΠΕΚΟΥΛΕΣ

ΟΧΙ ΔΕΝ ΘΑ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ ΝΑ ΤΗΝ ΚΛΕΙΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ

ΕΜΕΙΣ, ΟΧΙ ΤΟ ΠΑΜΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΕΜΑΣ

ΒΟΛΟΣ 13-01-12

ΝΕΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΖΟ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΤΟ ΒΟΛΟ ΣΤΙΣ 17 ΓΕΝΑΡΗ

Σε νέα εκστρατεία προχώρησαν σήμερα τα χαράματα (17 του Γενάρη) οι σοσιαλφασίστες του ΠΑΜΕ και του ψευτοΚΚΕ ενάντια στους εργάτες και το εργοστάσιο της ελληνικής χαλυβουργίας στο Βόλο.

Μετά την ηθική ήττα τους την περασμένη Πέμπτη (12 του Γενάρη) όπου ναι μεν κατάφεραν να κλείσουν το εργοστάσιο αλλά δοκίμασαν την αποδοκιμασία των εργαζομένων και την καταγγελία τους στα ΜΜΕ οι άνθρωποι του ψευτοΚΚΕ δεν έβαλαν μυαλό. Προσπάθησαν και πάλι να κλείσουν το εργοστάσιο του Βόλου και πάλι κινήθηκαν με πρόσχημα μια 24ωρη απεργία. Δηλαδή κήρυξαν μια 24ωρη παναττική απεργία που το βασικό της σύνθημα ήταν η συμπαράσταση στην απεργία των χαλυβουργών του Ασπρόπυργου και στα πλαίσια της κήρυξαν μια 24ωρη απεργία του ΠΑΜΕ μόνο στην Μαγνησία. Στην ουσία εδώ και καιρό η απεργία στον Ασπρόπυργο δεν υπάρχει σαν τέτοια, δηλαδή σαν έκφραση της ελεύθερης θέλησης και συμμετοχής των εργατών, και έχει αντικατασταθεί από μια κατοχή του εργοστασίου από το ψευτοΚΚΕ, δηλαδή από μια φασιστική κατάργηση κάθε έννοιας γενικής συνέλευσης και κάθε έννοιας εργοστασιακού σωματείου. Όσο για τη Μαγνησία και πάλι κανείς δεν ακολούθησε την 24 ωρη απεργία παρά μόνο το ΠΑΜΕ και η συνδικαλιστική σφραγίδα του στη Θεσσαλία με την οποία το ψευτοΚΚΕ λερώνει το όνομα του παλιού ήρωα και μάρτυρα πραγματικού κομμουνιστή Μήτσου Παπαρήγα.

Όπως και την προηγούμενη φορά έτσι και τώρα το ψευτοΚΚΕ έβαλε πούλμαν και μετέφερε ανθρώπους του από την Αθήνα και από γειτονικούς νομούς της Θεσσαλίας. Το πολύ 10 εργαζόμενους κάταφερε να φέρει από τον Ασπρόπυργο και όλοι οι άλλοι, καμιά 200ορια τώρα, ήταν σε μεγάλο βαθμό φοιτητές και λίγοι καθηγητές. Πάλι συγκεντρώθηκαν στις 4 το πρωί έξω από το εργοστάσιο και πάλι ήθελαν να κλείσουν την πύλη του.

Αλλά αυτή τη φορά οι εργάτες ήταν έτοιμοι. Το βράδυ ήταν εκεί η κανονική βάρδια της παραγωγής μαζί με τη διοίκηση του σωματείου και από πολύ νωρίς, πονωρίς από τους κνίτες ακόμα και από τις όλες τις βάρδιες.

Ταυτόχρονα οι εργάτες είχαν συμπαραστήτη τους το σωματείο των φορτηγατζήδων του Βόλου. Είναι πολλές οι νταλικές, που πάνε καθημερινά το μέταλλευμα στο εργοστάσιο και βγάζουν από αυτό τα έ-

τοιμα σίδερα. Οι οδηγοί παρέταξαν τις νταλικές τους με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μπορούν πια οι εισβολείς του ΠΑΜΕ να κλείσουν την πύλη του εργοστασίου με τα πούλμαν τους. Αυτό το ενιαίο μέτωπο νταλικιέρηδων-εργατών πρόκυψε από την κοινή τους εντελώς ζωτική ανάγκη να μην κλείσει το εργοστάσιο αλλά και στη συνέχεια από την κοινή δημοκρατική τους οργή ενάντια στους εισβολείς από την επίθεσή τους της 12 του Γενάρη. Ταυτόχρονα οι εργαζόμενοι είχαν καλέσει τον τύπο και τα τοπικά κανάλια.

Έτσι οι τραμπούκοι δεν τόλμησαν αυτή τη φορά να πάνε να κλείσουν την πύλη. Αλλά ακόμα και αν αυτό το πετύχαιναν δεν θα μπορούσαν να μιλήσουν για απεργία γιατί έτσι κι αλλιώς οι εργάτες δουλεύαν κανονικά μέσα στο εργοστάσιο ποδοπατώντας την πραξικοπηματική ψευτοαπεργία-βιασμό που είχαν επιχειρήσει οι σοσιαλφασίστες Εκείνο που έκαναν λοιπόν οι τραμπούκοι αυτή τη φορά ήταν να πάνε απέναντι και να αρχίζουν να κάνουν συνθηματολογούν με δυνατά ηχητικά που κουβάλησαν μαζί τους.

Αλλά πως να σηκώσουν το ηθικό των επίδοξων εισβολέων τα ηλεκτρικά κύμβαλα όταν οι πραγματικοί βιομηχανικοί εργάτες είχαν σηκώσει απέναντί τους στο εργοστάσιο μια σειρά πάνω με συνθήματα όπως «ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΚΟΥΦΑΡΙΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ», «ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ» (που το υπέγραφε το σωματείο αυτοκινητιστών Μαγνησίας) ενώ δέσποζε **ένα πελώριο πανώ 10 μέτρων που έγραφε: «ΚΑΤΩ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ»;** Αυτό το πανώ δεν συμβολίζει μόνο τη μάχη που δίνουν οι χαλυβουργοί της Θεσσαλίας για τη δουλειά και για τη ζωή τους αλλά σηματοδοτεί αντικειμενικά και μια νέα ιστορική στιγμή για το εργατικό και γενικότερα το δημοκρατικό κίνημα στην Ελλάδα. Και τούτο γιατί δεν σηκώθηκε σαν μια έκφραση στιγμιαίας οργής ενάντια σε μια στιγμιαία άδικη και βίαιη πράξη. Σηκώθηκε σαν έκφραση συσσωρευμένης αρνητικής πείρας δεκαετιών, πείρας όχι μόνο των εργατών, αλλά όλου του λαού, όλης της κοινωνίας ενάντια στο πιο καταστροφικό των παραγωγικών δυνάμεων

ΣΤΡΑΠΑΤΣΑΡΙΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΖΟ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΕΞΑΠΟΛΥΕΙ ΒΡΩΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΟΑΚΚΕ

(άρθρο που δημοσιεύτηκε στο μπλογκ της ΟΑΚΚΕ στις 23/01/2012)

Στη σελίδα 16 του κυριακάτικου *Ριζοσπάστη* μέσα σε μια σειρά από σχόλια και ανταποκρίσεις γεμάτα ψέματα που κρύβουν την πανωλεθρία του ψευτοΚΚΕ στο Βόλο στις 17 του μήνα (πχ ότι δεν δούλεψε το εργοστάσιο ενώ δούλεψε κανονικά) βρίσκεται σε περίοπτη θέση και μάλιστα 2 φορές στην ίδια σελίδα, μια επίθεση λάσπης στην ΟΑΚΚΕ.

Συγκριμένα υπάρχει το εξής απόσπασμα: «Ξάφνου πύκνωσαν οι «φίλοι των εργατιών». Στην πόρτα του Εργατικού Κέντρου Βόλου, μέσα από το τζάμι για να προστατεύεται, είναι κολλημένο ένα ΚΥ-Πατζίδικης έμπνευσης κείμενο με τίτλο «Βιομηχανικοί εργάτες σώστε τα εργοστάσια από τους σαμποταριστές». Το ίδιο κείμενο είναι αναρτημένο σε site που έχει μόνιμο αντικείμενο την αντιμετώπιση του ΚΚΕ. Αποσπάσματα του συγκεκριμένου κειμένου έγιναν δήλωση του γραμματέα του εργοδοτικού σωματείου του Μάνεση στο Βόλο και συνθήματα απ' αυτό το κείμενο αναρτήθηκαν επίσης για μερικά λεπτά σαν πανό στο εργοστάσιο του Βόλου. Για μερικά λεπτά, όσο δηλαδή χρειάστηκε να πάρουν οι κάμερες των καναλιών ένα πλάνο με τον άνθρωπο του βιομήχανου Μάνεση, τον γραμματέα του εργοδοτικού σωματείου να καταγγέλλει το ΠΑΜΕ».

Δίπλα σε αυτό το κείμενο υπάρχει η παρακάτω φωτογραφία και κάτω από τη φωτογραφία η λεζάντα: «Η συμβολή του ΕΚ Βόλου ενάντια στην απεργία, συμπληρώθηκε με την προβοκατόρικη αφίσα που φιλοξένησε στα γραφεία του».

Στην ίδια σειρά σχολίων καταγγέλλεται παρακάτω για άλλη μια φορά η αφίσα, αλ-

λά ονομάζεται ανακοίνωση μιας «δήθεν «κομμουνιστικής οργάνωσης (που) διατάσει οι εργάτες να μείνουν μακριά από το ΠΑΜΕ»...

Οι γκεμπελισκοί δεν αναφέρουν στο κείμενο τους ότι η αφίσα-ανακοίνωση που είναι κολλημένη στο Εργατικό Κέντρο του Βόλου είναι αφίσα της ΟΑΚΚΕ (εκείνη ενάντια στο βιομηχανικό σαμποτάζ που σύντροφοί μας κόλλησαν και στο Βόλο). Επίσης δεν αναφέρουν ότι το πανό που υψώθηκε στο εργοστάσιο στη διάρκεια του μεγάλου κάζου τους στις 17 του μήνα έγραφε: «ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΟΥ ΠΑΜΕ».

Από αυτό το πρώτο απόσπασμα του *Ριζοσπάστη* που παραθέτουμε παραπάνω οι αναγνώστες μας πρέπει να προσέξουν την φρασούλα: «μέσα από το τζάμι για να προστατεύεται». Αυτή η φρασούλα σε απλή γλώσσα σημαίνει ότι αν ήταν έξω από το τζάμι η αφίσα θα ήταν απροσάτευτη δηλαδή οι τραμπούκοι του ψευτοΚΚΕ θα την έσκιζαν ή θα την κάλυπταν, δηλαδή θα την έπνιγαν όπως κάθε φορά κάνουν σε όποια φωνή τους καταγγέλλει και τους ξεσκεπάζει. Για να μπορούν να ασκήσουν τη βία τους στους όποιους «διαφωνούντες» οι γκεμπελιστές τραμπούκοι απευθύνουν πάντα στον αντίπαλό τους μια κατηγορία που αν γινόταν πιστευτή θα τον έκανε αντιπαθητικό στις μάζες. Γι αυτό μιλάνε για «ΚΥΠατζίδικης

έμπνευσης αφίσα». Και αυτό το λένε οι γκεμπελιστές με ασύλληπτο θράσος καθώς οι ίδιοι είναι αυτοί και όχι η ΟΑΚΚΕ που έχουν κομματικές οργανώσεις στην ΚΥΠ και σε όλα τα σώματα ασφάλειας και βέβαια τις καλύτερες τους στο στρατό, που παίρνουν εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο από το κράτος, που μιλάνε υποχρεωτικά βάσει νόμου πολλές φορές καθημερινά σε όλα τα κρατικά κανάλια και που τελικά έχουν δικιά τους αστυνομία τραμπούκων με κρατική έγκριση ενώ δίνουν διαταγές και στην κανονική αστυνομία που απέναντί τους κά-

κρύβει όσο μπορεί, που κυριολεκτικά το φιμώνει όχι απλά το βαθύ κράτος, αλλά σύσσωμο το κυρίαρχο πολιτικό καθεστώς γιατί σε όλα η ΟΑΚΚΕ είναι το αντίθετό του.

Γι αυτό το λόγο οι σοσιαλφασίστες δεν αναφέρουν ότι είναι η ΟΑΚΚΕ που υπογράφει την αφίσα. Όπως δεν αναφέρουν τι έγραφε το πανό των χαλυβουργών. Αυτοί βέβαια δεν χρειάστηκαν την αφίσα της ΟΑΚΚΕ για να μάθουν τι είδους άνθρωποι

συνέχεια στη σελ. 14

ΝΕΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΖΟ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΤΟ ΒΟΛΟ ΣΤΙΣ 17 ΓΕΝΑΡΗ

συνέχεια από τη σελ. 5

οπότε και της εργατικής τάξης, στο πιο αλαζονικό και στο πιο φασιστικό πολιτικό ρεύμα της χώρας. Και η καταγγελία δεν διατυπώθηκε μόνο συλλογικά από ένα πανώ. Εκφράζοντας όλο αυτό τον κόσμο τόσο ο πρόεδρος του ΔΣ του σωματείου των εργαζομένων του εργοστασίου

ζόμενοι σε αυτό αλλά άλλες 400 οικογένειες και δεν θα αφήσουν το ΠΑΜΕ να τις καταστρέψει.

Οι σοσιαλφασίστες έχουν διαπράξει πολλά και μεγάλα αναπάντητα ως τώρα και άγνωστα στους πολλούς εγκλήματα ενάντια στη χώρα και το λαό μας γι αυτό ξεστομίζουν οι εργάτες και οι εργαζόμενοι

Πέρα από την ορθότητα και την αποφασιστικότητα των εργαζομένων της Χαλυβουργίας στο Βόλο είναι αντανάκλαση της συσσωρευμένης πολιτικής εμπειρίας του λαού, το γεγονός ότι το ΠΑΜΕ απομονώθηκε τις τελευταίες μέρες εντελώς στο Εργατικό κέντρο του Βόλου και σχεδόν σε όλο τον τοπικό τύπο, έντυπο και ηλεκτρονικό, της Θεσσαλίας. Έτσι τοποθετήθηκαν ενάντια στη στάση του ΠΑΜΕ στο ζήτημα του εργοστασίου και οι τοπικοί βουλευτές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ που δεν τολμάγανε ως χθες να αντιπαρατεθούν στο ψευτοΚΚΕ-ΠΑΜΕ για να μην είναι κόντρα στην κεντρική πολιτική και συνδικαλιστική γραμμή των κομμάτων τους.

Έτσι, έχοντας μαζί τους όλο ουσιαστικά το νομό οι εργαζόμενοι κατέβηκαν να δώσουν τη πιο μεγάλη ως τώρα μάχη τους ενάντια στους σοσιαλφασίστες και την κέρδισαν ερδίσουν. Από πολιτική και από συνδικαλιστική άποψη οι σοσιαλφασίστες κάναν ένα πολύ μεγάλο λάθος και τούτο γιατί όπως όλοι οι αντιδραστικοί υποτίμησαν τις μάζες. Στην ουσία πήγαν για μαλλί και βγήκαν κουρεμένοι. Η ΟΑΚΚΕ χαιρετίζει αυτή την πολύ σημαντική νίκη των χαλυβουργών του Βόλου αν και πιστεύει ότι ο πόλεμος για την σωτηρία της χαλυβουργίας δεν έχει καθόλου τελειώσει. Γιατί ο πραγματικός τους αντίπαλος δεν είναι α-

πλά το ΠΑΜΕ αλλά το βαθύ πολιτικό καθεστώς που βρίσκεται πίσω του. Από την πλευρά της η ΟΑΚΚΕ στέκεται και θα συνεχίζει να στέκεται στο πλευρό τους. Στα πλαίσια αυτής της συμπάρτασης σύντροφοί μας κόλλησαν την προηγούμενη βδομάδα και στο Βόλο μαζί την αφίσα μας ενάντια στους βιομηχανικούς σαμποτέρ.

Όσο οι σοσιαλφασίστες σαν πολιτικοί δυνάστες της χώρας συνεχίζουν τις από-

όσο και ο πρόεδρος των αυτοκινητιστών Μαγνησίας μίλησαν στο πιο μεγάλο τηλεοπτικό κανάλι της Θεσσαλίας, το TRT (η συνέντευξή τους προβλήθηκε στις 9μμ σήμερα) και κατήγγειλαν ανοιχτά το ΠΑΜΕ σαν φασίστες. Ο πρώτος τους δήλωσε ότι μόνο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα να αποφασίζουν για τη δουλειά τους και το μέλλον τους και κανένας άλλος αντί γι αυτούς. Ο δεύτερος είπε ότι από το εργοστάσιο δεν ζουν μόνο οι εργα-

φίλοι τους με μια τέτοια σιγουριά και τόλη τόσο βαριές καταγγελίες εναντί τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το ψευτοΚΚΕ δεν κάνει μόνο προβοκατόρικους υποτίθεται «υπερριστερούς», στην πραγματικότητα υπερδεξιούς, «αγώνες» για να κλείνει επιχειρήσεις, αλλά έχει κάνει και συνεχίζει να κάνει κατά κόρο τα πιο μεγάλα και βρώμικα πουλήματα ενάντια σε πραγματικές εργατικές διεκδικήσεις όπου τα αφεντικά, και συνήθως είναι αυτά τα χειρότερα, είναι φιλικά του.

πειρες τους να βιάζουν τη συνείδηση και τη θέληση των εργατών στον Βόλο και στον Ασπρόπυργο το μόνο που θα πετύχουν τελικά είναι να τους κάνουν ταχύρρυθμα μαθήματα πολιτικής και συνδικαλιστικής επιμόρφωσης και να τους οργανώνουν ταξικά πολύ πιο βαθιά και πιο αποτελεσματικά από όσο το κατάφερναν τόσα χρόνια τα οικονομικά τους αφεντικά συγκρουόμενα μαζί τους στο καθαυτό οικονομικό επίπεδο.

Με πολιτική πια διάσταση η παρέμβαση του κινήματος των Λιπασμάτων στα Φώτα

Μαζική η συγκέντρωση όπως κάθε χρόνο των Απολυμένων από τα Λιπάσματα Δραπέτσωνας ανήμερα των Θεοφανείων στο Λιμάνι του Πειραιά. (Είναι μαζική - πάνω από 70 άτομα- πάντα σε σχέση με την αριθμητική ισχύ αυτού του κινήματος ακόμα και τη στιγμή της έντασης της οικονομικής διεκδίκησής του πριν από αρκετά χρόνια, αλλά και μαζική σε σχέση με την πλατφόρμα του και την παρακμή αντίθετων καθεστωτικών κινήματων όπως αυτά των «αγανακτισμένων»).

Καμία σχέση λοιπόν δεν υπήρχε και καμιά σύνδεση του εργατικού κινήματος των Λιπασμάτων με τους λεγόμενους «Αγανακτισμένους» που αριθμούσαν όσο τα δάκτυλα των δύο χεριών και που προβλήθηκαν από τα Μ.Μ.Ε. ενώ έγινε προσπάθεια από κάποια από αυτά να ταυτιστούν με τη συγκέντρωση των Λιπασμάτων. Οι «αγανακτισμένοι» σε συνεργασία με τους εγκάθετους του Σαμαρά γιουχάισαν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Οι εγκάθετοι χειροκρότησαν τον Σαμαρά και οι «αγανακτισμένοι» εξείρεσαν ευχαρίστως τον Σαμαρά και τον Γεωργιάδη από τις γιούχες τους.

Όμως το πανό «ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ» ιδιαίτερα στα μάτια του λαού του Πειραιά τσάκιζε κόκκαλα με τη δωδεκάχρονη παρουσία του (με εξαίρεση το 2002 λόγω κακοκαιρίας) και οι αγωνιζόμενοι-απολυμένοι δείχνανε ότι αποτελούν ένα πραγματικά σύγχρονο εργατικό κίνημα που απαντάει συγκεκριμένα στη βαθιά αιτία της χρεωκοπίας που είναι η καταστροφή της βιομηχανίας. Τα κεντρικά συνθήματα που συγκίνησαν το λαό του Πειραιά και φώναζαν με πάθος οι Λιπασματιώτες ήταν «ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ – ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ – ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ» και «ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ – ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΙΤΙΑ – ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ».

Τη φετινή χρονιά πραγματικά δεν ακούστηκαν τα συνθήματα προηγούμενων χρόνων όπως π.χ. «ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ» αφού με τα τελευταία νομοσχέδια η μεγάλη πλειοψηφία των απολυμένων όπως αναφέρεται και στην προκήρυξη έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα ειδικής επιδότησης. Για να είμαστε σαφείς το 2009 με το νομοσχέδιο 3762/2009 άρθρο (32) εντάχθηκαν στο πρόγραμμα όσοι είχαν κλείσει ή θα έκλειναν έως 31 /12/ 2010 το πεντηκοστό έτος της ηλικίας, δηλαδή 122 άτομα. Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι με τους αγώνες οι πρώτοι 106 Λιπασματιώτες που είχαν την ηλικία των πενήντα χρόνων οι άνδρες και 45 χρόνων οι γυναίκες όταν έκλεισε το εργοστάσιο το 1999 εντάχθηκαν σε πρόγραμμα με τριετία + διετία + διετία + τριετία = 10 χρόνια ειδική επιδότηση και βγήκαν στην σύνταξη. Στη συνέχεια το φετινό καλοκαίρι με το νομοσχέδιο 3996/2011 άρθρο (74) εντάχθηκαν και οι νεώτεροι σε ηλικία δηλαδή όσοι συμπλήρωναν το πεντηκοστό έτος μέχρι 31/12/ 2011. Έτσι και οι νεώτεροι άρχισαν να πληρώνονται με ειδική επιδότηση για πέντε χρόνια (τρία και δύο) 1200 ευρώ τον μήνα και ένσημο των Λιπασμάτων τιμητικά αναπροσαρμοσμένο μέχρι σήμερα. Μετά από αυτές τις επιτυχίες πρωτόγνωρες για την πολιτική συγκυρία, οι απολυμένοι μπορούν να κινητοποιούνται και να προβληματίζονται θετικά τον λαό του Πειραιά με τα συνθήματά τους. Βέβαια σε λίγο καιρό θα ξαναμπεί ένα οικονομικό αίτημα από τα Λιπάσματα που είναι η υπογραφή μιας υπουργικής απόφασης που θα παρατείνει την επιδότηση των ανέργων για δύο χρόνια, όπως προβλέπεται από τον νόμο 3762/2009.

Παραθέτουμε την προκήρυξη που μοίρασαν τα ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ τη μέρα των Θεοφανείων μαζικά στον Πειραιά και που έκανε βαθιά εντύπωση στους εργαζόμενους

και άνεργους Πειραιώτες. Στην προκήρυξη αναφέρονται οι Δήμαρχοι που ζητούσαν να κλείσει το εργοστάσιο την εποχή εκείνη και οι οποίοι, με εξαίρεση τον φιλελεύθερο Ανδριανόπουλο, ανήκουν στο ψευτο-ΚΚΕ για να γίνει σαφές ποιος πρωτοστάτησε στην καταστροφή της βιομηχανίας.

ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ
Η ΑΠΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ ΤΑ ΦΟΡΟΜΠΗΧΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ

Πριν 12,5 χρόνια όταν έκλεισε το εργοστάσιο Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα όλα τα πολιτικά κόμματα διαλαλούσαν ότι η χώρα θα ζήσει με «τουρισμό, πολιτισμό και υπηρεσίες». Εφαρμογή της γενικής τους θεωρίας και πρακτικής για την περιοχή μας, ήταν να κλείσουν με κρατική απόφαση το εργοστάσιο και στην περιοχή του να γίνει «ΑΝΑΠΛΑΣΗ». Εμείς που βρεθήκαμε από τους πρώτους στην ανεργία γράφαμε στις ανακοινώσεις και φωνάζαμε συνθήματα ότι ο Πειραιάς «δεν ζει με μαγαζιά και υπηρεσίες χρειάζεται βιομηχανία, όπως όλα τα μεγάλα λιμάνια του κόσμου». Τότε αρκετοί συμπολίτες μας πίστευαν στα «ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα», ότι θα γίνουν παντού μαρίνες και πάρκα αναψυχής και ενώ δεν θα παράγουμε τίποτα, θα ζούμε πλουσιοπάροχα. Που φτάσαμε με αυτές τις επιλογές

Σήμερα η χώρα οδηγείται με μαθηματική ακρίβεια στην πλήρη καταστροφή, ο Πειραιάς έχει αποβιομηχανοποιηθεί, η ανεργία στα ύψη, τα μεροκάματα πείνας και οι συντάξεις σε λίγο θα είναι εικονικές. Πριν χρόνια από το Φάληρο μέχρι την Δραπετσώνα υπήρχαν ΑΙΓΑΙΟ-ΒΕΛΚΑ-ΓΑΒΡΗ-ΙΛ-ΧΡΩΠΕΙ-ΚΟΥΠΙΑΣ-ΚΕΡΑΝΗΣ-ΚΑ-ΧΡΑΜΑΝΟΓΛΟΥ-ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ και μερικά μικρότερα εργοστάσια, χωρίς να μιλάμε για την Ζώνη της Ναυπηγοεπισκευαστικής. Πρέπει να θυμηθούμε ότι στις «κινητοποιήσεις» για να κλείσουν τα εργοστάσια και να γίνουν πάρκα, καφετέριες και μαρίνες πρωτοστατούσαν οι Μπεάζογλου (Δραπετσώνας)-Σαράφογλου (Κερασινίου)-Λογοθέτης (Νίκαιας)- Ανδριανόπουλος (Πειραιά) τότε δήμαρχοι. Εμείς όταν έκλεισε το εργοστάσιο και βρεθήκαμε από τη μια μέρα στην άλλη άνεργοι ανασυνταχθήκαμε και δώσαμε μάχες στους δρόμους και στα δικαστήρια στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Στην πάλη μας αυτή εκτός από την υποστήριξη στους συναδέλφους μας εργάτες και στη βιομηχανική ανάπτυξη του Πειραιά ζητούσαμε και το δίκιο μας, συγκεκριμένα «εργασία μας στέρησαν, εργασία να μας δώσουν».

Βέβαια παρά την ομόφωνη δικαίωση μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στον Άρειο Πάγο και τις δυναμικές μας κινητοποιήσεις όλα αυτά τα χρόνια με αποκορύφωμα την πραγματική απεργία πείνας μέσα στον καύσωνα στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά δεν μας αποκατέστησαν σε δουλειές. Κατακτήσαμε όμως πολλά : 1)

Για 10 χρόνια ειδικό ταμείο ανεργίας για 106 άτομα που σήμερα βγήκαν στην σύνταξη, 2) Πριν τρία χρόνια εντάχθηκαν άλλοι 122 σε πρόγραμμα ειδικής επιδότησης για 5 χρόνια και 3) Πρόσφατα εντάχθηκαν και οι νεώτεροι στο πρόγραμμα ειδικής επιδότησης. Αυτές δεν είναι ουσιαστικές λύσεις, αυτά είναι μπαλώματα, τι θα γίνουν τα παιδιά μας; Με αυτή την αγωνία είμαστε σήμερα πάλι εδώ και φωνάζουμε :

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΚΤΥΠΗΜΑ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ-Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΛΥΝΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ

Παραμένουμε σε τούτο τον δίκαιο αγώνα για δύο λόγους. Για την σωτηρία της εργασίας και της βιομηχανίας αλλά και για την ολοκληρωτική νίκη του αγώνα μας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ & ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ

ΒΡΩΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΟΑΚΚΕ

συνέχεια από τη σελ. 6

είναι αυτοί οι τραμπούκοι-εισβολείς του ΠΑΜΕ που αποφασίζουν γι αυτούς χωρίς αυτούς ενάντια σε αυτούς και που επιπλέον τους συκοφαντούν ασύστολα. Οι σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ δεν θέλουν δηλαδή να ακουστεί ότι είναι η κομμουνιστική ΟΑΚΚΕ που τους ξεσκαπάζει σαν αντεργατική δύναμη, ούτε θέλουν να ακουστεί ότι η κατηγορία που τους απευθύνουν για πρώτη φορά τόσο ωμά εργάτες είναι ότι είναι φασίστες. Και δεν θέλουν να ακουστεί ούτε το ένα ούτε το άλλο γιατί ξέρουν ότι είναι όλο και πιο αντιπαθητικοί και απομονωμένοι στην εργατική τάξη και ύποπτοι ακόμα και στις πλατιές τους επιρροές τους για το ότι δρουν και αντεργατικά και φασιστικά.

Στην πραγματικότητα αυτή η επίθεση στην ΟΑΚΚΕ και όλος ο ατέλειωτος αχταρμάς κειμένων που πιάνουν σελίδες ολόκληρες του κυριακάτικου Ριζοσπάστη αποκαλύπτουν ένα πράγμα: ότι το ψευτοΚΚΕ έχει μεγάλο πρόβλημα μετά τις οργανωτικές και πολιτικές αποτυχίες του στο Βόλο, ειδικά μετά από εκείνη την παταγώδη στις 17 του Γενάρη όπου απομονώθηκε από ένα παλλαϊκό μέτωπο όλης της Θεσσαλίας εναντίον της σαμποταριστικής του πολιτικής. Και δεν απομονώθηκε γι αυτά που κάνει τώρα αλλά γι αυτά που έκανε χωρίς ουσιαστικό αντίπαλο όλες τις τρεις τελευταίες δεκαετίες κατά τις οποίες έκλεισε σαν αιχμή του δόρατος του βαθιού κράτους μια σειρά μεγάλα εργοστάσια και ερήμωσε πόλεις ολόκληρες προετοιμάζοντας τη σημερινή εθνική χρεωκοπία.

Το ψευτοΚΚΕ είναι σε πανικό γιατί μόλις τώρα κατάλαβε ότι αρχίζει να έχει έναν μεγάλο αντίπαλο, που το ίδιο κατασκεύασε απέναντί του. Και αυτός ο αντίπαλος δεν είναι η αδύναμη ντόπια βιομηχανική αστική τάξη της Θεσσαλίας και δυο-τρεις βουλευτές που κατήγγειλαν την ωμή επίθεση του ενάντια στη χαλυβουργία του Βόλου. Το ψευτοΚΚΕ καταγγέλλει τις όποιες αντιστάσεις της αστικής τάξης της Θεσσαλίας -και μόνο αυτής γιατί η υπόλοιπη έκανε μόνο ως τώρα- κυρίως για να φανεί το ίδιο σαν τάχα εργατικό κόμμα που είναι θύμα της επίθεσης του κεφάλαιου ενώ είναι, σε διευθυντικό επίπεδο, ένας ελεεινός υπάλληλος του γιγαντιαίου ρωσοκινεζικού κρατικομονοπωλιακού κεφάλαιου και του κομπαδόρικού του κομματιού του ελληνικού κεφάλαιου. Αυτός ο υπάλληλος έχει σαν αντίπαλο του τη βιομηχανική εργατική τάξη και τον υπό-

λοιπο εργαζόμενο λαό που βλέπουν για πρώτη φορά στη Θεσσαλία τόσο μαζικά το ψευτοΚΚΕ σαν εχθρό επειδή μόλις τώρα τους χτυπάει ανοιχτά και πάνω στην ανεργία για να τους ρίξει στην ανεργία. Γιατί τώρα μόλις αρχίζουν να ξυπνάνε από το λήθαργο του οικονομισμού της κρατικής υπαλληλικής ελεημοσύνης στον οποίο τους είχαν ρίξει επί δεκαετίες οι ψευτοταξικιστές ρωσοδούλοι όταν γκρέμιζαν τα εργοστάσια. Γι αυτό στάθηκαν δίπλα στους χαλυβουργούς του Βόλου οι φορηγατζήδες του Βόλου και κανένα σωματείο του Βόλου δεν υποστήριξε τους τραμπούκους εκτός από τις σφραγίδες του ψευτοΚΚΕ. Έτσι έγινε και κολλήθηκε και διαφυλάχτηκε στο ΕΚ Βόλου η αφίσα της ΟΑΚΚΕ μια από τις πιο σημαντικές στρατηγικά και καιρίες πολιτικά που έχει εκδώσει ως τα σήμερα.

Πέρα από αυτή τη στρατηγική πλευρά του ζητήματος αυτό που έχει άμεσα και ζωτικά πολιτικά ανησυχήσει πολύ το ψευτοΚΚΕ είναι ότι η αποτυχία της ωμής επίθεσής τους στις 17 για να κλείσουν τη χαλυβουργία του Βόλου τους έχει φέρει σε πολύ δύσκολη θέση στον Ασπρόπυργο. Εκεί στην τελευταία από τις συνελεύσεις παρωδίες στις οποίες συμμετέχουν καμιά 150ρια από τους 400 χαλυβουργούς που πνίγονται και τρομοκρατούνται από ένα στρατό «συμπαραστατών» που κουβαλάει εκεί το σοσιαλφασιστικό μέτωπο ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ, τόλμησαν και σήκωσαν τα χέρια τους 16 χαλυβουργοί, υποστηρίζοντας ότι θέλουν μυστική ψηφοφορία. Αυτό το έκαναν κόντρα στο ΠΑΜΕ που παράνομα και φασιστικά έβαλε σε ανοιχτή ψηφοφορία μπροστά στους τραμπούκους συμπαράστατες το αν οι εργάτες θέλουν ή όχι μυστική ψηφοφορία για να αποφασίσουν για το πως θα συνεχίσουν τον αγώνα τους(!). Η οργή της βάσης των εργατών του Ασπρόπυργου ενάντια στο ΠΑΜΕ είναι στην πραγματικότητα πολύ πιο εκτεταμένη και πολύ πιο βαθιά από ποτέ και γι αυτό ελάχιστοι ανέβηκαν στις 17 του μήνα στο Βόλο. Τώρα το ψευτοΚΚΕ ξέρε ότι κινδυνεύει να νικηθεί στον Ασπρόπυργο ιδιαίτερα αν ενωθούν οι εργάτες του Βόλου και του Ασπρόπυργου και σχηματίσουν ένα δημοκρατικό μέτωπο ενάντια στους σαμποταριστές αλλά και ταυτόχρονα να υπερασπίσουν τους απολυμένους της Χαλυβουργίας αν η εργοδοσία επιμένει τις απολύσεις που έχει εξαγγείλει στον Ασπρόπυργο, δηλαδή αν επιχειρήσει να εκδικηθεί τους εργάτες για την προβοκάτσια που έκανε εναντίον τους ο σοσιαλφασισμός.

Η ενότητα των χαλυβουργών Βόλου και Ασπρόπυργου είναι το κλειδί για την επιβίωση των εργατών και του εργοστασίου

συνέχεια από τη σελ. 1

ταση της 4μηνιας μείωσης ωρών-μισθών την κατέβασε εντελώς διαστρεβλωμένη το ΠΑΜΕ στη βάση των εργαζομένων του Ασπρόπυργου λέγοντας ότι αφορούσε μόνιμη μείωση μισθών, αφαίρεση ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και μια σειρά άλλα ψέμματα για την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης. Μετά προσπάθησε να επιβάλει αυτήν την απόφαση του Ασπρόπυργου στο ΔΣ του σωματείου του Βόλου κάνοντάς του ψυχολογικό και πολιτικο-συνδικαλιστικό πόλεμο. Δηλαδή από τη μια τους απείλησε ότι αν δεν απεργήσουν θα τους καταγγείλει σαν απεργοσπαστές και από την άλλη διαμόρφωσε ένα αρχικά πολύ επιβλητικό μέτωπο πίεσης από τον ΣΥΝ, την ΠΑΣΚΕ και κυρίως από τους ανθρώπους του Σαμαρά στη ΔΑΚΕ για να τους απομονώσει μέσα στο Εργατικό Κέντρο Βόλου. Η απάντηση του ΔΣ του σωματείου του Βόλου σε αυτές τις πιέσεις ήταν να καλέσει Γενική Συνέλευση που χωρίς τρίτους μέσα σε αυτήν αποφάσισε με πλειοψηφία 90% και μετά από μυστική ψηφοφορία, δηλαδή κάνοντας το αντίθετο από αυτό που έκανε το ΠΑΜΕ στον Ασπρόπυργο να αποδεχτεί την ως τότε πρόταση της εργοδοσίας. Όμως το ΔΣ του Βόλου δεν έκλεισε την πόρτα της ενότητας στο ΔΣ του Ασπρόπυργου και μάλιστα το κάλεσε σε κοινή συνεδρίαση για την κατάκτηση μιας συναπόφασης. Το ΔΣ του Ασπρόπυργου (στην ουσία το ΠΑΜΕ) δεν δέχτηκε αυτήν την πρόταση, όπως δεν δέχτηκε αργότερα και την πρόταση του ΔΣ του Βόλου για κοινή συνέντευξη τύπου όπου κάθε πλευρά θα διατύπωνε το σκεπτικό των προτάσεών της.

Στη συνέχεια το ΠΑΜΕ έκανε τους απεργούς του Ασπρόπυργου ομήρους της αρχικής τους απόφασης για απεργία. Δηλαδή μια απεργία που είναι μια από τις τακτικές πριν ή στη διάρκεια μιας σημαντικής διαπραγμάτευσης, την έκαναν απεργία διαρκείας «μέχρις εσχάτων» για να εμποδίσουν στην ουσία κάθε διαπραγμάτευση με την εργοδοσία κάνοντας απόλυτο το αίτημα καμιά απόλυση. Το «καμιά απόλυση ποτέ» δεν είναι σύνθημα του προλεταριάτου που πουλάει κάθε τόσο την εργατική του δύναμη στην τάξη των καπιταλιστών και όχι στον κάθε ξεχωριστό καπιταλιστή αλλά αίτημα της δημόσιας υπαλληλίας για εύνοια και ελεημοσύνη από το κράτος των καπιταλιστών. Το καμιά απόλυση είναι σωστό σαν μέρος της πάλης ενάντια στην εντατικοποίηση της δουλειάς από τον καπιταλιστή που απολύει. Αντίθετα σε μια εποχή μείωσης του παραγόμενου προϊόντος η απόλυτη εφαρμογή του σημαίνει συντριβή του ελάχιστα καταναλούμενου σταθερού κεφάλαιου (φθορά μηχανών-κτιρίων-κατανάλωση πρώτων υλών) κάτω από το βάρος του σχετικά πολύ ψηλού μεταβλητού κεφάλαιου (μισθών) δηλαδή τελικά το κλείσιμο μιας επιχείρησης, ιδιαίτερα αν έχει αυτή έχει μεγάλες ζημιές για μια μεγάλη περίοδο. Αδιαπραγμάτευτα «καμιά απόλυση» ή «καμιά μείωση του χρόνου εργασίας- μείωση μισθού» σημαίνει στις σημαντικές συνθήκες της τσακισμένης οικοδομής και της ελάχιστα καταναλούμενης μπετόβερνας ακριβώς το θάνατο της χαλυβουργίας, της καρδιάς της βαριάς βιομηχανίας ή ίσως και το πούλημά της για λίγες δεκάρες στους ρωσοκινέζους καπιταλιστές και τους φίλους τους τύπου Μιτλιναίου.

Να γιατί όταν κάποιοι εργαζόμενοι του Ασπρόπυργου τις επόμενες εβδομάδες αδιεξόδου αποτόλμησαν να ζητήσουν κανονική

απεργιακή συνέλευση, δηλαδή συνέλευση χωρίς συμπαραστάτες και με μυστική ψηφοφορία, ένας όχλος «συμπαραστατών» τους αποδοκίμαζε σαν εργοδοτικούς απεργοσπαστές και τους απειλούσε με ξυλοδαρμό ενώ κάποιοι «καλοί τους φίλοι» του ΠΑΜΕ τους προστάτευαν με τον όρο να μην πολυφωνάζουν. Έτσι από τα τέλη του περασμένου Δεκέμβρη το ψευτοΚΚΕ εξουδετέρωσε κάθε αντιπολίτευση ανάμεσα στους εργάτες που δεν είχαν οποιουδήποτε μηχανισμούς οργάνωσης. **Όμως έτσι το ψευτοΚΚΕ έχασε ψυχικά τους εργάτες του Ασπρόπυργου και γι αυτό δεν μπόρεσε να τους κατεβάξει μαζικά ούτε σε πορείες στην Αθήνα όπως έκανε στην αρχή ούτε ακόμα περισσότερο να τους ανεβάσει στο Βόλο για επίθεση στους συναδέλφους τους σαν τάχα απεργοσπαστές. Χάρη στην αδυναμία του αυτή έχασε και κάθε πολιτικό πάτημα για να καταλάβει την πύλη του Βόλου και να την κλείσει, με δεδομένη πάντα την αντίσταση των εργατών εκεί και όλου του Βόλου.** Έτσι επίσης κατέρρευσε το επιχείρημα του ΠΑΜΕ στους εργάτες του Ασπρόπυργου ότι πρέπει να περιμένουν γιατί σε λίγο ο Βόλος θα περνούσε με τον Ασπρόπυργο γιατί τάχα οι εργαζόμενοι του Βόλου στη βάση τους δεν είναι με τη γραμμή του ΔΣ του εκεί σωματείου.

Γιατί δεν φτάνει η ήττα του σοσιαλφασισμού στο Βόλο για να πάρουν οι εργάτες του Ασπρόπυργου τη μοίρα τους στα χέρια τους

Η ήττα του ψευτοΚΚΕ-ΠΑΜΕ στο Βόλο δυνάμωσε τις αντιθέσεις των εργατών του Ασπρόπυργου ενάντια στην γραμμή του που τη συλλαμβάνουν πια σαν τουλάχιστον τυχοδιωκτική και καταστροφική. Γι αυτό 16 από αυτούς τόλμησαν στην πρώτη συνέλευση μετά το Βόλο μπροστά σε εκατοντάδες τραμπούκους «συμπαραστάτες» να ζητήσουν και να ψηφίσουν υπέρ του να παίρνουν οι απόφασεις για την απεργία με μυστική ψηφοφορία. Ωστόσο δεν εκδηλώθηκε ακόμα μαζικά ένα κίνημα των εργατών του Ασπρόπυργου κατά της καταπιεστικής ομηρείας από το ψευτοΚΚΕ και για μια διαπραγμάτευση με την εργοδοσία. Αυτό οφείλεται κατά τη γνώμη μας σε δυο λόγους. Ο ένας λόγος είναι η οργανωμένη ψυχολογική και φυσική τρομοκρατία, δηλαδή η τρομερή ταμπέλα του απεργοσπαστή που απευθύνει το ΠΑΜΕ και οι εξωκοινοβουλευτικοί «συμπαραστάτες» του σε όσους διαφωνούν με την καταστροφική γραμμή του και η διαρκής απειλή βίας που έχει γίνει και χειροδικία σε αμάθητους σε τέτοια συμπεριφορά ανοργάνωτους εργάτες. Οι εργάτες, όπως έχει δείξει και η αντίστοιχη τρομοκρατία στη Ζώνη Περάματος, δεν ζουν στον μικρό τους εργασιακό χώρο. Έχουν πείρα σαν πολίτες και καταλαβαίνουν ότι η βία του ΠΑΜΕ-ψευτοΚΚΕ δεν είναι απλά η βία μιας μειοψηφίας στο σωματείο τους αλλά εκείνη ενός πολύ πιο πολυάριθμου και κυρίως με παρακρατικά, δηλαδή βαθιά καθεστωτικά χαρακτηριστικά μηχανισμού. Αυτό το νιώθουν καλά όταν το ΠΑΜΕ φέρνει απ έξω τους τραμπούκους του στις συνέλευσεις. Όλοι ξέρουν τι σημαίνει όλοι οι υπουργοί Δημόσιας Τάξης να αφήνουν 100 άτομα να μπουκάρουν στα υπουργεία και να διώχνουν τους υπουργούς, να μπουκάρουν σε διαπραγματεύσεις εθνικού και διεθνούς ενδιαφέροντος και να τις διακόπτουν βρίζοντας, να κόβουν τις συγκοινωνίες στο Αιγαίο, να αιχμαλωτίζουν τα κρουαζιερόπλοια, να καταλαμβάνουν και να κλείνουν την Ακρόπο-

λη, και τελικά να διατάσουν την αστυνομία να εξαφανιστεί για να ξυλοκοπήσουν εκείνοι τους αναρχικούς με τους ροπαλοφόρους τους και να αστυνομομέσουν εκείνοι το χώρο της Βουλής.

Όμως μόνη της η βία του ΠΑΜΕ και η ανοργάνωση των εργατών δεν θα μπορούσε σήμερα να εμποδίσει τους τελευταίους να εξεγερθούν για να σώσουν τη ζωή τους και τη ζωή των παιδιών τους. **Ο άλλος πολύ ουσιαστικός λόγος που επιτρέπει στους τραμπούκους να κρατάνε την εξουσία στον Ασπρόπυργο και μετά την ήττα τους στο Βόλο είναι ότι πιάνονται από τη στάση της εργοδοσίας που τώρα πια επιμένει στις πάνω από 60 απολύσεις εκεί.** Έτσι προβάλλουν σαν μόνη λύση την αδιαπραγμάτευτη συνέχιση της απεργίας, δηλαδή το ΠΑΜΕ-ψευτοΚΚΕ πάλι αρχηγό. Υποθέτουμε ότι η εργοδοσία θέλει να μετατρέψει την ήττα του ΠΑΜΕ από τους εργάτες και το λαό του Βόλου σε δική της νίκη ενάντια γενικά στους εργάτες του Ασπρόπυργου και να τους υποχρεώσει να μπουν μέσα και να δεχτούν μια κατάσταση πολύ χειρότερη από εκείνη που είχε προτείνει αρχικά και στα δύο εργοστάσια. Αν η εργοδοσία κινηθεί με αυτό τον τρόπο θα σηκώσει μια πέτρα που θα πέσει στα πόδια της καθώς θα προσφέρει στους σαμποταριστές για πρώτη φορά μια αρκετά πλατιά εργατική συσπείρωση που ποτέ δεν είχαν.

Η δημοκρατική και ταξική συνδικαλιστική ενότητα ανάμεσα σε Βόλο και Ασπρόπυργο είναι το κλειδί για τη σωτηρία του εργοστασίου και των δικαιωμάτων των εργατών

Κατά τη γνώμη μας η μεγαλύτερη ευθύνη αλλά και η δυνατότητα για την επιβίωση των δύο εργοστασίων με όρους εργατικού κινήματος πέφτει αυτή τη στιγμή στις πλάτες του σωματείου του Βόλου. Γιατί είναι αυτό που δεν είναι υπό φασιστική συνδικαλιστική κατοχή και μάλιστα αντιστάθηκε νικηφόρα σε αυτήν. **Αυτό λοιπόν και μόνο – όσο δεν γίνεται μια αντιφασιστική εξέγερση των εργατών στον Ασπρόπυργο- μπορεί να πάρει την πρωτοβουλία να καλέσει τους συναδέλφους του εγκλωβισμένους εργάτες του Ασπρόπυργου σε ενότητα ενάντια σε κάθε μορφής συνδικαλιστική αντιδημοκρατία και για κοινή στάση απέναντι στην εργοδοσία στη βάση των κοινών συμφερόντων των εργατών της ίδιας επιχείρησης που παράγουν το ίδιο προϊόν.** Έτσι μπορεί να υπάρξει κοινή γενική συνέλευση των δύο εργοστασίων ακόμα και συνδικαλιστική ενοποίηση. Επειδή όμως αυτό δεν φαίνεται άμεσα δυνατό δίχως να υπάρχει πατημένη αμοιβαία εμπιστοσύνη μπορεί να υπάρξει μια μεταβατική φάση όπου **οι διοικήσεις ή τα όποια αντιπροσωπευτικά όργανα πάλης των δύο σωματείων θα μπορούν να μιλήσουν στις ξεχωριστές γενικές συνελεύσεις των εργατών των δύο εργοστασίων που θα μπορούν να θεωρούνται τέτοιες μόνο αν γίνουν με δημοκρατικές διαδικασίες: όχι τρίτοι στη συνέλευση, όχι γιούχες και τραμπουκισμοί, μυστική ψηφοφορία πάνω στις όποιες προτάσεις. Αν υπάρξουν με αυτόν τον τρόπο κοινές αποφάσεις για κοινή στάση απέναντι στην εργοδοσία στα επίμαχα σημεία τότε είναι εύκολος ο συντονισμός των δύο αντιπροσωπιών για μια από κοινού διαπραγμάτευση με την εργοδοσία** ώστε να ανοίξει ο δρόμος κάποια στιγμή για πιο βαθιά ενοποίηση των δύο σωματείων.

Δεν υπάρχει νομίζουμε τίποτα καλύτερο από μια τέτοια ενότητα. Το ψευτοΚΚΕ μπόρεσε και έκανε τέτοια ζημιά στους εργαζόμενους στον Ασπρόπυργο επειδή υπήρχαν τα δύο σωματεία σαν ξένα μεταξύ τους οπότε όπως είπαμε αυτό ξεκίνησε την απεργία μόνο στο Ασπρόπυργο χωρίς να έχει διαβουλευτεί με το Βόλο δηλαδή ξεκίνησε κάνοντας διάσπαση. Ούτε οι εργαζόμενοι του Βόλου θα έχουν ασφάλεια όσο μένει άλυτο το πρόβλημα των συναδέλφων τους στον Ασπρόπυργο.

Αν πιο συγκεκριμένα η κατάσταση στον Ασπρόπυργο σαπίσει και μένει εκεί για καιρό να κάνει κουμάντο το ψευτοΚΚΕ με τους εργάτες άνεργους και σε απελπισία στο τέλος αυτοί μπορεί να μετατραπούν από αιχμάλωτοι σε ενεργητική εφεδρεία αυτού του φασιστικού στρατού. Αν αυτό συμβεί το εργοστάσιο του Βόλου δεν θα ησυχάσει για καιρό καθώς η λειτουργία του, παραγωγική, μεταφορική, εμπορική, πιστωτική θα είναι πάντα μέσα στην επικράτεια ενός κράτους σαμποταριστών που θα κρατάνε στην κατοχή τους τη μισητή επιχείρηση. Προχθές μάθαμε ότι ήταν να περάσει σιδηροδρομική γραμμή μέσα από το εργοστάσιο με έξοδα της εταιρείας και τη ματαίωσαν οι σαμποταριστές του ΣΥΝ. Είναι επίσης πολύ χαρακτηριστική η προσπάθεια που κάνανε παράλληλα με την επίθεση στο Βόλο οι «δεν πληρώνω» του ΣΥΝ για να κάνουν μαζικές διαμαρτυρίες ενάντια σε κάποια καταστήματα της τράπεζας Άλφα για «συμπαραστάση» στους χαλυβουργούς. Αυτό επειδή εκεί είναι μέτοχος ο Μάνεσης. Δεν πήγαν καλά, γιατί με αυτά που κάνουν δεν πείθουν το λαό, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να ξαναδοκιμάσουν αν έχουν καλύτερα προσχήματα στα χέρια τους εξ αιτίας μιας επιθετικής στάσης της εργοδοσίας. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειώσουμε το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή ο πιο ισχυρός αλλά όχι ακόμα παντοδύναμος μέτοχος της Άλφα είναι το ρωσόφιλο Κατάρ. Δεν μπορεί λοιπόν να αποκλειστεί ότι εκτός από το να χάσει τη χαλυβουργία ένας άλλος στόχος των σοσιαλφασιστών είναι να χάσει ο Μάνεσης τις μετοχές του εκεί υπέρ κάποιων του καθεστωτικού μπλοκ.

Από την άλλη μεριά αν υποθέσουμε, πράγμα που δεν θεωρούμε το πιθανότερο, ότι οι σοσιαλφασιστές θα χάσουν τη μάχη στον Ασπρόπυργο, αλλά θα την χάσουν από την εργοδοσία και όχι από τους εργάτες, δηλαδή αν αυτοί γυρίσουν στη δουλειά άνευ όρων και τσακισμένοι τότε και αυτό θα το πληρώσουν αργά ή γρήγορα και οι εργάτες του Βόλου. **Ποτέ οι εργαζόμενοι δεν πέρασαν καλά με μια διάσπαση στους εργασιακούς όρους στην ίδια επιχείρηση. Κάθε διάσπαση στο εργασιακό καθεστώς μεταφράζεται σε συνδικαλιστική διάσπαση και κάθε συνδικαλιστική διάσπαση δουλεύει ντε φάκτο υπέρ της εργοδοσίας.** Και είτε η εργοδοσία θα είναι ο Μάνεσης είτε το ρωσοκινέζικο μπλοκ και οι κομπραδόροι του, το γεγονός θα είναι ένα: ότι σε συνθήκες μαζικής αποβιομηχανικής η επιβίωση και η αξιοπρέπεια των εργαζομένων σε μια τέτοια περίπτωση θα μπουν σε βαθιά δοκιμασία. Μετά από μια σημαντική αντιφασιστική και εργατική νίκη στο Βόλο κάτι τέτοιο πρέπει οπωσδήποτε και μπορεί να αποτραπεί.

Οι εργάτες του Ασπρόπυργου πρέπει να είναι ελεύθεροι για να είναι ελεύθεροι και οι εργάτες του Βόλου.

Τα σοσιαλναζιστικά τάγματα εφόδου του ψευτοΚΚΕ είναι το βαθύ κράτος

Το πρωί της 18/01 που ήταν προγραμματισμένη η συνάντηση ΓΣΕΕ-ΣΕΒ εκατό περίπου μέλη του ΠΑΜΕ παρατάχθηκαν στην είσοδο του κτιρίου και το απέκλεισαν, ενώ μία ομάδα τριάντα περίπου ανθρώπων μπήκε στην αίθουσα των συνεδριάσεων. Κάποιος που εμφανίστηκε σαν επικεφαλής είπε ειρωνικά «Διαλόγους θέλετε ε;» και ακολούθησαν συνθήματα («Ο διάλογος σας είναι μία απάτη, νόμος είναι το δίκιο του εργάτη»). Με την είσοδο στην αίθουσα οι εισβολείς άρχισαν να παίρνουν χαρτιά από το τραπέζι και από τα χέρια των συνομιλητών, να τα πετάνε στον αέρα και να τα σκίζουν ενώ ακούγονται βρισιές (πουλημένοι, προδότες, ξεφτίλες, κλεφτρόνια, αλήτες).

Δύο επικεφαλείς του ΠΑΜΕ υπό τον ήχο των συνθημάτων των υπολοίπων καλούσαν τους δύο εκπροσώπους της ΓΣΕΕ να φύγουν, κατηγορώντας τους ότι τα κάνουν πλακάκια με τα αφεντικά, ότι δεν κατεβαίνουν στα εργοστάσια που δεν πληρώνουν τους εργάτες, ότι δεν βλέπουν την ανεργία, ότι δεν βλέπουν τις μάζες που συγκεντρώνονται στις πλατείες, ούτε τουςπεινασμένους και τους λιμοκτονούντες, και ότι δεν μπορούν αυτοί να εκπροσωπήσουν τα συμφέροντα των εργατών. Όλοι όσοι κάθονταν στο τραπέζι, εκπρόσωποι των εργαζομένων, και εκπρόσωποι των αφεντικών, κοιτούσαν αμίλητοι, κάποια στιγμή κάποιοι σηκώθηκαν να φύγουν, ξανακάθισαν, και τελικά διαβεβαίωσαν το ΠΑΜΕ ότι αυτή η συνάντηση δεν θα γίνει. Οι εισβολείς αποχώρησαν και συνάντησαν τους υπόλοιπους συγκεντρωμένους στην είσοδο. Μέσω της μικροφωνικής εγκατάστασης που είχαν εγκαταστήσει, ένας εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ ανακοίνωσε τη νίκη και κατέγγειλε τον Δασκαλόπουλο ότι δεν βγαίνει έξω και «κρύβεται σαν το λαγό». Η αστυνομία στο ίδιο βίντεο φαίνεται στη γωνία του πεζοδρομίου να «παρακολουθεί διακριτικά». Εκεί τελειώνει το βίντεο του ΠΑΜΕ το οποίο αν παρακολουθήσει κανείς χωρίς ήχο και χωρίς να γνωρίζει τα της συνάντησης, αυτόματα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι παρακολουθεί μία απρόκλητη και βίαιη εισβολή φασιστών σε μία συνεδρίαση. Αν εξαιρέσει κανείς τα ξυρισμένα κεφάλια και τη φρασεολογία οι εικόνες δεν διαφέρουν από αυτές των εισβολών των ναζιστών της Χρυσής Αυγής σε εκδηλώσεις της μακεδονικής μειονότητας ή για τα δικαιώματα των μεταναστών.

Οι τραμπούκοι του ΠΑΜΕ ονόμασαν αυτή τη φασιστική βία «ταξικό αγώνα» για να «έρθουν τα πάνω κάτω». Πράγματι το ψευτοΚΚΕ έχει φέρει τα πάνω κάτω στον ταξικό αγώνα. Γιατί θα ήταν ασφαλώς πρωτοφανές να διεξάγεται ένας αγώνας των εργατών ενάντια στους καπιταλιστές με πλήρη κάλυψη της κυβέρνησης των καπιταλιστών. Δηλαδή, να μη βγάλουν ούτε μία λέξη καταδίκης από την άκρη των χειλιών τους, όπως έγινε στη συγκεκριμένη περίπτωση. Πολύ περισσότερο πρωτοφανές θα ήταν ένας ταξικός αγώνας να διεξάγεται με την αρωγή των ΜΑΤ που ο μόνος ρόλος τους ήταν να προστατέψουν την κατάληψη του ΠΑΜΕ, με τη «διακριτική παρουσία» τους στη γωνία του πεζοδρομίου. Από την άλλη τα υποτιθέμενα πραγματικά αφεντικά, ΣΕΒ και ΓΣΕΒΕΕ αποκλεισμένοι μέσα στην αίθουσα της συνεδρίασης, παρακολουθούσαν έντρομοι τους τραμπουκισμούς των ΠΑΜιτών σαν ένα ψιλόβροχο, και δεν είχαν, ούτε θα μπορούσαν να έχουν, καμία προστασία από καμία αστυνομία. Γιατί το ψευτοΚΚΕ στην Ελλάδα σήμερα είναι το βαθύ κράτος. Αυτό φωνάζει την αστυνομία, αυτό την ανακαλεί και αυτό ενίοτε την αντικαθιστά

όπως έκανε τον Οκτώβρη του 2011 με το κυνηγητό των αναρχικών στο Σύνταγμα.

Μάλιστα, το ΠΑΜΕ φρόντισε να τραβήξει και βίντεο που ανάρτησε στο youtube για να δείξει ποια είναι η αληθινή εξουσία, ποιος είναι το κράτος και μάλιστα το βαθύ κράτος στη χώρα.

Σύσσωμο το καθεστώς καλύπτει το φασισμό του ΠΑΜΕ

Τι έγινε μετά το τέλος αυτού του «ταξικού αγώνα»; Εκτός από την αστυνομία που ήταν «διακριτική», ήταν «διακριτική» και η εισαγγελία με το βίντεο στο youtube με την υπογραφή του ΠΑΜΕ, ήταν «διακριτική» και η κυβέρνηση που δεν είτε λέξη, ήταν «διακριτική» και το κυβερνητικό ΠΑΣΟΚ που δεν έβγαλε ούτε μία ανακοίνωση, ήταν «διακριτική» και η ανακοίνωση της συγκυβερνούσας ΝΔ που μίλησε για «παρεμπόδιση του διαλόγου» (!!!) που «βλάπτει τα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων».

Χάρη σε αυτή τη «διακριτικότητα» ο ΣΕΒ κατάντησε να προσφεύγει σε προστασία στα «κόμματα της ευρύτερης δημοκρατικής Αριστεράς», καλώντας τα να καταδικάσουν το ΠΑΜΕ. Δεν είπε ο ΣΕΒ ποια κόμματα ακριβώς εννοούσε πάντως αν εννοούσε τον Κουβέλη ατύχησε γιατί αυτός δεν έκανε καμία καταγγελία. Απάντηση ο ΣΕΒ πήρε μόνο από το ΠΑΜΕ που χαρακτήρισε την τάξη των βιομηχάνων «παράσιτο που εμποδίζει την κοινωνική εξέλιξη». Το ότι το ψευτοΚΚΕ χαρακτηρίζει έτσι συλλήβδην τη βιομηχανική αστική τάξη, δηλαδή και αυτήν που λειτουργεί και σαν οργανωτής της παραγωγής πράγμα όχι ασυνήθιστο στη μεσαία βιομηχανία που είναι η βασική στην Ελλάδα, σε συνδυασμό με ότι σχεδόν ποτέ δεν κατηγορεί τους μεγαλογαιοκτήμονες που έχουν πλήρως παρασιτικό και συχνά αντιβιομηχανικό ρόλο δείχνει τη φύση της κριτικής του. Είναι η κριτική που κάνει ένα μεγαλύτερο, ένα μπερλιαριστικό φασιστικό κεφάλαιο σε ένα πολύ πιο αδύνατο που θέλει να συντρίψει. Όταν ο μπερλιαριστικός φασισμός μιλάει για παράσιτα που εμποδίζουν την κοινωνική εξέλιξη εννοεί ότι πρέπει να εξοντώνονται όχι σαν τάξη αλλά σαν παραγωγικές δυνάμεις και τελικά σαν πρόσωπα. Αυτή ήταν η κλασική φρασεολογία των χιτλερικών ενάντια στους εβραίους και τώρα χρησιμοποιείται με την έννοια του ευρύτερου συμβολικού εβραίου, δηλαδή του αστού που δεν είναι με το νέο ρωσόδουλο καθεστώς. Ο ΣΕΒ που δεν πολυκαταλαβαίνει από κάτι τέτοια δεν ανταπάντησε. Άλλωστε είχε αναθέσει την υπεράσπιση του στην «ευρύτερη δημοκρατική Αριστερά».

Όσο για τον άλλο βασικό συνομιλητή, τη ΓΣΕΕ, αυτή έβγαλε μία απολογητική ανακοίνωση κατά της «κατάληψης» που εξηγούσε πόσο φιλεργατική είναι και πόσο δεν είχε πρόθεση να κάνει καμία υποχώρηση,

εμφανίζοντας έτσι τους ΠΑΜίτες σαν ακραίους φιλεργάτες. Επίσης, στην ανακοίνωση τους κατηγορήσε για πρακτικές που δίνουν άλλοθι σε όσους σχεδιάζουν παρεμβάσεις στην Εθνική Σύμβαση (δηλαδή ότι το ΠΑΜΕ δίνει πατήματα στην τρόικα) και για «παιχνίδια εντυπώσεων»!!! Ο Παναγόπουλος μόνο μίλησε για τραμπούκους του ΠΑΜΕ αλλά στη συνέχεια για να φυλαχτεί έγινε πιο κνίτης από τους κνίτες σε αντιευρωπαϊσμό.

Πως έγινε λοιπόν σύσσωμες οι πολιτικές δυνάμεις, κυβερνητικές και μη να καλύψουν το ΠΑΜΕ; Είναι απλό. Σύσσωμες οι καθεστωτικές πολιτικές δυνάμεις, κυβερνητικές και μη, έχουν την ίδια πολιτική γραμμή που συμπυκνώνεται στο ότι είναι η ΕΕ ο κύριος εχθρός στον οποίο οφείλεται η χρεωκοπία της χώρας και η πείνα του λαού. Η αλήθεια είναι ότι σύσσωμες οι πολιτικές αυτές δυνάμεις είναι ο βασικός υπεύθυνος της χρεωκοπίας και της πείνας του λαού γιατί αυτές πρωτοστάτησαν στο παραγωγικό σαμποτάζ που έφερε τη χρεωκοπία και την πείνα. Όλο αυτό το έκαναν για να εξοντώσουν το ντόπιο κεφάλαιο και το δυτικό και να φέρουν πάνω σε καμένο έδαφος και με όρους αποικιοκρατικής εξάρτησης τα κεφάλαια της κρατικοφασιστικής Κίνας (Cosco), της νεοτσαρικής Ρωσίας (Γκάζ-προμ), και να αφήσουν ασυδοτούς και χωρίς ανταγωνιστές τους κρατικοδίαιτους ανατολικούς ολιγάρχες, Κόκκαλη, Μπόμπολα, Γερμανό, Μυτιληναίο και άλλους. Αυτό το σαμποτάζ έφερε τη χρεωκοπία που τώρα έχουν κληθεί να διαχειριστούν οι ευρωπαίοι μονοπωλιστές που δεν διστάζουν να ζητήσουν την εξαθλίωση του ελληνικού λαού και ουσιαστικά να τον κυβερνήσουν με διατάγματα για να διασώσουν όπως ηλίθια πιστεύουν το ευρώ. **Αλλά όσο συνεχίζεται το σαμποτάζ η πολιτική της ΕΕ για μέτρα συντριβής των απολαβών του λαού και υπερφορολόγησης των παραγωγικών κομματιών της αστικής τάξης για να αντιρροπιστεί το δημοσιονομικό έλλειμμα που προκαλούν οι σαμποταριστές, εκτός από αντεργατική γίνεται μέρος αυτού του σαμποτάζ.** Έτσι αυτή η πολιτική μετατρέπεται σε μια τέλεια προβοκάτσια σε βάρος της ΕΕ. Γιατί αυτή εμφανίζεται στον ελληνικό λαό όλο και λιγότερο σαν η πιο δημοκρατική και εθελοντική στις σημερινές συνθήκες ένωση κρατών, και όλο και περισσότερο σαν ένας ωμός αποικιακός εκβιαστής. Την ίδια στιγμή ο πραγματικός μεγάλος αποικιακός και μάλιστα φασιστικός εκβιαστής φαίνεται σαν φίλος. Αυτό γιατί ο ελληνικός λαός βλέπει ποιος παίρνει τα μέτρα της πείνας του αλλά δεν βλέπει ποιος κάνει το παραγωγικό σαμποτάζ.

Έτσι μεθοδικά οι μεγαλύτεροι προβοκάτορες όλων των εποχών βυθίζουν εκτός από την Ελλάδα και την Ευρώπη στην κρίση και εκθέτουν τη δεύτερη σαν υπεύθυνη όλης αυτής της καταστροφής που κύρια οι ίδιοι με του πράκτορές τους προκάλεσαν. Η ΟΑΚΚΕ από την πρώτη στιγμή έχει τοποθετηθεί ενάντια σε κάθε μέτρο αφαίμαξης του λαού και έχει προτείνει τη λύση της συναινετικής αποχώρησης της χώρας από το Ευρώ με ισχυρή αλλά αυστηρά ορισμένη από πριν ποσοτικά και χρονικά στήριξη από την ΕΕ. Αυτό για να μην μπορούν να κρύβονται οι έλληνες προβοκάτορες και μπαταχτοήδες πίσω από τους δανειστές ώστε να αποκαλυφθούν στο ελληνικό και

στους ευρωπαϊκούς λαούς και να σωθεί τελικά και η Ελλάδα και η Ευρώπη. Μέρος αυτής της πολιτικής είναι και η ενεργητική αντίσταση του λαού και τους έθνους σε κάθε μέτρο πείνας ώστε αυτό να μην περάσει και η ΕΕ να τελειώνει με τις αυταπάτες της ότι μπορεί με εξωτερικά διατάγματα να σώνει την Ελλάδα, ενώ εμφανίζεται και εν μέρει γίνεται ο φυσικός αυτουργός της καταστροφής της. Η διαφορά της αντίστασης που προτείνει η ΟΑΚΚΕ από εκείνη που επιβάλλουν με τη βία οι ρωσόδουλοι σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ είναι διπλή:

Η ΟΑΚΚΕ έχει σαν πρώτο σύνθημα στη σημαία της την πάλη ενάντια στο παραγωγικό σαμποτάζ (που περιλαμβάνει και την πάλη ενάντια στον διεφθαρμένο κρατικοφασιστικό γραφειοκρατικό και νέο-ολιγαρχικό καπιταλισμό), που σημαίνει α) ότι κάθε πραγματική πάλη για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα δεν πρέπει να καταστρέφει τα μέσα παραγωγής και β) ότι η πάλη για αυτά τα δικαιώματα πρέπει να ξεκινάει από την πάλη για **επιχειρησιακό συνδικαλισμό** στους **συγκεκριμένους χώρους** της μεγαλύτερης ταξικής εκμετάλλευσης στους οποίους πρέπει να κυνηγιέται καταρχήν η μαύρη εργασία. Τέτοιοι χώροι είναι συνήθως αυτοί των ανατολικών κρατικο-ολιγαρχών και των υπεργολάβων τους καθώς και αυτοί των μικρομεσαίων δήμιων της πόλης και της υπαίθρου.

Χωρίς αυτά τα δύο βασικά σημεία πάλης και έξω από αυτά, ιδιαίτερα έξω από τον εργοστασιακό δημοκρατικό συνδικαλισμό δεν μπορεί να έχει ουσιαστικό αποτέλεσμα και η πάλη για ισχυρές κεντρικές και κλαδικές συμβάσεις. Αυτές οι πάλες είναι σήμερα σκηνοθεσίες των ρωσόδουλων. Σκηνοθεσίες είναι οι συζητήσεις όπου συζητάνε οι εργατοπατέρες που είναι υποταγμένοι στο καθεστώς με τα αφεντικά εκείνα που είναι επίσης υποταγμένα στο καθεστώς. Σκηνοθετημένες από το καθεστώς είναι και οι εισβολές των σοσιαλναζιτών σε αυτές τις συζητήσεις. Ο κύριος στόχος αυτής της σκηνοθεσίας δεν είναι οι εργάτες αλλά να ξεγελαστεί η ΕΕ και να νομίζει ότι είναι η εργατική τάξη και το έθνος που αντιστέκονται, και όχι η κυβέρνηση η οποία τάχα απλά υποχωρεί στη θέλησή τους. Μόνο δευτερευόντως οι εισβολές των σοσιαλναζιτών έχουν σαν στόχο να τους εμφανίσουν σαν εκπροσώπους του προλεταριάτου. Γιατί **όσες προσποιήσεις και να κάνουν οι κνίτες στα κεντρικά τους μέτωπα, τους τρώει η ελεεινή δράση τους στα επί μέρους μέτωπα της ταξικής πάλης. Όλοι ξέρουν ότι σε όλους τους χώρους δουλειάς είτε κάνουν παραγωγικό σαμποτάζ, είτε είναι λουφαδόροι, είτε είναι τσάτσοι του αφεντικού, είτε είναι αφεντικά οι ίδιοι (πχ οικοδόμοι), είτε είναι συμμορίες που παίρνουν τη μερίδα του λέοντος στις δουλειές (πχ Ζώνη Περάματος), είτε είναι εναλλάξ όλα αυτά μαζί.** Οι σοσιαλφασίστες περνάνε για ταξικοί εργάτες μόνο σε τάξεις που δεν τους ξέρουν, ιδιαίτερα στους μικροαστούς, πχ στους κρατικούς υπαλλήλους, στους μικροεπαγγελματίες, στη μεγάλη μάζα των φοιτητών. Όλοι αυτοί φαντάζονται τους εργάτες σαν κάτι σκληρούς και αγροίκους τύπους που έχουν σαν πάθος τους τον «τσαμπουκά», κάτι που ονειρεύονται οι μικρο-

Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Η ΕΕ ΣΤΗ ΔΙΝΗ ΜΙΑΣ ΑΤΕΛΕΙΩΤΗΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

ένας πόλος της διαπραγμάτευσης, η Ελλάδα δεν εφαρμόζει ποτέ τις υποσχέσεις του ενώ ο άλλος πόλος, η ΕΖ κάνοντας οργανωμένες εκκλήσεις συμμόρφωσης δέχεται από υπαρξιακή αδυναμία αυτήν την καταπάτηση των υποσχέσεων. Στη συνέχεια ζητάει νέα πιο επώδυνα μέτρα που οι συνομιλητές της εφαρμόζουν επιλεκτικά με τον πιο οδυνηρό τρόπο για το λαό και τον πιο σαμποταριστικό για την παραγωγή χωρίς να εφαρμόζουν ότι αδυνατίζει την κυριαρχία τους. Το αποτέλεσμα είναι η κρίση να βαθαίνει. Έτσι η διαπραγμάτευση στην ουσία δεν ολοκληρώνεται ποτέ, αλλά αναιρείται και επιστρέφει ασταμάτητα, δηλαδή αιωρείται. Αλλά αυτή η αιώρηση δεν είναι απλή αιώρηση η απλή επιστροφή, είναι επιστροφή σε μια πολύ χειρότερη κατάσταση. **Δηλαδή όσο πιο καταστραμμένη βγαίνει η Ελλάδα μετά από κάθε διαπραγμάτευση και το επακόλουθο σαμποτάζ τόσο πιο μεγάλο γίνεται το χρέος τόσο πιο καταστροφικά γίνονται τα νέα μέτρα και τόσο πιο πολλά είναι τα λεφτά που δανείζει η ΕΕ και πιο πολύ η Γερμανία στην Ελλάδα.** Όμως στο μεταξύ όλο και πιο πολύ επεκτείνεται η αθεράπευτη ελληνική κρίση χρέους και πιο πολλές χώρες του νότου της ΕΖ υπερχρεώνονται. Οπότε τόσο περισσότερο λεφτά δίνει η ΕΖ στο νότο, τόσο μεγαλύτερο γίνεται το κοινό χρηματοπιστωτικό ταμείο της ΕΖ παρ όλη την αντίθεση της Γερμανίας, τόσο πιο πολλά λεφτά δανείζει με ασήμαντο επιτόκιο στις ευρωπαϊκές τράπεζες η ΕΚΤ (Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα). Με αυτά οι τράπεζες τακτοποιούν τις επισφάλειες τους αλλά και αγοράζουν όγκους κρατικών ομολόγων βαλλόμενων ευρωπαϊκών χωρών. (500 δις Ευρώ δάνεισε τις τελευταίες βδομάδες η ΕΚΤ και τώρα πάει προς το 1 τρις Ευρώ). Στην ουσία με αυτόν τον τρόπο η ΕΚΤ σπάει σταδιακά όλες τις ουσιαστικές και θεσμικές δεσμεύσεις της ότι δεν θα τυπώσει πληθωριστικό Ευρώ. Αυτό υποχρέωσε τον θεωρούμενο κορυφαίο γερμανό οικονομολόγο, εκπρόσωπο της γραμμής της δημοσιονομικής σταθερότητας της ΕΕ μέσα στην ΕΚΤ, Γιούργκεν Σταρκ να παραιτηθεί. **Έτσι σταδιακά από**

παντού, δηλαδή από Κομισιόν, ΔΝΤ, ΗΠΑ στριμώχεται η Γερμανία να κάνει αυτό που θέλου να κάνει από την πρώτη στιγμή όσοι δεν θέλουν μια πραγματική ισχυρή και βιώσιμη ΕΕ: να εκδώσει ευρωομόλογα χωρίς να υπάρχει πραγματική πολιτική ένωση. Βέβαια εκτός από το αυθόρμητο στοιχείο που εκφράζει το γενικό πνεύμα των οικονομιστών μονοπωλιστών της ΕΕ, το πνεύμα: «ας δώσουμε κάποια δις ακόμα στους έλληνες μπαταχτσήδες να μην μας κάνουν καμιά μεγάλη ζημιά με μια χρεοκοπία ώσπου να στρώσουμε λίγο το νότο μας εκδίδοντας ευρωομόλογα» δουλεύει άνετα και πιέζει την ΕΖ αλλάζοντας τους συσχετισμούς και το πλούσιο δίκτυο των ρώσων και ρωσόφιλων που έχουν πιάσει παντού καλά πόστα στο ΔΝΤ (BRICS), στην ευρωπαϊκή σχετικά σταθερή γραφειοκρατία (Ολι Ρεν, Γιουνκέρ, Ρομπάι), και βέβαια το καλύτερο πόστο στις ΗΠΑ (Ομπάμα) και την Αγγλία (Κάμερον).

Έτσι έγινε προχθές και η Γερμανία απομονώθηκε εντελώς και εγκαταλείφθηκε ακόμα και από την Ολλανδία, την Φινλανδία την Γαλλία και την ΕΚΤ και θα υποχρεωθεί σε λίγο να διευρύνει ποσοτικά και ποιοτικά την πιστωτική βάση του EFSF από 500 σε 750 δις Ευρώ. (Φαινάνσιαλ Ταιμς 31.1.12).

Τώρα αυτή η πίεση μέσω της νέας διαπραγμάτευσης με την Ελλάδα θα φτάσει στον κολοφώνα της. Όλη η ΕΕ και ειδικά η ΕΖ είναι οργανωμένη με τους «δικούς μας» απατεώνες, μπαταχτσήδες και εκβιαστές αλλά κανείς δεν μπορεί να τους αντιπαρατεθεί όσο ο εκβιασμός τους ότι θα ανατινάξουν το Ευρώ πιάνει. Πιάνει τόσο πολύ που η διακομματική συμμορία πίσω από τον Παπαδήμο δεν χρειάζεται πια απαραίτητα το «λαό» από πίσω της, δηλαδή τις καθεστωτικές παραστάσεις ΣΥΝ-ψευτοΚΚΕ-φασιστών του Συντάγματος για να παριστάνει στην ΕΕ ότι σέρνεται από το λαό και ότι γι αυτό αντιδρά σε μερικά μέτρα ή πολιτικές της ΕΖ και κυρίως επιδιώκει μεγαλύτερη ενίσχυση σε δάνεια. Τώρα αντιδρούν μόνοι τους οι κυβερνητικοί ηγέτες και όχι μέσω «λαού» οπότε γίνονται εθνικοί ηγέτες και πρώτος-πρώτος ο «σκληρός πατριώτης» Σαμαράς. Αυτός που παίρνει το πρωθυπουργικό χρίσμα από τον Πούτιν δεν μπορεί να εί-

ναι τσιράκι του ΔΝΤ και της ΕΕ σαν αυτόν που το παίρνει από τον Ομπάμα. Ίσως αυτός είναι και ένας λόγος που δεν βγάζουν έξω προς το παρόν «το λαό». Μια δήλωση του ψευτοΚΚΕ ενάντια στον συν-πρωθυπουργεύοντα Σαμαρά χαλάει το στρατηγικό αντιδυτικό μέτωπο που είχε πάντα το ψευτοΚΚΕ με την δήθεν πατριωτική δεξιά. Μια άλλη εξήγηση είναι ότι αυτή η προσωρινή απόσυρση του «λαού» δίνει στην ΕΕ και στη Δύση γενικότερα την εντύπωση ότι αυτή εδώ η κυβέρνηση με την κάπως πιο επιδέξια «φιλολαϊκή» πολιτική της μπορεί να επιβάλλει την τάξη στη χώρα και έτσι να διαφυλάξει την ΕΕ από τον τρόπο που καταλαμβάνει τις διεθνείς αγορές κάθε φορά που η Αθήνα καίγεται.

Όπως και να έχει πάντως το πράγμα το ύποπτο είναι ότι προς το παρόν κηρύσσουν ανέκδοτο κορυφής και όχι βάσης για τους ιερούς 13ο και 14ο μισθό που όλοι τους είχαν βρει χωρίς καμιά απολύτως ιερότητα για τους δημόσιους υπάλληλους και τους είχαν καταπιεί αμάσητους το 2010. Κηρύσσουν επίσης ανέκδοτο και για τον κατώτατο μισθό που τον έχουν ευχαρίστως μειώσει στο μισό στην πράξη και δίχως ένσημα στις άπειρες μικρομεσαίες γαλέρες και στους άφθονους εργολάβους των λίγων μεγάλων επιχειρήσεων. Αυτή η γραμμή τάχα υπέρ των μισθωτών δεν έχει μέσα της τίποτα το εθνικό ούτε το λαϊκό όσο όλοι αυτοί κάνουν παραγωγικό σαμποτάζ. Για μας αυτό το ξαφνικό «φιλολαϊκό» πάθος έχει σα στόχο να βάλει σε στρατηγικά οικονομικά διλήμματα την ΕΕ, και να την διασπάσει παραπέρα αντιπαραθέτοντας την δικιά τους δήθεν κεντρική επεκτατική αναπτυξιακή γραμμή στην γερμανική φιλελεύθερη περιοριστική μονεταριστική γραμμή που τάχα είναι αυτή που έχει καταστρέψει την Ελλάδα και θα καταστρέψει όλη την ΕΕ αν η Γερμανία δεν βγάλει τα ευρωομόλογα. **Αυτό σημαίνει ότι η ΕΕ οφείλει να ζητήσει σωτηρία από τους ανατολικούς φασισμούς που θα αγοράσουν τα ευρωομόλογα αυτά επιβάλλοντας στην ΕΕ τους επώδυνους πολιτικούς όρους και μάλιστα βάζοντας διαφορετικούς πολιτικούς και οικονομικούς όρους ανάλογα με το ποια χώρα ζητάει την ευρωπαϊκή βοήθεια κάθε φορά από το κοινό**

χρηματοπιστωτικό ταμείο. Γι αυτό σωστά αρνείται η Γερμανία τα ευρωομόλογα. Αν τα ευρωομόλογα περάσουν με τόσο χαμηλή πολιτική ενοποίηση της ΕΖ αυτή θα μοιάζει με ένα πολυκέφαλο σιαμαίο τέρας του οποίου η Κίνα και η Ρωσία θα κατέχουν ένα καίριο τμήμα από την τροφή του, δηλαδή ένα μεγάλο μέρος από τα ομόλογα που προορίζονται για τις πιο αδύναμες οικονομίες του. Έτσι θα μπορούν να οδηγούν το σιαμαίο όπου θέλουν αρκεί να ελέγχουν ένα δυο κεφάλια του όπως τώρα ελέγχουν την Ελλάδα και την Κύπρο. Σήμερα και όσο το σιαμαίο αρνείται αυτήν την τροφή τόσο οι προβοκάτορες που τηλεκατευθύνουν την καταματωμένη Ελλάδα την αιμορραγούν κι άλλο, δηλαδή την υπερχρεώνουν, την πεινάνε, την τρελαίνουν από αγωνία, την κάνουν ένα δυστυχισμένο έκτρομα που γεμίζει με τρόμο όλη την Ευρώπη ζητώντας αίμα από αυτήν για να αντικαταστήσει αυτό που διαρκώς χάνει απειλώντας ότι αλλιώς θα αυτοκτονήσει και έτσι θα σκοτώσει ολόκληρο το 17κέφαλο απολίτικο σιαμαίο της ΕΖ που το σέρνει έντρομο πίσω της επειδή εκείνο δεν έχει πολιτική σκέψη και κατεύθυνση

Αυτό είναι το νόημα της πρώτης διαπραγμάτευσης Ελλάδας-ΕΕ

Η βενζίνη του PSI πάνω από την ΕΕ και όλο τον πλανήτη

Στο σημείο αυτό έρχεται το PSI. Το PSI ή αλλιώς αναδιάρθρωση ή κούρεμα τους χρέους ήταν στην αρχή ένα ανόητο γιατροσόφι που βρήκε η κυβέρνηση Μέρκελ ψάχνοντας να βρει μια διέξοδο στο άλυτο πρόβλημα διάσωσης της Ελλάδας. **Ήταν άλυτο γιατί 1) η κυβέρνηση αυτή δεν μπορούσε να πληρώσει με ζωντανό χρήμα ή και με εγγυήσεις αυτή τη διάσωση γιατί θα έπεφτε αμέσως από τη γερμανική Βουλή, γιατί 2) δεν ήθελε να πληρώσει με ευρωομόλογα για τους στρατηγικούς λόγους που αναφέραμε και 3) γιατί από τις αρχές του 2011 οι BRICS, δηλαδή ο ηγέτης τους η Ρωσία, έκαναν στροφή στο ΔΝΤ και αφού παγίδεψαν την ΕΕ συμμετέχοντας στη διάσωση της Ελλάδας και στο EFSF άρχισαν από τότε να διαμαρτύρονται και να απαιτούν από την ΕΕ να λύσει μόνη της το ελληνικό πρόβλημα δηλαδή να διευρύνει μό-**

νη της το EFSF εκδίδοντας ευρωομόλογα. (Το ξαφνικά εφευρημένο επιχείρημά τους γι αυτήν την στροφή ήταν ότι δεν μπορούν οι άθλιοι της Κίνας να δανείζουν την πλούσια Ευρώπη. Βεβαίως τα δανεικά δεν θα τα έδιναν οι φτωχοί της Κίνας αλλά τα νεοολιγαρχικά υπερπαράσιτα της Κίνας που κατακλέψανε την κινέζικη φτωχολογιά και θέλουν τώρα να φτωχύνουν και να κατακλέψουν και το ευρωπαϊκό προλεταριάτο). Έτσι η Γερμανία έκανε την πρόταση στην ΕΖ να πληρώσουν οι ιδιώτες πιστωτές ένα μεγάλο μέρος του ελληνικού χρέους, δηλαδή να το πληρώσουν οι ευρωπαϊκές τράπεζες και τα δυτικά hedge funds που είχαν το μεγαλύτερο μέρος των ελληνικών ομολόγων. Το PSI σημαίνει να παραιτηθούν οι ιδιώτες πιστωτές από ένα μεγάλο μέρος από τις απαιτήσεις τους και να πληρωθούν με ένα νέο ομόλογο που θα έχει ονομαστική τιμή πολύ μικρότερη από την αρχική και που θα ξεπληρωθεί μετά από 30 χρόνια. Αυτό το ποσό άρχισε από το 20% της ονομαστικής τιμής των ομολόγων πήγε στο 50% της ονομαστικής αξίας και τώρα ενώ η ονομαστική αξία είναι ακόμα στο 50% στην πραγματική αξία έχει φτάσει στο 70% γιατί διαπραγματεύεται πολύ χαμηλά το επιτόκιο που θα πληρώσει η Ελλάδα ως την αποπληρωμή του 50% σε 30 χρόνια.

Την πρόταση αυτή της Γερμανίας την αγκάλιασαν αμέσως όλοι οι εχθροί της ΕΕ και πρώτο και καλύτερο το νέο ΔΝΤ, δηλαδή οι BRICS και οι ΗΠΑ του φίλου τους Ομπάμα.

Ο πολιτικός κόσμος της Γερμανίας που έκανε την μπακάλικη σκέψη ότι αφού θα πλήρωναν πολλά οι τραπεζίτες θα πλήρωνε λιγότερα το γερμανικό κράτος πέτυχε με αυτήν το αντίθετο. Γιατί όλο το τραπεζικό και κάθε άλλο πιστωτικό κεφάλαιο του πλανήτη που κρατούσε ελληνικά ομόλογα και έχασε τα λεφτά του πιστεύοντας ότι η Ευρωζώνη θα μπορούσε να καλύπτει συλλογικά κάθε υπερχρεωμένη χώρα σκέφτηκε ότι θα έχανε πιθανά τα λεφτά του και αν κρατούσε ή αν αγόραζε και οποιοδήποτε ομόλογο κάθε άλλης σχετικά αδύναμης πιστωτικά χώρας της ΕΕ. Το αποτέλεσμα ήταν ότι στον πρώτο μεγάλο τρόπο μετά την επιβολή του PSI, τρόπο που τον σκόρπισε ο Παπανδρέου τον Οκτώβρη του 2011 με την απειλή του για δημοψήφισμα που ισοδυναμούσε με απειλή για έξοδο από την ΕΖ και με ανοιχτή χρεοκοπία, ανέβηκαν στα ύψη τα επιτόκια των ισπανικών και των ιταλικών ομολό-

γων και όλη η ΕΖ κινδύνευσε με κατάρρευση. Τότε πιο πολύ από κάθε άλλη φορά οι πάντες γύρισαν προς την Γερμανία και της είπαν: «βγάλε επιτέλους τα ευρωομόλογα για να φτιάξεις ένα μεγάλο πιστωτικό τείχος για την Ευρώπη, ή έστω πλήρωσε τις χώρες που κινδυνεύουν πιο πολύ μέσω της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της ΕΚΤ για να τελειώνει αυτή η μετάδοση του ελληνικού χρέους στην Ισπανία και Ιταλία». Η φωτιά αυτή έσβησε με τον δεύτερο τρόπο, όπως αναφέραμε και παραπάνω και ο οποίος ήταν στο βάθος έμμεση χρέωση της Γερμανίας με έκδοση πληθωριστικού Ευρώ. Με λίγα λόγια η επιβολή του PSI σε συνδυασμό με την συνεχιζόμενη υπερχρέωση της Ελλάδας έχει τη δυνατότητα να μεταδώσει ταχύτατα κάθε πιστωτική φωτιά σε όλη την ανασφαλή και πολύ ανοχύρωτη πιστωτικά ΕΕ δηλαδή την αποσταθεροποιεί όσο τίποτα άλλο. Το PSI είναι η βενζίνη της ΕΕ που τη διαχειρίζονται τώρα εκ μέρους της ΕΕ ο Βενιζέλος και ο Παπαδήμος.

Αυτός ήταν ο λόγος που η επιβολή του PSI στη σύνοδο κορυφής στις 21 του Ιούλη του 2011 πέρασε μετά από μια πολύ μακριά και πολύ σκληρή πάλη μέχρι τα όρια της ρήξης ανάμεσα στη Γαλλία και κυρίως την ΕΚΤ που δεν ήθελαν το PSI από τη μια μεριά και στη Γερμανία που το ήθελε από την άλλη. Η Γαλλία είχε το πρόβλημά να έχει τράπεζες πολύ εκτεθειμένες στα ελληνικά ομόλογα αλλά και σε ομόλογα άλλων χωρών του ευρωπαϊκού νότου και θα έχανε πιο πολύ από τη Γερμανία από την αντανάκλαση του PSI σε αυτές. Όσο για την ΕΚΤ και τον Τρισέ αυτοί κατάλαβαν βαθύτερα πόσο αναξιόπιστη θα γινόταν συνολικά η ΕΖ και πως το πρόβλημα θα ξεσπάγε τελικά πάνω στην ΕΚΤ που θα αναγκαζόταν κάποια στιγμή, όπως και ήδη έγινε από την προεδρία Μάριο Ντράγκι να εκδώσει πελώριες ποσότητες από πληθωριστικό Ευρώ. Είναι προς τιμή του Τρισέ που έφτασε να φύγει και να κλείσει πίσω του την πόρτα στην έκτακτη λεγόμενη μυστική συνάντηση του Λουξεμβούργου που την είχε προκαλέσει πάλι ο προβοκάτορας Παπανδρέου στις 6 του Μάη του 11 απειλώντας με χρεοκοπία την ΕΖ αν η Ελλάδα δεν έπαιρνε πρόσθετη ενίσχυση από αυτήν. Η οργή του Τρισέ οφειλόταν στην έντονη απαίτηση του Σόιμπλε να περάσει το PSI για να αντιμετωπιστεί ο οικονομικός εκβιασμός του Παπανδρέου με τον οποίο και ο Σό-

ιμπλε είχε εξοργιστεί. Οι αντιστάσεις της Γαλλίας και της ΕΚΤ έσπασαν μόνο μετά τις μεγάλες προβοκάτσιες που έστησε το καθεστώς των ρωσόδουλων με την «εθνική αντίσταση» των αναρχοφασιστών, των φαιοκόκκινων «αγανακτισμένων», και της Βουλής στα γεγονότα του Ιούλη πριν τη σύνοδο κορυφής της 21. Τότε πέρασε το PSI αρχικά με λίγο κούρεμα όπως πέρασε και το διευρυμένο ποιοτικά και ποσοτικά EFSF. Αυτό το διευρυμένο EFSF ήταν που πήρε η Γαλλία σαν αντάλλαγμα από τη Γερμανία για να δεχτεί το PSI. Δηλαδή μην ξέροντας τι να κάνουν Μέρκελ και Σαρκοζύ με την Ελλάδα ανταλλάσανε δώρα προς τον Πούτιν.

Τότε στην ανάλυση που κάναμε στην Νέα Ανατολή είχαμε καταλάβει ότι κάποια πολύ βρώμικη παγίδα κρυβόταν πίσω από το PSI και τώρα αρχίζει να φαίνεται το μεγάλο βάρος του ζητήματος. Γράφαμε τότε για αυτό και τον εκπρόσωπο διαπραγματευτή σε αυτό των διεθνών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων Τσαρλς Νταλάρα: «Αντιπρόσωπος όλων των πιστωτικών γιγάντων της γης που διαπραγματεύτηκε όλα αυτά τα πολύπλοκα και ως τώρα αδιευκρίνιστα με την ΕΚΤ, το EFSF, την Κομισιόν κλπ βρέθηκε ξαφνικά να είναι ένας Τσαρλς Νταλάρα εκπρόσωπος του Institute of International Finance (IIF), που σημαίνει του Παγκόσμιου Χρηματοπιστωτικού Ινστιτούτου. Το μόνο που μαθαίνει κανείς εύκολα για αυτόν είναι η επιμονή του να δηλώνει σε όλους τους τόνους ότι ο μεγάλος του στόχος είναι να διευρύνει τους G7 σε G11 με τη Ρωσία, την Κίνα, την Βραζιλία και την Ινδία (χώρες του BRIC) και μάλιστα μόνο με αυτές και με καμιά από τις άλλες μεγάλες σε παραγωγή βιομηχανικές χώρες. Αυτός είναι ο πρώτος άνθρωπος με τον οποίο συναντήθηκε μετά την «νίκη» τις 21 Ιούλη ο Βενιζέλος στο ταξίδι του στις ΗΠΑ. Δεν ξέρουμε που ακριβώς θα το πάει ο εκπρόσωπος αυτός όλων των πιστωτικών γιγάντων της γης, που ασταμάτητα ξεμαλλιάζονται ανάμεσά τους για την πίτα της χρηματιστηριακής κερδοσκοπίας στον πλανήτη. Όμως το ότι συνταίριαξε όλους αυτούς σε μια από τις πιο μεγάλες διαπραγματεύσεις τη σύγχρονης ιστορίας σημαίνει ότι ο τύπος (δηλαδή ο Νταλάρα) το λιγότερο τυγχάνει της έγκρισης του άξονα και των ΗΠΑ του Ομπάμα, δηλαδή κυρίως του άξονα. Βεβαίως δεν έσυρε όλες τις τράπεζες από τα μαλλιά κανένας Νταλάρα μόνος του ή επειδή το θέλανε

οι υπερδυνάμεις. Η ελληνική χρεοκοπία ανησυχεί βαθιά όλο το δυτικό χρηματιστικό κεφάλαιο γιατί τρέμει μήπως η χρεοκοπία αυτή μεταδοθεί και φτιάξει μια νέα παγκόσμια κρίση. Γι αυτό και όλο αυτό το κεφάλαιο και άμεσα και μέσα από το κέντρο του, που είναι οι ΗΠΑ, πιέζει τη Μέρκελ για ένα μεγάλο πακέτο για την Ελλάδα, για EFSF και για ευρωομόλογα. Πάνω σε αυτούς τους χρηματιστές πατούν οι ρωσόφιλοι Ομπάμα και Κλίντον για να στριμώξουν επιδεικτικά και επίμονα τη Γερμανία εδώ και δύο μήνες για να δεχτεί το μεγάλο πακέτο, το μεγάλο EFSF και τα ευρωομόλογα. Αυτά όλα είναι φυσικά πράγματα από μια άποψη. Όμως αντικειμενικά δεν υπάρχει τίποτα πιο σκοτεινό και ασαφές από την λειτουργία του EFSF, και τίποτα πιο ασαφές και πιο περίπλοκο από το πρόγραμμα που συμφώνησε με αυτό η ΕΖ, το IIF, η ΕΚΤ. Αυτό είναι ιδανικό περιβάλλον για κροκοδείλους που έχουν καλή όραση στη λασποθολούρα. Θέλουμε να πούμε ότι αν οποιαδήποτε μεγάλη διεθνής τράπεζα η ομάδα τραπεζών σε λίγες μέρες αρχίσει να διαφωνεί για τους ασαφείς ακόμα όρους ανταλλαγής ομολόγων (Το PSI) ή δηλώνει αδυναμία αφού όλα αυτά είναι εθελοντικά και δεν υπάρχουν καθαρές δεσμεύσεις και σηκωθεί και φύγει ή ο Νταλλάρα πάρει εντολή από κάποιες δυνάμεις του G11 ή χάσει την υπομονή του όλο αυτό το σύστημα θα γίνει ξαφνικά απέραντα ασταθές».

Η ώρα της μεγάλης αστάθειας χάρη στο PSI

Η ώρα γι αυτήν την απέραντη αστάθεια με καταλύτη για μια ακόμα φορά την Ελλάδα νομίζουμε ότι δεν είναι πολύ μακριά. Το PSI είναι πραγματικά πολύ σκοτεινή υπόθεση όχι μόνο γιατί είναι πολύ σκοτεινός ο επικεφαλής του ή το ίδιο το IIF αλλά γιατί είναι από τη φύση της τέτοια. Το IIF δεν είναι ένα όργανο που παίρνει αποφάσεις για το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα, ούτε καν για τους συγκεκριμένους μεγάλους πιστωτές κατόχους των ελληνικών ομολόγων. Είναι απλά ένα Think Tank, ένας μελετητικός, ένας συμβουλευτικός οργανισμός των πιο μεγάλων κυρίως δυτικών και μετά κινέζικων κρατικών τραπεζών που συμμετέχει σε μια «οργανωτική επιτροπή πιστωτών» που πάντα υπάρχει για να κανονίζει τέτοιες διαδικασίες αναδιάρθρωσης χρέους και η οποία αποτελείται από τους μεγαλύτερους πιστωτές του δανειολήπτη, εν προ-

Η ΘΕΩΡΙΑ ΟΤΙ Η ΚΡΙΣΗ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ ΛΟΓΩ ΕΕ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 3

για να επενδύσουν οι καπιταλιστές τους σε πιο μεγάλο και πιο σύγχρονο μηχανολογικό εξοπλισμό. Αυτή είναι η κλασική μέθοδος της «πεινας των εργατών υπέρ του εξαγωγικού κεφάλαιου» ώστε να κλείσει κάποτε το εμπορικό έλλειμμα. Μιλάμε για εξαγωγικό κεφάλαιο με την ευρύτερη έννοια περιλαμβάνοντας σε αυτό και εκείνο που παράγει στην υπερχρεωμένη χώρα προϊόντα που αντικαθιστούν άλλα εισαγόμενα. Αυτή είναι η μέθοδος του ΔΝΤ της ΕΕ και άλλων διεθνών πιστωτών. Τελικά αυτή η μέθοδος πιάνει μετά από πολλά βάσανα των λαών που γίνονται φτωχότεροι για να γίνουν πλουσιότεροι οι εξαγωγείς και άλλοι ισχυροί κεφαλαιοκράτες της δοσμένης χώρας. Πιάνει βέβαια σχετικά μέσα στον καπιταλισμό γιατί μετά από λίγο μια μεγαλύτερη κρίση χρέους θα εκραγεί σε μια άλλη χώρα ή ομάδα χωρών όπου έχει αυξηθεί το εμπορικό τους έλλειμμα εξ αιτίας ανάμεσα στα άλλα και του ισχυρού ανταγωνισμού εκείνων που μόλις βγήκαν από την χρεοκοπία. Στην Ελλάδα όμως η μέθοδος αυτή δεν έπιασε καθόλου ούτε προσωρινά ούτε μακροπρόθεσμα για τον απλό λόγο ότι εκτός από τους εργαζόμενους και τους ανέργους που έγιναν φτωχότεροι σύμφωνα με αυτή τη μέθοδο απομειώθηκε μέχρι χρεωκοπίας και συντριπτικά μεγάλο μέρος του παλιού παραγωγικού κεφάλαιου ενώ κάθε καινούργιο εμπόδιστηκε να επενδυθεί παραγωγικά σε μεγάλη κλίμακα.

Είναι το παραγωγικό σαμποτάζ που ρίχνει πάνω απ όλα τους μισθούς και λιγότερο η τρόικα

Οι οικονομικά φιλελεύθεροι στην ΕΕ και εν μέρει στη χώρα μας καταλαβαίνουν καλά όπως είπαμε ότι είναι στο βάθος το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών που οδηγεί στο μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα και τελικά στο μεγάλο δημόσιο χρέος. Όμως διευκολύνουν τους σαμποταρίστες να καλύπτουν το σαμποτάζ που κάνουν όταν διαπιστώνουν ότι αυτό το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών οφείλεται σε μεγάλο βαθμό και στους μισθούς. Βέβαια δεν βλέπουν τους μισθούς σαν την μόνη αιτία του ελλείμματος. Σαν κύρια αιτία βλέπουν αυτό που ονομάζουν διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας στα οποία συμπεριλαμβάνουν και τους μισθούς. Όμως τα διαρθρωτικά έχουν γι αυτούς να κάνουν κυρίως με ένα δευτερεύον τμήμα του σαμποτάζ όπως είναι τα κλειστά επαγγέλματα που εμποδίζουν τη συγκέντρωση και την συγκεντροποίηση του κεφάλαιου, ή τη γραφειοκρατική διαφθορά και τη σπατάλη που είναι πιο άμεσες μορφές του σαμποτάζ κλπ.

Όμως η ΕΕ τελικά για να μην συγκρουστεί με τα ρωσόδουλα κόμματα, που την απειλούν ότι θα κηρύξουν χρεοκοπία και θα ανατινάξουν το Ευρώ αν πολυστριμωχθούν, δεν επιμέ-

νει στην πράξη ούτε καν σε αυτές τις μη μισθολογικές «διαρθρωτικές αλλαγές». Έτσι ξεσπάει σχεδόν ολοκληρωτικά πάνω στους μισθωτούς και πάνω στο παραγωγικό κεφάλαιο με την υπερφορολόγηση. Και επειδή ο κόσμος βλέπει και νιώθει στο πετσί του ότι οι μισθοί έχουν στην πράξη βυθιστεί και μόνο τυπικά μένουν στο παλιό επίπεδο και μόνο σε όσο αφορά τα ελάχιστα όρια όλο και περισσότερο εξοργίζεται με την ΕΕ και πηγαίνει με τους ρωσόδουλους που τρίβουν τα χέρια τους για αυτή τη δειλή και ταυτόχρονα υπερεπεμβατική ευρωπαϊκή πολιτική.

Όμως, για να επιστρέψουμε στους οικονομολόγους του ΣΥΝ και του Τσίπρα, με τέτοιους χαμηλούς μισθούς έπρεπε να είχε αρχίσει να εκτοπίζει η ντόπια παραγωγή τις εισαγωγές και να αυξάνει πολύ περισσότερο τις εξαγωγές. Αυτό δεν γίνεται όμως γιατί απλά απαγορεύονται πολιτικά όλες οι μη ανατολικές επενδύσεις στη χώρα μας, δηλαδή απαγορεύεται από το κράτος να έρχονται σε παραγωγική σχέση οι εργάτες με τα μέσα παραγωγής, δηλαδή απαγορεύεται στους εργάτες να έχουν μισθό και στους μη ανατολικούς καπιταλιστές να έχουν κέρδος. Η σπανιότητα του παραγωγικού κεφάλαιου και η πληθώρα των εργατών σημαίνει αυτόματα τεράστια πτώση των μισθών. Και αυτό ακριβώς έγινε τα δύο τελευταία χρόνια. Το ότι θέλει να ρίξει η τρόικα τους επίσημους ελάχιστους μισθούς απλά διευκολύνει τους ρωσόδουλους ψευτοαριστερούς να βγουν κι από πάνω την ώρα που είναι πρωταθλητές του κρατικού παραγωγικού σαμποτάζ με το οποίο φουσκώσανε τον εφεδρικό στρατό των ανέργων και έτσι ρίξαν αντικειμενικά τους μισθούς. Και μάλιστα δεν τους έφτανε αυτό αλλά μεγαλώσανε αυτόν τον στρατό και έτσι ρίξαν κι άλλο τους μισθούς με την μαζική εισαγωγή μεταναστευτικού προλεταριάτου σε συνδυασμό με τη μαύρη εργασία που την προωθήσανε παντού στο όνομα τάχα του αντιρατσιστικού και αντιξενοφοβικού αγώνα με αποτέλεσμα, που το επιδιώξαν και αυτό, να δυναμώσουν και το ρατσισμό και την ξενοφοβία και το φασισμό μέσα στους εργάτες. Ακόμα και τον ελάχιστο επίσημο μισθό στον ιδιωτικό τομέα το καθεστώς τον διατήρησε ως τώρα όχι από φιλεργατισμό αλλά μόνο για να μένει σχετικά πιο ψηλό το κόστος στην κάπως μεγαλύτερη επιχείρηση που τηρεί κάποιους λογιστικούς και εργασιακούς κανόνες σε αντίθεση με τη μικρομεσαία επιχείρηση και έτσι να καθυστερείται σχετικά η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφάλαιου. Είναι πραγματικά χαρακτηριστικό ότι στη μικρομεσαία επιχείρηση όπου απασχολείται ο μεγαλύτερος όγκος μισθωτών το καθεστώς των ρωσόδουλων με επικεφαλής πάλι την «ταξική» ψευτοαριστερά δεν διστάζει να

ρίχνει ακόμα παρακάτω τον ήδη άθλιο «μαύρο» μισθό και τη «μαύρη» υπερωρία. Αυτό γιατί δεν φοβάται πολιτικά τη μικρομεσαία επιχείρηση καθώς εκεί και η εργοδοσία είναι αδύνατη και το προλεταριάτο εντελώς ανοργάνωτο και εντελώς απροστάτευτο.

Η εξήγηση λοιπόν της έντονα συρρικνούμενης παραγωγής τελευταία δεν βρίσκεται στην υποκατανάλωση των μισθωτών όπως ισχυρίζονται οι οικονομολόγοι του βρώμικου σκληρού πυρήνα του καθεστώτος. Βρίσκεται στο συνεχιζόμενο σαμποτάρισμα του παραγωγικού κεφάλαιου, δηλαδή στο σαμποτάρισμα της παραγωγικής δυνατότητας της κοινωνίας και όχι στη μείωση της καταναλωτικής της δυνατότητας από τα μέτρα πείνας της ΕΕ. Και αυτό φαίνεται στον πυρήνα του δημοσιονομικού ελλείμματος και του χρέους, που επιμένει να είναι παρά την ουσιαστική καθολική μείωση των μισθών, το συνεχιζόμενο πελώριο έλλειμμα των τρεχουσών συναλλαγών της χώρας μας.

Το ευρωπαϊκό αδιέξοδο απέναντι στους ανατολικούς προβοκάτορες και η ιστορική βάση του

Αυτός είναι ο λόγος που το εξωτερικό χρέος μεγαλώνει αντί να μειώνεται όπως οι πάντες απ έξω περίμεναν. Γι αυτό ο Σαμαράς, η Παπαρήγα και ο Τσίπρας προκαλούσαν εδώ και ένα χρόνο όλους τους πρωθυπουργούς της ΕΕ και τις κορυφές της δυτικής οικονομολογίας και προφητεύανε με σιγουριά ότι το μνημόνιο και τα άλλα προγράμματα θα αποτύχαιναν και ότι η χώρα θα χρεοκοπούσε αν αυτοί κόβανε τους μισθούς ή αν δεν της δίνανε κι άλλα λεφτά. Βέβαια όλοι αυτοί φρόντισαν τα πράγματα να γίνουν ακριβώς όπως πρόβλεπαν, δηλαδή έγιναν δολοφόνοι για να αποδείξουν ότι είναι προφήτες αφού πρόβλεψαν σωστά ότι το θύμα τους θα πέθαινε. Όταν δηλαδή τη μέρα οι Γερμανοί βάζαν αίμα στον άρρωστο, αφού τον είχαν υποχρεώσει σε γερή δίαιτα σύμφωνα με τη γνωστή θεραπεία όλων των χρεοκοπημένων, οι ντόπιοι προφήτες μας παίζοντας το ρόλο της δολοφόνου νοσοκόμας της νυχτερινής βάρδιας του κάνανε με τηλεοπτική αναισθησία μια γερή αφαιμάξη πάνω στον ύπνο του. Μετά κατηγορούσαν τη Μέρκελ ότι σκοτώνει τον άρρωστο με τη δίαιτα της. Προς το παρόν όλη η ανθρωπότητα και δυστυχώς και ο έλληνας ασθενής έχει δει τη δίαιτα αλλά σχεδόν κανείς την αφαιμάξη. Το κακό είναι ότι ενώ οι δυτικοί δανειστές ξύνουν το κεφάλι τους με την Ελλάδα συνεχίζουν την ίδια «θεραπεία»: μετάγγιση έναντι όλο και πιο άγριας δίαιτας δηλαδή συνεχίζουν να δανείζουν τη χώρα αλλά με την προϋπόθεση αυτή να μειώνει τους μισθούς. Όταν όμως υπάρχει σαμποτάζ η μείωση των μισθών επιταχύνει το αποτέλεσμα που επεδίωξε ο δολοφόνος. Αυτή τη στιγμή η ΕΕ και το ΔΝΤ μειώνου-

ντας τους μισθούς επιταχύνουν το έγκλημα των ελλήνων σαμποταριστών και παίρνουν και την πολιτική ευθύνη του. Μάλιστα η Γερμανία επειδή δεν μπορεί πια με τίποτα να αντιμετωπίσει το γεγονός ότι η επίσημη Ελλάδα την εκβιάζει ωμά με την απειλή χρεωκοπίας και τρέμοντας για μια καθολική κρίση του Ευρώ πρότεινε τη οικονομική διακυβέρνηση της Ελλάδας από την ΕΖ, δηλαδή έφτασε στον πολιτικό πανικό αφού κατάργησε τη βάση του κρατικού δημοκρατικού εθελοντισμού πάνω στον οποίο στηρίζεται όλο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Βέβαια όλοι καγγάσανε στην ΕΕ με την Γερμανία που είναι πια απομονωμένη γιατί όλοι της ζητάνε να πληρώσει για να σώσει την Ελλάδα και την Ευρώ. Αυτό έδωσε την ευκαιρία στην «δολοφόνο της νυχτερινής βάρδιας» να κραυγάσει για τα δημοκρατικά της δικαιώματα και να είναι οι πάντες μαζί της και εναντίον του γιατρού που συνιστά αφαιμάξη με δίαιτα.

Γι αυτό επιμένουμε και το έχουμε ξαναπεί ότι μόνο ο ελληνικός λαός μπορεί να δώσει τη μάχη ενάντια στους σαμποταρίστες. Γι αυτό το λόγο το μόνο που μπορεί και πρέπει να κάνει η ΕΕ είναι να του δώσει αυτήν την ευκαιρία χωρίς να τον εξαθλιώσει επιδιώκοντας μια συναινετική αποχώρηση της Ελλάδας από την ΕΖ και εξασφαλίζοντας γι αυτό ένα πολύ μεγάλο και φτηνό δάνειο για την Ελλάδα ώστε να έχει όπλα για να δώσει η ίδια τη μάχη ενάντια στη χρεωκοπία χωρίς να πάει στο λαιμό της όλη την ΕΕ.

Η πελώρια αδυναμία της ΕΕ και όλης της δυτικής αστικής τάξης να διαχειριστεί το ελληνικό πρόβλημα οφείλεται στο βάθος στα οικονομικά και ιδεολογικά αδιέξοδα του δυτικού μονοπωλιακού κεφάλαιου που δεν του επιτρέπουν να συγκρουστεί με το ανατολικό νεοαξιοκρατικό ιμπεριαλιστικό μπλοκ με το οποίο συνεργάζεται τόσο στενά στη βάνουση εκμετάλλευση των εργαζομένων και της Ανατολής και της Δύσης. Από ιδεολογική άποψη αυτό μεταφράζεται στην αδυναμία της σημερινής παρακμιακής και γερασμένης δυτικής αστικής τάξης να μελετήσει την κυρίαρχη παντού κρατικομονοπωλιακή οικονομία και κυρίως την ιμπεριαλιστική πολιτική που αντιστοιχεί σε αυτήν την οικονομία. Έτσι η γριά αυτή ζει θεωρητικά στον πλασματικό, αφηρημένο και εξόχως υποκριτικό κόσμο του κάποτε ελεύθερου ανταγωνισμού της νιότης της. Δεν έχει προσέξει λοιπόν ούτε μπορεί να φανταστεί ότι υπάρχουν πρωθυπουργοί και αρχηγοί αξιωματικής αντιπολίτευσης που θέλουν με πάθος να καταστρέψουν το μεγαλύτερο κομμάτι από το παραγωγικό κεφάλαιο της χώρας τους επειδή αυτό συμφέρει μια άλλη χώρα στην οποία ο κρατικομονοπωλιακός καπιταλισμός έχει φτάσει στο πιο συγκεντρωμένο σημείο του. Δεν μπορεί να φανταστεί ότι οι καθώς πρέπει κύριοι που διοικούν την φαινομενικά ασήμαντη Ελλάδα και που έχουν διδαχτεί

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝ - ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΟ ΦΑΣΙΣΜΟ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ - ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΡΩΣΙΑ

στα αμερικάνικα πανεπιστήμια τον Κένυς και τον Φριντμαν είναι πράκτορες μιας χώρας που ηδονίζεται να σκέφτεται και να δρα με την πολιτική οικονομία του ληστή που είναι σήμερα αυτό το φαιοκόκκινο μίγμα εθνικοσοσιαλισμού και ανεστραμμένου μαρξισμού της Ρωσίας. **Κι όλα αυτά γιατί δεν μπορεί να φανταστεί μέσα στην φιλελεύθερη χαύνωση της ότι εκτός από τις γελοίες συνομοσιολογίες υπάρχουν και οι πραγματικές συνομοσίες οι οποίες είναι δυνατές μόνο χάρη στην οικονομική, στρατιωτική και τελικά πολιτική υπερσυγκέντρωση εκείνου του κρατικομονοπωλιακού κεφάλαιου που υποχρεωτικά θέλει μια νέα βία-η αναδιανομή του κόσμου για να μπορεί να κατακτήσει από ισχυρότερη θέση την παγκόσμια ηγεμονία στο καθαυτό οικονομικό κρατικο-μονοπωλιακό επίπεδο.**

Αυτή η εγγενής αδυναμία των δυτικών μονοπωλιστών ιμπεριαλιστών έχει το εξής καλό. Θα επιτρέπει όλο και περισσότερο στους πραγματικούς μαρξιστές, δηλαδή στους αφοσιωμένους οπαδούς της θεωρίας του επαναστατικού προλεταριάτου να είναι εκείνοι που θα βλέπουν αρκετά καθαρά και θα πολεμάνε αποτελεσματικά τον κύριο εχθρό της συγκεκριμένης φάσης. Έτσι θα έρθει πάλι η ώρα να ξαναδοθεί από πολύ ισχυρότερες θέσεις η μεγάλη επαναστατική μάχη που διακόπηκε στην εικοσαετία 1960-80 όταν οι αστοί νέου τύπου που βγήκαν μέσα από τα σπλάχνα της πολιτικά κυρίαρχης εργατικής τάξης πήραν την εξουσία αρχικά στην ΕΣΣΔ και αργότερα στην Κίνα και συνέτριψαν το επαναστατικό προλεταριάτο σε όλο τον κόσμο. Και αυτό δεν το έκαναν μόνο για τον εαυτό τους αλλά και για λογαριασμό και με τη θερμή υποστήριξη των δυτικών φιλελεύθερων ιμπεριαλιστών.

Τώρα οι τελευταίοι πληρώνουν και θα πληρώσουν ακόμα πιο ακριβά το πελώριο ιστορικό τους έγκλημα να βαδίσουν μαζί με τους νέους Χίτλερ ενάντια στον Στάλιν και στον Μάο. Έτσι είναι βαριά υπεύθυνοι για την Κίνα και τη Ρωσία τέρατα. Ειδικά θα πληρώσουν πολύ το γεγονός ότι το δεύτερο τέρας τους έχει δώσει να καταπιούν μια υποχείριά τους απελπισμένη Ελλάδα που τώρα ανατινάσσεται στο στομάχι τους. Εδώ πληρώνουν ειδικά το ότι παραδώσαν τον ταξικό τους εχθρό Ν. Ζαχαριάδη στους ρώσους δήμιους του όταν αυτός πρώτος τους αποκάλυψε στον κόσμο σαν προδότες. Έτσι αντί να έχουν στην Ελλάδα ένα τουλάχιστον δημοκρατικό και πατριωτικό ευρωπαϊκό προλεταριάτο έχουν ένα στίφος από τους πιο ελεεινούς λούμπεν πράκτορες του τσάρου που καμώνονται τους εκπροσώπους των εργατών. Αλλά η Ελλάδα δεν είναι ούτε Κίνα ούτε Ρωσία όπου οι νεοναζιστές ηγέτες τους μπορούν να παριστάνουν τους εθνικιστές. Εδώ αυτοί που κάνουν τους εθνικιστές εύκολα θα αποκαλυφθούν σαν πράκτορες της Ρωσίας και της Κίνας όσο αυτές θα φανερώνονται σαν οι ωφελιμένοι κυρίαρχοι χάρη σε αυτήν τη μεγάλη εθνική καταστροφή που αρχίσαμε να ζούμε. Και η οργή εναντίον τους θα είναι παλλαικική.

Το πειθαρχικό του στρατού έκρινε πρόσφατα ότι ο χουντικός αρχηγός των τεταρτοετών της Σχολής Ευελπίδων είχε κάθε δικαίωμα να διοργανώσει τελετή προπαγάνδας υπέρ της χούντας μέσα στο στρατόπεδο την ημέρα της επετείου της 17 Νοέμβρη. Συγκεκριμένα έκρινε ότι ο συγκεκριμένος εύελπς μπορεί και πρέπει να γίνει αξιωματικός του ελληνικού στρατού για να συνεχίσει τη φιλοχουντική του προπαγάνδα, αφού απέρριψε το αίτημα της διαγραφής του. Πριν λίγες μέρες το ναυτοδικείο αποφάσισε ότι οι αξιωματικοί και τα μέλη του σώματος ΟΥΚ (Ομάδα Υποβρυχίων Καταστροφών), έχουν το δικαίωμα να παρελαύνουν στις εθνικές επετείες φωνάζοντας συνθήματα πρόκλησης σε ρατσιστική βία στο κέντρο της Αθήνας. Η κυβέρνηση και τα κοινοβουλευτικά κόμματα κάλυψαν πολιτικά και τις δύο αυτές αποφάσεις. Δηλαδή, ωμά και αθόρυβα ετοιμάζουν τη νέα χούντα, αυτή του φαιοκόκκινου μετώπου με την «αντιμνημονιακή» πλατφόρμα ενάντια σε ΔΝΤ, τρόικα και ΕΕ και με στόχο την υποδούλωση στη νεοναζιστική Ρωσία του Πούτιν.

Γιατί πριν συμβούν όλα αυτά, άγημα του ρώσικου πολεμικού ναυτικού είχε παρελάσει στην Αλεξανδρούπολη στις 28 Οκτώβρη. Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, δύο φορές, στις αρχές και στα μέσα Γενάρη, το καθεστώς παραχώρησε αέρα και θάλασσα στη ρώσικη αρμάδα δήθεν για αεροναυτικές ασκήσεις που τελικά δεν έγιναν. Στην πραγματικότητα η Ρωσία επιδιώκει τη συχνή παρουσία των ένοπλων δυνάμεων της για να κατοχυρώσει την πολεμική της βάση στη χώρα.

Δεν μπορεί όμως να εγκατασταθεί ο στρατός της νεοτσαρικής Ρωσίας στη χώρα, αν δεν φασιστικοποιηθεί ο ελληνικός στρατός, αν δεν ποτιστεί με τη νεοναζιστική γκαϊμπελίστικη αντιευρωπαϊκή προπαγάνδα του καθεστώτος, και αν δεν αποδεχθεί σαν μέσο αντίστασης στην «ανθελληνική Δύση» την εξουσία του νέου ρώσικου αφεντικού.

Έτσι εξηγείται τώρα γιατί ο υπουργός του καθεστώτος Μπεγγίτης έσπευσε να κατατομήσει τις ηγεσίες και των τριών σωμάτων στρατού την 1η Νοέμβρη, λίγες μέρες μετά την παρέλαση του ρώσικου αγήματος. Έτσι εξηγείται πως βρέθηκαν στην ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της διακομματικής κυβέρνησης Παπαδήμου ο καλύπτερος φίλος της Ενωμένης Ρωσίας του Πούτιν, Αβραμόπουλος, σαν υπουργός και σαν υφυπουργός ένα στέλεχος του ρωσόδουλου φιλοναζιστικού ΛΑΟΣ, ο Γεωργίου. Από κοντά σαν δεύτερος υφυπουργός διορίστηκε ο φίλος του Κύρκου και άνθρωπος του Γ. Παπανδρέου, Ραγκούσης.

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής πως η στάση κάλυψης του σκανδάλου που κράτησαν κυβερνητικά και ψευτοαριστερά κόμματα

αποκαλύπτει πως αυτοί υποδαυλίζουν και στηρίζουν το φαιοκόκκινο φασισμό στο στρατό για να τον ετοιμάσουν να παίξει ξανά τον αντιδραστικό του ρόλο στη χώρα για λογαριασμό του αφεντικού τους Πούτιν:

«Η μόχα που ξέρασε το φυτώριο του κλασσικού ελληνικού милитарισμού, η Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, δεν είναι ο κλασσικός εθνοσοβινισμός και μεγαλοϊδεατισμός, που δεν έπαψε ποτέ να αποτελεί την «εθνική» ιδεολογία στη χώρα μας και ειδικά στο στρατό, ούτε είναι ο κλασσικός μοναρχοφασιστικός αντικομμουνισμός που οδήγησε στο κιάσσο της 2ης Απριλίου. Το διακομματικό «μπλόκο» σε οποιαδήποτε βαθιά εκκαθάριση της Ευελπίδων από τα παρωμένα φασιστάκια των 22 ετών που έφτιασε το φαιοκόκκινο καθεστώς, η γελοία τιμωρία με 20 μέρες φυλακή (όταν οι φαντάροι τιμωρούνται από τους καραβανάδες με 10 μέρες φυλακή π.χ. επειδή είχαν κινητό τηλέφωνο στη σκοπιά – για να γίνει αντιληπτό ότι μιλάμε για ποινές-ανέκδοτο που αποτελούν ουσιαστικά επιβράβευση), η υποβάθμιση του ζητήματος από τα διάφορα κνιτοειδή της ψευτοαριστεράς και από τους λαλιωτικούς ρωσόδουλους μες στο ΠΑΣΟΚ, η επίσης διακομματική αποδοχή της νομιμοποίησης των φασιστών του ΛΑΟΣ να συμμετέχουν σε κυβερνήσεις και να στήνουν προγεφυρώματα μες στο κράτος, δείχνουν ότι αυτή η όψιμη «ανάσταση» της χούντας είναι τμήμα του νέου, φαιοκόκκινου πραξικοπηματισμού κι όχι κάποια «σταγονιδίων» ή απλά επιβιώσεων του παλιού, κλασσικού χουντοφασισμού... Είναι στο βάθος η φαιοκόκκινη προσπάθεια για αθώωση του στρατού για το έγκλημα της φασιστικής εφτάχρονης δικτατορίας των βασανιστηρίων και της βαρβαρότητας, που η νέα φαιοκόκκινη σαπίλα έρχεται να εξωραΐσει... Οι φαιοκόκκινοι ετοιμάζουν μεγάλη, πλατιάζ βάσης, ασύλληπτα βάρβαρη δικτατορία, που θα ενόψει ό,τι χειρότερο έχει ξεβράσει κάθε πολιτική τάση και ρεύμα σε αυτό τον τόπο, υπό τη σκέπη φυσικά της νεοταρικής και νεοχιτλερικής ταυτόχρονα Ρωσίας, που δεν υπάρχει, πλην της γλοιώδους Μπακογιάννη, πολιτικός κοινοβουλευτικός αρχηγός και «προσωπικότητα» που να μη την υμνεί σαν «μελλοντικό σωτήρα της χώρας».

Αξίζει εδώ να σημειώσουμε μία αναφορά στα Νέα, 28/11, για τα «πιστεύω» τύπων σαν τον Φαραντάτο. Πρόκειται για δήλωση ενός καθηγητή της σχολής που μιλάει για «δυναμική μειοψηφία», η οποία όμως όπως αποδεικνύεται από τη σκανδαλώδη υποστήριξη του Φαραντάτου μόνο μειοψηφία δεν είναι. Λέει λοιπόν για αυτούς ότι : «θέλουν τον Παπαδόπουλο “θύμα” των... Εβραίων και των Αμερικανών και το Πολυτεχνείο “μύθο της Μεταπολίτευσης για να επικρατήσει”. Αυτόν τον Παπαδόπουλο ύμνησε ο Φαραντάτος. Το «θύμα» των Εβραίων και των Αμερικανών, αυτών που σήμερα η φαιοκόκκινη προπαγάνδα κατονομάζει ως υπεύθυνους για κάθε εθνική καταστροφή. Για αυτό πανηγύρισαν την αθώωση του Φαραντάτου οι ρω-

σόδουλοι ναζιστές της Χρ. Αυγής.

Υπενθυμίζουμε επίσης ότι με τη φαιοκόκκινη γραμμή έκαναν τη μπουκά τους στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας οι απόστρατοι κατά της «τροϊκανής κυβέρνησης» στις αρχές Οκτώβρη του 2011, διαμαρτυρούμενοι για περικοπές στις αποδοχές τους και υποστηριζόμενοι από το ψευτοΚΚΕ.

Οι απόστρατοι όπως περιγράφει το ρεπορτάζ του Βήματος υπερασπίστηκαν τον χουντικό αρχηγό των τεταρτοετών, μαζί με δύο καθηγητές της σχολής και έναν ιερέα!

Η πιο σκανδαλώδη υποστήριξη του Φαραντάτου σήμερα είναι αυτή που του δίνει ο Αβραμόπουλος, το δεξί χέρι του φασίστα Σαμαρά. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ των Νέων, 30/01 συνεργάτες του Αβραμόπουλου διαρρέουν ότι ο υπουργός θα αφήσει να περάσει άπρακτη η προθεσμία έφεσης κατά της απόφασης. Αυτό μπορεί να το λέει ο Αβραμόπουλος γιατί ξέρει ότι θα τον καλύψουν, όχι μόνο το ΛΑ.Ο.Σ, αλλά το σύνολο των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Από τη στιγμή που αυτός δεν κάνει έφεση και διαρρέει την πρόθεση του να μην κάνει έφεση έπρεπε όλα τα κόμματα να καταγγείλουν όχι μόνο τον ίδιο αλλά και τους υφυπουργούς του που τον καλύπτουν. Έπρεπε επίσης όλα τα κόμματα να απαιτήσουν από τον αγαπημένο πρωθυπουργό τους Παπαδήμο να καθαιρέσει άμεσα αυτή την ηγεσία του υπουργείου και να διορίσει νέα ηγεσία με σαφή εντολή να καταρρίψει τη συγκεκριμένη απόφαση. Ασφαλώς κανένας τους δεν έβαλε τέτοιο θέμα, ούτε πρόκειται να βάλει.

Την ίδια στάση της κάλυψης και της μη καταγγελίας, κράτησαν η ηγεσία του υπουργείου εθνικής άμυνας και τα κοινοβουλευτικά κόμματα για την απόφαση του ναυτοδικείου που απάλλαξε τους 37 κατηγορούμενους στην παρέλαση της 25ης Μάρτη του 2010, ενώ επέβαλε κάποιες αστείες ποινές τριών μηνών σε δύο από αυτούς. Κι εδώ είχαμε την κραυγαλέα απουσία κατηγορών από την πλευρά της ηγεσίας του στρατού και του υπουργείου εθνικής άμυνας. Βασικός κατηγορος ήταν ο δημοσιογράφος που τράβηξε το βίντεο, ενώ η αθώωση βασίστηκε στο σκεπτικό ότι από το βίντεο μπόρεσαν με βεβαιότητα οι δικαστές να διακρίνουν μόνο τους δύο να φωνάζουν (!!!) Τέτοιος εμπαιγμός, τέτοιο φασιστικό θράσος, τέτοια παραποίηση της αλήθειας, τέτοια καταπάτηση της δικαιοσύνης. Πως αλλιώς θα μπορούσε να γίνει όταν το κράτος στη δίκη εκπροσωπήθηκε από τους χρυσαυγίτες που γέμισαν την αίθουσα και το πεζοδρόμιο έξω από το ναυτοδικείο φωνάζοντας τα ίδια συνθήματα που φώναζαν τα ΟΥΚ; Θυμίζουμε ότι τα συνθήματα ήταν: «Έλληνας γεννιέσαι, δεν γίνεσαι ποτέ, το αίμα σου θα χύσουμε, γουρούνι Αλβανέ», «Θα γίνει μακελειό, μετά θα εκδικηθώ, όταν θα προσκυνήσετε σημαία και σταυρό», «Τους λένε “Σκοπανούς”, τους λένε

Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Η ΕΕ ΣΤΗ ΔΙΝΗ ΜΙΑΣ ΑΤΕΛΕΙΩΤΗΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 11

κειμένω της Ελλάδας. Ο IIF με κάποιον άγνωστο τρόπο κανονίστηκε να είναι ο μοναδικός εκπρόσωπος της «οργανωτικής επιτροπής των πιστωτών» ενώ τόσο μεγάλοι πιστωτικοί γίγαντες συμμετέχουν σε αυτήν. Το πρόβλημα είναι ότι αυτοί που αποτελούν αυτό το όργανο δεν είναι όλοι οι πιστωτές μάλιστα είναι μόνο δύο από τα μεγάλα Hedge Funds και επίσης δεν δεσμεύονται ούτε οι ίδιοι από την πρώτη συμφωνία που θα υπογραφεί, αν υπογραφεί, ανάμεσα στο IIF και την ελληνική κυβέρνηση. Αν πέσει αυτή η υπογραφή θα αρχίσει μια νέα και μακρόσυρτη διαδικασία να μπου οι περισσότεροι δυνατόν πιστωτές σε αυτό το κούρεμα που θα έχει συμφωνηθεί με τους όρους που θα έχουν συμφωνηθεί. Αν δεν μπου αρχίζουν νέες διαπραγματεύσεις. Καταλαβαίνει κανείς τι θα γίνει αν συμβεί αυτό.

Ο Βενιζέλος και ο Παπαδήμος κρατώντας τώρα στα χέρια τους το σπέρτο της βενζίνης λένε ήδη ο πρώτος ότι η Ελλάδα δεν θα δεχτεί τελικά το PSI αν δεν μπει σε αυτό το 100% των πιστωτών γιατί μόνο αν μπου όλοι η Ελλάδα θα μειώσει αρκετά το χρέος της. Με το ίδιο και μεγαλύτερο θράσος ο Παπαδήμος απείλησε όσους δεν μπου ότι θα τους υποχρεώσει να το κάνουν γιατί αλλιώς θα ενεργοποιήσει ρήτρες συλλογικής δράσης. Ταυτόχρονα και οι δύο πιέζουν τους πιστωτές να μειώσουν κι άλλο το επιτόκιο. Με αυτήν τους την πίεση προκάλεσαν τελευταία μια επίθεση κάποιων πιστωτών στην ΕΚΤ ότι πρέπει και αυτή να κουρέψει τα ελληνικά ομόλογα που δέχτηκε σαν εγγυήσεις για να δανείσει τις ευρωπαϊκές τράπεζες. Αν το κάνει θα παραβεί την υποχρέωση της να ενισχύει κράτη απευθείας και όχι τράπεζες. Αν δεν τον κάνει θα κάνει αναξιόπιστα τα ευρωπαϊκά ομόλογα γιατί θα σημαίνει ότι υπάρχει κάποιος ανώτερος δανειστής (senior lender) που δεν παθαίνει τίποτα και προηγείται των άλλων που πληρώνουν ακριβά τις χρεοκοπίες. Αυτό το δίλημμα είναι ήδη πολύ αποσταθεροποιητικό για την ΕΚΤ που επιμένει ότι το PSI όπως το λέει και το όνομα είναι για ιδιωτικά κεφάλαια όχι δημόσια. Η ελληνική κυβέρνηση εννοείται ότι πιέζει προς την αντι-ΕΚΤ

κατεύθυνση.

Αυτοί δεν μιλάνε έτσι ακάλυπτοι. Σε όλα αυτά έχουν μαζί τους το ΔΝΤ δηλαδή τη Ρωσία που μάλιστα τώρα ξαφνικά ανακάλυψε ότι μόνο αν το επιτόκιο πέσει πολύ η Ελλάδα θα έχει στα 2020 χρέος ίσο με το 120% και μόνο με αυτό το 120% μπορεί να ξεχρεώσει. Πρόκειται για έναν γελοίο ισχυρισμό την ώρα που όλοι αυτοί οι οικονομολόγοι πριν ένα χρόνο καθόλου δεν πρόβλεπαν ότι το ελληνικό χρέος θα εκτινασσόταν στα σημερινά ύψη. Οι μόνοι που θα μπορούσαν κάτι να ξέρουν για το μελλοντικό χρέος είναι οι «προφήτες» του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ που μπου χοντρικά να εκτιμήσουν πόσα έργα θα ακυρώσουν, πόσα εργοστάσια θα κλείσουν, πόσα κρουαζιερόπλοια θα μπλοκάρουν τον επόμενο χρόνο. Αλλά που θα βρουν κι αυτοί πόσα αεροδρόμια, λιμάνια, σιδηροδρόμους τράπεζες θα αγοράσουν τα ρώσικα και τα κινέζικα αφεντικά τους στο μεταξύ, οπότε κάπως θα ισοφαριστεί η ζημιά;. Όλα αυτά μπου να τα υπολογίσουν ακόμα και οι καλύτεροι προφήτες το πολύ για ένα δυο χρόνια. Πως τα υπολόγισε το ΔΝΤ με τόσο απόλυτο τρόπο; **Τα υπολόγισε για να σαμποτάρει το PSI.** Αυτή την πίεση να εμποδίσει κάθε ανακούφιση του ελληνικού χρέους από άλλες πηγές εκτός από τα ευρωομόλογα και το πληθωριστικό Ευρώ την ασκεί ασφυκτικά η Ρωσία μέσω του ΔΝΤ. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο ρώσος αντιπρόσωπος στο ΔΝΤ εναντιώθηκε σε κάθε δανειοδότηση από το ΔΝΤ στην Ελλάδα. Πολλοί απόρησαν γιατί το έκανε αυτό τόσο φανερά γράφοντας έναν κακό πόντο για την κοινή γνώμη της Ελλάδας. Το έκανε γιατί με αυτήν την κάλυψη ζήτησε και απόσπασε από τον Τόμσεν την υπόσχεση ότι δεν θα υπογράψει καμιά αποδέσμευση κονδυλίων για την Ελλάδα αν δεν κλείσει το PSI. Από αυτό μπου να υποθέσουμε ότι το PSI δεν προορίζεται να κλείσει ουσιαστικά πριν από το Μάρτη ακόμα και αν κλείσει σε πρώτο γύρο πιο νωρίς. Επίσης πρέπει να πάροουμε υπ όψιν μας κάτι που επαναλαμβάνουν σε όλους τους τόνους και από την ΕΕ και από τους πιστωτές και από το ΔΝΤ ότι PSI και δανειακή σύμβαση είναι αλληλένδετα. Χωρίς υπογραφή της δανειακής σύμβασης οι ιδιώτες πιστωτές δεν

χαρίζουν το χρέος τους ούτε δανειοδοτούν με χαμηλό επιτόκιο μια χώρα που θα καταρρεύσει εντελώς. Αν πάλι δεν υπογραφεί το PSI η δανειακή σύμβαση δεν έχει προοπτική και νέα κονδύλια πρέπει να βρεθούν για την Ελλάδα.

Αλλά αν είναι έτσι γιατί ο Νταλάρα και ο Παπαδήμος επαναλαμβάνουν διαρκώς ότι το PSI πάει πολύ καλά; Δεν μπου να αποκλείσουμε τίποτα σχετικά με τους σχεδιασμούς της υπερδύναμης. Πάντως μια εύλογη άποψη είναι ότι

το λένε για να καθυστεράσουν την ΕΕ όσο καθυστερούν ώστε να μη πιεστούν και τελικά να συμπέσουν οι δύο διαπραγματεύσεις και έτσι οι πάντες και τα πάντα να εμπλακούν στις δύο διαπραγματεύσεις με τους ρωσόδουλους να βρίσκονται και στους δύο πόλους της παίζοντας με τα νεύρα όλης της ΕΕ και όλου του πλανήτη επιδεικνύοντας σπέρτα, βενζίνες αλλά και αν χρειαστεί μπουκές σε υπουργεία ξηλώματα πλατειών, αποκλεισμούς κοινοβουλίων και ότι άλλο χρειαστεί.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝ - ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΟ ΦΑΣΙΣΜΟ – ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ - ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΡΩΣΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 13

Αλβανούς, τα ρούχα μου θα ράψω με δέρματ' απ' αυτούς".

Το ρωσόδουλο καθεστώς φασιστικοποιεί μεθοδικά και εντατικά τη χώρα. Κυβερνήσεις και κόμματα έχουν κρατήσει στη νομιμότητα τη ναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής, που ασκεί όλο και πιο ανοιχτά, και ατιμώρητα τη ρατσιστική της βία στους μετανάστες, ενώ επέτρεψαν στον αρχηγό της να γίνει δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, και να ασκεί τα «καθήκοντα» του με ναζιστικούς χαιρετισμούς. Με τη βούλα του Αρείου Πάγου νομιμοποίησαν τη γενοκτονική αντισημιτική προπαγάνδα του ναζιστή Κ. Πλεύρη. Δυναμώνουν τον ρόλο της ορθόδοξης εκκλησίας στο κράτος όταν η ηγεσία της όχι μόνο καλύπτει και προβάλλει τον ανοιχτό και ακραίο αντισημίτη μητροπολίτη Πειραιά Σεραφείμ, αλλά έχει υιοθετήσει και η ίδια μία «αντιμνημονιακή» γραμμή γεμάτη αντισημιτισμό και εθνοφασισμό. Τώρα ετοιμάζουν φασιστικό στρατό, τσαλαπατώντας τη μεγάλη δημοκρατική, παλλαϊκή και αντιφασιστική εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Δεν πρέπει να τους αφήσουμε. Η ΟΑΚΚΕ καλεί σε δημοκρατικό και πατριωτικό μέ-

τωπο αντίστασης στο φασισμό που ετοιμάζει το ρωσόδουλο καθεστώς για τη χώρα. Σήμερα είναι επιτακτικό καθήκον να καταγγείλουμε και να αποκαλύψουμε τους διακομματικούς πραξικοπηματίες, και να απαιτήσουμε:

- **Καμία συμμαχία με την ιμπεριαλιστική νεοναζιστική Ρωσία του Πούτιν.**
- **Να καθαιρεθεί η ηγεσία του υπουργείου Εθνικής Άμυνας που καλύπτει τον χουντικό.**
- **Να φύγει το ΛΑ.Ο.Σ από την κυβέρνηση.**
- **Να διωχθούν όλοι οι χουντικοί και φιλοναζιστές από το στρατό, τη δικαιοσύνη και οποιαδήποτε δημόσια θέση.**
- **Να βγουν εκτός νόμου οι ναζιστές της Χρυσής Αυγής.**
- **Να καταγγελθούν και να απομονωθούν οι διακομματικοί προστάτες των οποιωνδήποτε «σταγονιδίων» και των ναζιστών μαχαιροβγάλτων.**

ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΛΣΤΑΤ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΟΧΙ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΤΙΜΙΟΥΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

Οι προβοκάτορες τρέμουν μπροστά στην αποκάλυψη των ψεμάτων και των σκευωριών τους. Αυτό αποδείχθηκε με τις καταγγελίες των δύο οικονομικών εισαγγελέων Σπ. Μουζακίτη και Γρ. Πεπόνη που τόλμησαν να ξεσκεπάσουν τον αρχι-προβοκάτορα πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου για το τεχνητό φούσκωμα του δημόσιου ελλείμματος με εργαλείο την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία. Δύο υπουργοί της οικουμενικής κυβέρνησης Παπαδήμου, και ο υποψήφιος για την προεδρία του ΠΑΣΟΚ, άνθρωπος του Λαλιώτη, Λοβέρδος, επιδόθηκαν σε μία πρωτοφανή επιχείρηση τρομοκράτησης των εισαγγελέων. Οι συνεταιίροι του Γ. Παπανδρέου στο έγκλημα της καταβαράθρωσης της οικονομίας της χώρας και των οικονομικών της Ευρωζώνης, Α. Σαμαράς, ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ και ΛΑΟΣ, έσπευσαν να υποβαθμίσουν με κάθε τρόπο το θέμα και να καλύψουν και τη μεγάλη απάτη και το ακόμα πιο μεγάλο εθνικό έγκλημα.

**Η αποκάλυψη της απάτης
επιβεβαιώνει τις καταγγελίες της
ΟΑΚΚΕ για τον προβοκάτορα
πρωθυπουργό**

Συγκεκριμένα αμέσως μετά την εκλογή του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση το 2009 που πήρε τους ψήφους γιατί ο Γ. Παπανδρέου διαβεβαίωνε ότι «λεφτά υπάρχουν», μία από τις πρώτες κινήσεις του Γ. Παπανδρέου ήταν να διαλαλήσει παντού ότι η προηγούμενη κυβέρνηση είχε κρύψει το δημόσιο έλλειμμα, δηλ. να εμφανίσει ότι το έλλειμμα ήταν ακριβώς το διπλάσιο και κάτι παραπάνω, 12,7% αντί για 6%. Στη συνέχεια διόρισε πρόεδρο της ΕΛΣΤΑΤ έναν δικό του άνθρωπο τον Α. Γεωργίου, που χειρίστηκε την αναθεώρηση προς τα πάνω του δημόσιου ελλείμματος από 12,7% σε 15,4%. Η μέθοδος του φουσκώματος ήταν ο συνυπολογισμός των ελλειμμάτων των ΔΕΚΟ σαν ελλείμματα της γενικής κυβέρνησης δηλαδή του στενού δημόσιου τομέα που χρηματοδοτούν αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό. Όμως οι ΔΕΚΟ σα δημόσιες επιχειρήσεις χρηματοδοτούνται και από δικούς τους πόρους οπότε ακολουθείται διαφορετικός υπολογισμός για τα ελλείμματα τους σύμφωνα με την κοινά αποδεκτή ευρωπαϊκή πρακτική. Αυτές τις αποκρύψεις είχαν κάνει μέλη του Δ.Σ. της ΕΛΣΤΑΤ που διαβεβαίωναν ότι ο πρωθυπουργός και ο υπουργός οικονομικών Παπακωνσταντίνου είχαν ενημερωθεί επανειλημμένα από τους ίδιους για το λάθος υπολογισμό. Ο Ευ. Βενιζέλος αντέδρασε σε αυτές τις καταγγελίες με την αντικατάσταση του Δ.Σ. τον Σεπτέμβριο του 2011 πλην του προέδρου! Μάλιστα ενάντια στον ένα από τους καταγγέλλοντες, τον Ν. Λογοθέτη, ασκήθηκε κακουρηματική ποινική δίωξη ύστερα από μήνυση του προέδρου της ΕΛΣΤΑΤ για υποκλοπή προσωπικών δεδομένων (!), δηλαδή μηνυμάτων από την ηλεκτρονική του αλληλογραφία, ενώ αυτή η αλληλογραφία αφορούσε υπηρεσιακά θέματα.

Τον Σεπτέμβριο του 2011 ανέλαβαν καθήκοντα οι οικονομικοί εισαγγελέες τους οποίους το καθεστώς ήθελε να χρησιμοποιήσει βασικά για να εφαρμόσουν το αυτόφωρο για μη πληρωμή του ΦΠΑ. Το αυτόφωρο έφερε τις τηλεοπτικές εικόνες με διάφορους επιχειρηματίες που οδηγούνταν στα δικαστήρια με χειροπέδες, εικόνες που έδειχναν στο λαό τη φοροδιαφυγή του κεφαλαίου σαν κύρια αιτία της κρίσης κρύβοντας το σαμποτάζ της παραγωγής.

Στη θέση των οικονομικών εισαγγελέων διορίστηκαν οι Σπ. Μουζακίτης και Γρ. Πεπόνης. Και οι δύο είχαν τη φήμη άτεγκτων δικαστικών λειτουργιών. Σύμφωνα με την ειδησεογραφία ο Γρ. Πεπόνης είχε κυνηγήσει τα «φακελάκια» στις πολεοδομίες ενώ ο Σπ. Μουζακίτης είχε συντάξει το πόρισμα στο οποίο βασίστηκαν οι διώξεις Κεντέρη-Θάνου. Κανένας βέβαια δεν ανέφερε ότι ο Σπ. Μουζακίτης ήταν αυτός που άσκησε την ποινική δίωξη κατά του ναζιστή Κ. Πλεύρη και βρέθηκε κατηγορούμενος για αυτό από τους φιλοναζιστές δικαστές που

έχουν φωλιάσει για τα καλά στη δικαιοσύνη. Πρόκειται για μία απαγορευμένη είδηση, ειδικά τώρα που το κόμμα-προστάτης των ναζιστών, το ΛΑΟΣ είναι στην κυβέρνηση.

Οι δύο οικονομικοί εισαγγελέες ερεύνησαν και άλλες υποθέσεις πέρα από τη φοροδιαφυγή, όπως καταγγελίες για λάδωμα εφοριακών, τραπεζικές δανειοδοτήσεις των δύο μεγάλων κομμάτων, το χάρισμα προστίμων σε βενζινοπώλες από τον γραμματέα του ΣΔΟΕ, Γ. Καπελέρη, και τη σκοτεινή αυτή υπόθεση του τεχνητά φουσκωμένου ελλείμματος. Οι καταθέσεις κατά τη διάρκεια της έρευνας για το φουσκωμένο έλλειμμα έδειξαν καθαρά σαν εντολέα της απάτης της ΕΛΣΤΑΤ τον Γ. Παπανδρέου. Με αυτή την κατηγορία οι δύο έστειλαν τη δικογραφία στη Βουλή σαν αρμόδια για να ερευνήσει τις ποινικές ευθύνες πολιτικών προσώπων. Η συνέχεια αυτής της υπόθεσης έπρεπε κανονικά να οδηγήσει σε Ειδικό Δικαστήριο, κάτι που θα συγκλόνιζε τον ελληνικό λαό αλλά και την ΕΕ αφού θα άνοιγε σε ένα μεγάλο βαθμό τα μάτια των τυφλών Ευρωπαίων. Θα ξεσκεπαζόταν ο προβοκάτορας πρωθυπουργός που πήρε το «βραβείο ειλικρίνειας» από τη Γερμανία...

Η αποκάλυψη του στημένου φουσκώματος του ελλείμματος δικαιώνει την καταγγελία της ΟΑΚΚΕ κατά του Γ. Παπανδρέου σαν προβοκάτορα και την ανάλυσή της για το ρωσικό σχέδιο της χρεωκοπίας της ΕΕ μέσω Ελλάδας με στόχο να εξαρτηθεί από τα ρωσοκινέζικα κεφάλαια και να υποδουλωθεί στον ρωσοκινέζικο νεοναζιστικό άξονα.

Στο φ. 455 του Μάρτη 2010 σε άρθρο με τίτλο «ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑΣ –Με τη βοήθεια του διακομματικού συντονιστικού κορυφής καταστρέφει συνειδητά τη χώρα του και διασπάει την Ε.Ε.» γράψαμε σχετικά με την προβοκατόρικη δημιουργία κλίματος άμεσης χρεωκοπίας από τον Γ. Παπανδρέου τον Μάρτη του 2010, με στόχο την είσοδο του ΔΝΤ στη συμφωνία του δανεισμού και την ισχυροποίηση μέσω αυτού της θέσης της Ρωσίας και της Κίνας στην ΕΕ:

«Η κυβέρνηση πρόβαλε μόνιμα τον τελευταίο καιρό την απαίτηση για μια επίσημη εκδήλωση αλληλεγγύης από την Ευρωζώνη τονίζοντας ότι δεν θέλει να δανειζεται με ψηλά επιτόκια, προφανώς εννοώντας τα 4,5% και 5% που της πρότεινε εκείνη τη στιγμή η Γερμανία, αλλά με τα χαμηλότερα επιτόκια με τα οποία δανείζονταν οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, δηλαδή τα επιτόκια ανάμεσα στο 3,5% και 4,5%. Με αυτά τα επιτόκια και ακόμα παρακάτω από αυτά, θα μπορούσε να δανειστεί και η Ελλάδα αρκεί να μην έσπευδε ο Παπανδρέου μόλις ήρθε στην εξουσία να ανακοινώσει στην υφήλιο τα τρομερά νούμερα στα οποία εκτιμούσε ότι θα έφτανε το έλλειμμα με το οποίο θα έκλεινε το 2009. Πρέπει αυτό το σημείο να το κατανοήσουμε για να καταλάβουμε πως ο Παπανδρέου ενεργοποίησε και επιτάχυνε τη διαδικασία χρεωκοπίας. Δεν δια-

τυμάνισε δηλαδή όταν ήρθε στην εξουσία στις αρχές του Οκτώβρη το δημοσιολογικό έλλειμμα που υπήρχε πραγματικά στα τέλη του Σεπτεμβρίου, αλλά αυτό που εκτιμούσε ότι θα υπήρχε στα τέλη του χρόνου, δηλαδή μετά από 4 μήνες. Αν δεν τρομοκρατούσε τις αγορές χρήματος με εκείνο το ξαφνικό 12,7% μέσα σε αυτούς τους μήνες ο Παπανδρέου θα μπορούσε να δανειστεί πολύ φτηνά (κάτω από 4%) τεράστια ποσά από τις διεθνείς αγορές ενώ στο μεταξύ θα είχε την ευκαιρία να γεμίσει τα κρατικά ταμεία μέσα από δύο νομοθετικές πράξεις που είχαν μπει ήδη σε εφαρμογή από την προηγούμενη κυβέρνηση: τους φόρους από τη νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων και τους φόρους από την αγορά νέων αυτοκινήτων που θα προκαλούσε ο νόμος της απόσυρσης. Ο Παπανδρέου μόλις ήρθε ακύρωσε και τους δύο νόμους. Επίσης φρόντισε ώστε στους 4 μήνες ως το τέλος του χρόνου να ακυρώσει ή να διακόψει όλα τα μεγάλα έργα που είχε προαναγγείλει η προηγούμενη κυβέρνηση: όπως τους οδικούς άξονες της Αττικής, την εκτροπή του Αχελώου, τα ενεργειακά, δηλαδή και τα πράσινα (φωτοβολταϊκά και αιολικά) και τα κλασικά (λιγνιτικά και λιθανθρακικά), ενώ ακύρωσε όλα τα ρυθμιστικά για την ανάπτυξη και τα τοπικά και τα γενικά, όπως ήταν το ρυθμιστικό για τον τουρισμό. Πάνω απ όλα ακύρωσε κάθε κατανομή των εκατοντάδων δις στα πλαίσια του ΕΣΠΑ αναβάλλοντας την για το 2010. Όμως το κυριότερο είναι ότι τσάκισε με το κλίμα χρεωκοπίας όλη την αγορά».

Η αναθεώρηση στη συνέχεια του ελλείμματος του 2009 από το 12,7% στο 15,4% που έγινε μετά την υπογραφή του μνημόνιου έφερε την εκτίναξη των επιτοκίων δανεισμού για την Ελλάδα με αποτέλεσμα η ευρωζώνη να γίνει ακόμα περισσότερο αφερέγγυα και να ενισχυθεί ο φόβος του ντόμινο με την οποία υποτίθεται ότι θα απειλούνταν ο ευρωπαϊκός νότος αν κατέρρεε η Ελλάδα. Ο φόβος του ντόμινο ήταν που οδήγησε την ΕΕ στην απόφαση για τη διάσωση της Ελλάδας με δανεισμό μαμούθ.

Η θεωρία που προβάλλουν τώρα οι φαιοκόκκινοι είναι ότι το τεχνητό φούσκωμα έγινε για λογαριασμό της ΕΕ και σε συμφωνία με τη Eurostat για να επιβληθούν τα μέτρα λιτότητας. Αυτή η θεωρία προβλήθηκε και από τη βασική καταγγέλλουσα, τη Ζωή Γεωργαντά. Αυτή η θεωρία δεν στέκει γιατί με βάση το αναθεωρημένο έλλειμμα η Ευρώπη αναγκάστηκε να ρίξει περισσότερα χρήματα στην άπατη μαύρη τρύπα της Ελλάδας. Όμως το κύριο μέλημα των φαιοκόκκινων καθεστωτικών δεν ήταν να προβάλλουν την γκαϊμπελιστική αντιευρωπαϊκή προπαγάνδα τους. Το κύριο μέλημα τους ήταν να θάψουν την υπόθεση γιατί δεν θέλουν με τίποτα να αφυπνίσουν την Ευρώπη για την προβοκάτσια, κάτι που θα δρομολογούσε την έξοδο της Ελλάδας από την ευρωζώνη και την κατάρρευση των ρωσικού σχεδίου για τη χρεωκοπία της ΕΕ.

**Οι φαιοκόκκινοι προβοκάτορες
θορυβούνται και καλύπτουν τον
άνθρωπο τους**

Γι' αυτό ο Βενιζέλος έσπευσε να αποδυναμώσει και ουσιαστικά να καταργήσει με νομοσχέδιο τους εισαγγελέες μόλις λίγους μήνες μετά τον διορισμό τους. Τότε αυτοί υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους κάνοντας τις γνωστές δημόσιες καταγγελίες για πολιτικές παρεμβάσεις στο έργο τους. Οι καταγγελίες ανάγκασαν τον Βενιζέλο να υπαχωρήσει από το νομοσχέδιο ώστε να ανακαλέσουν οι εισαγγελέες τις παραιτήσεις τους και να σταματήσει η διερεύνηση των

καταγγελιών. Πράγματι ο Άρειος Πάγος κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρξαν παρεμβάσεις αλλά «υποδείξεις»!

Οι δύο εισαγγελέες ανακάλεσαν τις παραιτήσεις τους και δεν επέμειναν στις καταγγελίες για παρεμβάσεις. Αλλά δεν ήταν διατεθειμένοι να κουκουλώσουν τα αποτελέσματα των ερευνών τους για τις υποθέσεις που ενοχλούν το καθεστώς. Έτσι εισηγήθηκαν στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου τη διαβίβαση στη Βουλή του πορίσματος για την υπόθεση της ΕΛ.ΣΤΑΤ για να διερευνηθούν οι ευθύνες Γ. Παπανδρέου και Παπακωνσταντίνου, σαν υπουργού Οικονομικών. Το χτύπημα στον Γ. Παπανδρέου χτύπησε σύσσωμο το καθεστώς που αντέδρασε αναλόγως.

Ο πρωθυπουργός που διαπραγματεύτηκε το μνημόνιο και τις υπόλοιπες συμφωνίες δανεισμού, ο ίδιος που ευθύνεται για το σχηματισμό της διακομματικής κυβέρνησης στη βάση της πολιτικής που χάραξε αποδεικνύεται τώρα υπεύθυνος απάτης σχετικά με το έλλειμμα. Αυτό έπρεπε να είχε προκαλέσει αυτόματα την παραίτηση του Παπαδήμου και την αποχώρηση της ΝΔ και του ΛΑ.Ο.Σ από την κυβέρνηση. Η υπόθεση αυτή έπρεπε να είχε γίνει σημαία του αντιμνημονιακού Σαμαρά από τον οποίο θα περίμενε κανείς να επιμένει στην παραπομπή της υπόθεσης σε Ειδικό Δικαστήριο και στην άμεση διερεύνηση εκλογών.

Έπρεπε επίσης σύσσωμη η αντιπολίτευση να απαιτήσει και να ζητήσει εγγυήσεις για την παραμονή των δύο εισαγγελέων στη θέση τους. Το θέμα έπρεπε να είναι το κεντρικό θέμα στα πάνελ και στα δελτία ειδήσεων και όλα τα στοιχεία της υπόθεσης να εξετάζονται εξονυχιστικά.

Από όλα αυτά δεν έγινε απολύτως τίποτα, μάλλον έγιναν τα ακριβώς αντίστροφα.

Ο Λοβέρδος δήλωσε ότι «όποιος αγγίξει τον Παπανδρέου θα γίνει μακελειό» (!!!)

Ο υπουργός Δικαιοσύνης Παπαϊωάννου ζήτησε την αντικατάσταση των εισαγγελέων κάτι που αποτελεί ωμή παρέμβαση στη δικαιοσύνη!

Ο Σαμαράς έκανε τη γελοία τοποθέτηση ότι όσοι υπουργοί εμπλέκονται με το φούσκωμα του ελλείμματος πρέπει να απομακρυνθούν, δείχνοντας τον μη καθεστωτικό, αλλά άθλια δουλικό, Παπακωνσταντίνου. Με αυτό τον τρόπο κάλυψε πλήρως τον Γ. Παπανδρέου.

Τα ίδια ζήτησε και ο Τσίπρας, δηλ. να απομακρυνθεί ο Παπακωνσταντίνου από την κυβέρνηση.

Ο Α. Γεωργιάδης ζήτησε τη «διερεύνηση» της υπόθεσης για να μην «μένουν σκιές» και είπε ότι θα προτείνει (!) στο κόμμα του την παραπομπή του Παπακωνσταντίνου, αφήνοντας στο απυρόβλητο τον Γ. Παπανδρέου.

Η Παπαρρήγα ούτε λίγο ούτε πολύ χαρακτήρισε την υπόθεση μικροκομματικό παιχνίδι λέγοντας ότι αυτά τα έκανε το ΠΑΣΟΚ είτε για να κατηγορήσει τη ΝΔ για το έλλειμμα είτε για να παρουσιάσει έργο δείχνοντας ότι κατάφερε να ρίξει πολύ το έλλειμμα σαν κυβέρνηση!!!

Το χαρακτηριστικό όλης της δήθεν αντιπολίτευσης είναι ότι κανένας τους δεν ζητάει την παραπομπή σε Ειδικό Δικαστήριο του Γ. Παπανδρέου.

Το διακομματικό συντονιστικό έσπευσε να καλύψει τον προβοκάτορα πρωθυπουργό, τον άνθρωπο κλειδί για τα σχέδια του ρωσοκινέζικου άξονα. Το αληθινό πρόσωπο του, όπως και το αληθινό πρόσωπο του καθεστώτος που υπηρετεί, δεν θα μείνει κρυ-

ΒΑΤΟΠΕΔΙ: Η ΡΩΣΙΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΟ ΔΗΘΕΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΠΟΥ Η ΙΔΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΟΛΟ ΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ

Η κυβέρνηση με επικεφαλής το ΛΑΟΣ υποκλίνεται στο νέο αφεντικό

Η ρωσόδουλη γευτοαριστερά κάνει πως αντιστέκεται για να μαζέψει τους δυσαρεστημένους

Η προφυλάκιση του Εφραίμ είναι μία προβοκατόρική πάσα που έδωσαν οι έλληνες ρωσόδουλοι στο Κρεμλίνο για να απλώσει για τα καλά τα βρωμόχερα του πάνω στο Άγιο Όρος. Οι αριστοτέχνες της προβοκάτσιας καγκεμπίτες ιμπεριαλιστές αξιοποίησαν στο έπακρο τις υπηρεσίες που τους πρόσφεραν οι υποτακτικοί τους στην Ελλάδα σε όλο το κοινοβουλευτικό φάσμα με το κατασκευασμένο σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

Στην αρχή στήθηκε στον τοίχο με ψεύτικες κατηγορίες ο επικεφαλής της μονής Εφραίμ που ενοχλούσε τη Μόσχα γιατί είχε πολύ στενές σχέσεις, όπως όλες σχεδόν οι μονές, με τον Βαρθολομαίο και αντιστεκόταν στις τσαρικές διεκδικήσεις του πατριαρχείου Μόσχας πάνω στη σκήτη του Αγίου Ανδρέα που ανήκει στο Βατοπέδι. Για δύο χρόνια από το 2008-2010 η Μόσχα ήταν απολύτως ικανοποιημένη από τις κινήσεις του ελληνικού κράτους ενάντια στον Εφραίμ και στο Βατοπέδι για αυτό και δεν έβγαλε άχνα όταν αυτούς τους ξέσκιζε και τους συκοφαντούσε σύσσωμο το ελληνικό πολιτικό καθεστώς και τα ΜΜΕ με πρώτους τους αρχιρωσόδουλους του ΣΥΝ. Και όχι μόνο ήταν ικανοποιημένη. Σύμφωνα με ένα από τα τελευταία όψιμα «αναθεωρητικά» του σκανδάλου ντοκιμαντέρ του Σκάϊ, αναφέρεται πως πριν ο Σανιδάς παραγγείλει εισαγγελική έρευνα για το Βατοπέδι τον Σεπτέμβριο του 2008 είχε συναντηθεί το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου με τον Γενικό Εισαγγελέα της Ρωσίας στο Άγιο Όρος όπως το παραδέχτηκε ο ίδιος ο Σανιδάς.

Μόνο αφού ο Εφραίμ φορτώθηκε με όλες τις ηθικές και ποινικές κατηγορίες και κλήθηκε σε απολογία την άνοιξη του 2010, η Μόσχα του πρόσφερε προστασία με τα αντίστοιχα ανταλλάγματα. Ήδη το Φανάρι του Βαρθολομαίου εγκαταλελειμμένο το ίδιο από την ρωσόφιλη ελληνική εκκλησία και το εξ ίσου υποτακτικό ελληνικό κράτος στα χέρια των τούρκων σοβινιστών και ισλαμοφασιστών και κάτω από την αόριστη πολιτική πίεση του ελληνικού δουλικού στο πολιτικό καθεστώς τύπου είχε εγκαταλείψει τον Εφραίμ στη μοίρα του. Τότε και μόνο τότε ο Εφραίμ εντελώς απομονωμένος και επειδή δεν ήταν κανένας γίγας τιμότητας αλλά ένας επιδέξιος καταφερτζής αστός πούλησε την ψυχή του στο διάβολο στον οποίο ως τότε αντιστεκόταν: είχε συνάντηση με τον Μεντβέντεφ την άνοιξη του 2010 και ήταν επικεφαλής αντιπροσωπείας της μονής που μετέφερε την Αγία Ζώνη στη Ρωσία το Νοέμβριο του 2011 σαν δώρο στη Ρωσία γενικά και στην προεκλογική εκστρατεία του Πούτιν ειδικότερα.

Όσο χρειαζόταν για να εδραιωθεί η υποταγή του Εφραίμ στο Κρεμλίνο όλα ήταν ήσυχα. Και όχι μόνο ήσυχα, αλλά άρχισε να προετοιμάζεται στα μυαλά του ελληνικού λαού από τον Σκάϊ μόνο, δηλαδή αρχικά σε περιορισμένη κλίμακα η νέα πανεθνική εικόνα για το σκάνδαλο Βατοπεδίου, που κατά σύμπτωση είναι και η αληθινή, δηλαδή ότι δεν υπάρχει σκάνδαλο Βατοπεδίου.

Αλλά η Ρωσία δεν ήθελε μόνο να πάρει μόνο με το μέρος της τον Εφραίμ – που σαν καιροσκόπος που αποδείχτηκε ότι είναι θα

μπορούσε και να ξαναγύριζε στα παλιά πατριαρχικά λημέρια αν αποσύρονταν οι διώξεις εναντίον του και ένοιωθε εντελώς ασφαλής – ήθελε να αποκτήσει το Άγιο Όρος στο σύνολο του και με τέτοιο τρόπο ώστε και ο ίδιος ο Εφραίμ να είναι δεσμευμένος σε υποταγή. Έπρεπε δηλαδή η Ρωσία να εμφανιστεί σαν ένας ισχυρός προστάτης της «κιβωτού της Ορθοδοξίας» τάχα πιο ισχυρός, πιο αφοσιωμένος και πιο ορθόδοξος και από το ίδιο το άκαρδο ελληνικό κράτος, για τήν ακρίβεια σαν ο μόνος αληθινός και αποτελεσματικός προστάτης της «κιβωτού». Μόνο έτσι από δω και πέρα θα μπορεί η «κιβωτός» να είναι περισσότερο ρώσικη παρά ελληνική. Γι' αυτό κινήθηκαν προβοκατόρικά οι κατάλληλοι καθεστωτικοί μηχανισμοί και έβαλαν κάποιους δικαστικούς κύκλους να κινηθούν ακραία επιθετικά και μάλιστα χριστουγεννιάτικα. Πάντως και αυτό δεν ήταν ιδιαίτερα δύσκολο αφού η επίσημη κρατική γραμμή είναι ακόμα ότι το σκάνδαλο είναι σκάνδαλο και ο Εφραίμ αρχιαπατεώνας. Ο βασικός στόχος της φυλάκισης του Εφραίμ είναι το Άγιο Όρος να τρομοκρατηθεί και να ταπεινωθεί στο έπακρο και μάλιστα να θυμώσει επειδή επί πλέον ο εγκλεισμός ενός εν ενεργεία ηγούμενου έγινε μέσα στα Χριστούγεννα. Αμέσως λοιπόν έπιασε δουλειά η ρώσικη εκκλησία που είναι ένα απόλυτο κρατικό καγκεμπίτικο εξάρτημα και κατήγγειλε δριμύτατα την απόφαση εγκλεισμού του Εφραίμ σαν να ήταν η ίδια στη φυλακή και μίλησε για επίθεση της Δύσης ενάντια στα ιερά και τα όσια της ορθόδοξης χριστιανικής ζωής. Λίγο μετά την φυλάκιση του Εφραίμ ακολούθησε σε καταγγελία της φυλάκισης και το ίδιο το ρώσικο κράτος με την ωμή επεμβατική ιμπεριαλιστική ανακοίνωση που όλοι γνωρίζουν. Βεβαίως οι καλόγεροι στο Άγιο Όρος μαζεύτηκαν τώρα και αυτοί, κατάλληλα ενθαρρυνμένοι από το καθεστώς και από το κλίμα της σχετικής αμφισβήτησης του σκανδάλου που το ίδιο κατασκεύασε, να σταθούν όλοι μαζί από όλες τις μονές και με εξεγερτικούς τόνους δίπλα στον «μάρτυρα» Εφραίμ και δίπλα στο Βατοπέδι ενώ στην πρώτη φάση των διωγμών, τη φάση της ρώσικης ένοχης μούγκας οι περισσότερες μονές παρέδωσαν τον Εφραίμ και τη μονή στα λυσσασμένα ΜΜΕ για ηθικό πανελλαδικό λυντσάρισμα.

Το μόνο πρόβλημα σε αυτήν την θορυβώδη και εντυπωσιακή στροφή της πραγματικής ρώσικης πολιτικής ήταν ότι η γενική φίλη του έθνους Ρωσία εμφανίζεται όχι μόνο να είναι φίλη του πρότυπου εθνικού κλέφτη και απατεώνα όπως θεωρείται από τον πολύ κόσμο ο Εφραίμ, αλλά να τον υποστηρίζει προκλητικά και μάλιστα όχι απλά να τον υποστηρίζει αλλά να επεμβαίνει ω-

μά στα εσωτερικά της χώρας για να τον απελευθερώσει και μάλιστα να σκαρώνει και ένα διεθνές κίνημα καταγγελίας του επίσημου ελληνικού κράτους. Αυτή η στάση κάνει τη Ρωσία αντιπαθητική στην μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, ιδιαίτερα στους δημοκράτες και πατριώτες. Αλλά αυτή είναι μια αναγκαία αντίφαση της ρώσικης τακτικής. Αν πρώτα δικαιωνόταν πολιτικά και ηθικά ο Εφραίμ στο εσωτερικό τότε δύσκολα θα γινόταν η δίωξη του ή θα ήταν πολύ αδύναμη πολιτικά γιατί θα εναντιωνόταν σε αυτήν ο ελληνικός λαός. Όμως έτσι δεν θα κοψοχολιαζόταν το Άγιο Όρος, και το κυριότερο δεν θα μπορούσε να παίξει η Μόσχα το ρόλο του μοναδικού του προστάτη κόντρα και στην ίδια την Ελλάδα, δηλαδή δεν θα γινόταν εύκολα η ψυχολογική ρωσοποίηση της «κιβωτού». Και αυτή η ρωσοποίηση είναι τόσο σημαντική για τους νεοχιτλερικούς που θα θυσιάζαν κάποιες προσωρινές απώλειες στην ελληνική κοινή γνώμη που οι πράκτορές τους στην Ελλάδα ξέρουν ως τώρα τόσο καλά να καναλιζάρουν και να εκτονώνουν.

Πως έγινε και ξαφνικά ξεσπάθωσαν «αντιρώσικα» το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ

Ήδη για τη σχετική λύση αυτού του προβλήματος έχει φροντίσει το διακομματικό συντονιστικό κορυφής των ρωσόδουλων. Έχει αφήσει τα πιο πιστά και πολιτικά τα πιο έμπειρα σε τούμπες πολιτικά αποσπάσματα των σοσιαλμπεριαλιστών, το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ να εκφράσουν πολιτικά αυτή την δυσάρεσκια ώστε να την εκτονώσουν χωρίς να αυτονομηθεί πολιτικά κάποιο κομμάτι αυτής της μάζας και αρχίζει να παίρνει επικίνδυνες ανάποδες απέναντι στην μεγάλη μας ορθόδοξη φίλη. Μάλιστα οι ρωσόδουλοι λιγότερο φοβούνται τους δημοκράτες πατριώτες για μια τέτοια στάση γιατί αυτοί έτσι κι αλλιώς δεν συμπαθούν την πουτινική Ρωσία λόγω του πενταφάνερου καταπιεστικού χαρακτήρα της, ιδίως στο εσωτερικό. Στην ουσία φοβούνται ότι θα χάσουν τους εθνικισ-

τές που είναι ως τώρα γενικά στο πλευρό της Ρωσίας καθώς αυτοί κυρίως βλέπουν στη Ρωσία το μόνο αντίβαρο στη Δύση η οποία αφομοίωσε τάχα πολιτιστικά και φτώχυνε οικονομικά τη χώρα μας. Αν οι σοσιαλφασίστες χάσουν αυτούς χάνει όλο του τον ατμό το φαιοκόκκινο μέτωπο των αντιδυτικών αντιμνημονιακών «αγανακτισμένων». Γι αυτούς και μόνο υπάρχει πραγματικά ένα πολιτικό κενό αυτή τη μεταβατική στιγμή, δηλαδή ώσπου να πειστεί το έθνος ότι το σκάνδαλο Βατοπεδίου δεν υπήρξε. Γιατί τώρα το «ορθόδοξο» κολοτούμικο ΛΑΟΣ, που συνήθως εκφράζει αυτόν τον κόσμο καθώς και η ΝΔ του Σαμαρά έχουν αναλάβει αυτή τη στιγμή να γλύψουν λίγο ή πολύ (πολύ το ΛΑΟΣ) το ρώσικο αφεντικό και να βγάλουν ξετσίπωτα ή συνεσταλμένα τη νέα γραμμή του αθώου Εφραίμ, τον οποίο κάποτε και αυτοί ξέσκιζαν.

Να γιατί εμφανίστηκε ξαφνικά σαν το πιο αντιρώσικο κόμμα της χώρας τα πιο ρωσόδουλο που όμως δουλεύει ιδιαίτερα μέσα στους εθνικιστές, το ψευτοΚΚΕ, και κατήγγειλε την επέμβαση της «ιμπεριαλιστικής Ρωσίας». Σε πολλούς αυτό θα προκάλεσε έκπληξη, όμως όσοι παρακολουθούν τη γραμμή του ψευτοΚΚΕ ξέρουν ότι αυτό καταγγέλλει στα έντυπά του μια φορά κάθε τόσο το «ρώσικο ιμπεριαλισμό». Αυτός δεν είναι τόσο ένας τρόπος για να ξεκαρφωθεί σαν ρώσικο πρακτορείο στην κοινοτική βάση του και στο λαό, αλλά είναι σύμφωνο με τη γραμμή της ίδιας της Ρωσίας που εμφανίζει μπροστά στην ανθρωπότητα δύο πρόσωπα: το πρόσωπο του αντίπαλου της Δύσης που είναι για την ίδια και τους απανταχού πράκτορές της το πρόσωπο της «πατριωτικής Ρωσίας» και το πρόσωπο της φιλικής προς τη Δύση χώρας που η «πατριωτική Ρωσία» απεχθάνεται. Αυτό το δεύτερο πρόσωπο οι «αντιδυτικοί αντιμπεριαλιστές» πράκτορές της το ονομάζουν «ιμπεριαλιστική Ρωσία». Ιμπεριαλιστική ονομάζει το ψευτοΚΚΕ τη Ρωσία που σέρνεται πίσω από τους δυτικούς ιμπεριαλιστές, που δηλαδή συμφωνεί με την εξόντωση του Καντάφι, που συμφωνεί με την αμερικάνικη εισβολή στο Αφγανιστάν, που υπογράφει στον ΟΗΕ την αμερικάνικη κατοχή του Ι-

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΤΟΥ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ ΚΑΙ Η ΟΨΙΜΗ ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

ράκ αν και προηγούμενα καταδίκασε την εισβολή σε αυτό. Όταν όμως η Ρωσία κατασφάζει την Τσετσενία και διαμελίζει τη Γεωργία, όταν κλείνει τους αγωγούς προς τη Δύση, όταν στέλνει τα αεροπλανοφόρα της στη Μεσόγειο και στήνει στην Κρήτη τους S-300, όταν κάνει γυμνάσια σε όλες τις θάλασσες και μάλιστα κοντά σε χωρικά ύδατα μικρών χωρών (βόρεια θάλασσα) και όταν στηρίζει τους χειρότερους σοσιαλιστές της γης δεν είναι ιμπεριαλιστική αλλά πατριωτική. Στην πραγματικότητα αυτή ακριβώς είναι η κυρία ιμπεριαλιστική, η σοσιαλμπεριαλιστική νεοχιτλερική Ρωσία. Ως τώρα το ρόλο του εκφραστή της πρώτης Ρωσίας τον έπαιζε ο Μεντβέντερ, της δεύτερης ο Πούτιν. Τελευταία όμως και ο Πούτιν εμφανίζεται να παίζει όλο περισσότερο το ρόλο του δυτικού μονοπωλιστή αστού αφού απέναντί του στήνεται όλο και περισσότερο ένα μέτωπο των ακόμα πιο επιθετικών ανατολικών σοσιαλμπεριαλιστών φαιοκόκκινων, εθνικοναζιστών και «κομμουνιστών» της «δημοκρατικής» αντιπολίτευσης.

Το ψευτοΚΚΕ δεν διευκρινίζει ποια ιμπεριαλιστική Ρωσία καταγγέλλει για το Βατοπέδι, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ το κάνει έμμεσα όταν λέει στην ανακοίνωσή του: «Οι σκοπιμότητες είναι εμφανείς και αφορούν την εσωτερική πολιτική κατάσταση στη Ρωσία, αλλά και τις επιδιώξεις της εξωτερικής πολιτικής της». Αυτό το απόσπασμα υπονοεί ότι έχουμε την επέμβαση στα εσωτερικά της Ελλάδας **όχι της Ρωσίας γενικά αλλά της αμφισβητούμενης στην ίδια τη Ρωσία εξουσίας του Πούτιν** που κάνει αυτήν την επέμβαση γιατί τάχα βάλεται από την «πατριωτική αντιπολίτευση» των Ναβάλνυ, Ζιουγκάνοφ, Μιρόνοφ και άλλων νεοναζι. **Δεν είναι τυχαίο ότι η επίσημη κρατική ανακοίνωση της Ρωσίας, δηλαδή αυτή του ρωσικού υπουργείου εξωτερικών έβαζε στο κέντρο της τα ανθρώπινα δικαιώματα, που είναι ακριβώς το δυτικού τύπου πρόσχημα των κοινών ωμών ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων Ρωσίας-ΗΠΑ παντού στον τρίτο κόσμο, που βέβαια ευνοούν πάντα τη Ρωσία και μόνο.** Δεν είναι τυχαίο επίσης ότι και το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ αφήνουν προς το παρόν στο απυρόβλητο το Πατριαρχείο

Μόσχας που είναι επικεφαλής της εκστρατείας υπέρ του Εφραίμ. Αυτό εκπροσωπεί το ρώσικο ιμπεριαλισμό στον πιο στενό επιθετικό εθνοθησκευτικό ρατσιστικό πυρήνα της εξωτερικής πολιτικής του που είναι η πολιτική του «ορθόδοξο τόξου». **Επειδή κυρίως αυτό το Πατριαρχείο ετοιμάζεται τώρα να αναλάβει για λογαριασμό του ρωσικού ιμπεριαλισμού την εξουσία στο Άγιο Όρος, γι αυτό έκανε και την πιο επιθετική ανακοίνωση εναντίον του ελληνικού κράτους και της ελληνικής δικαιοσύνης.** Ο πυρήνας αυτής της ανακοίνωσης όχι τυχαία ήταν «πατριωτικός», δηλαδή έλεγε ότι η Δύση κυνηγάει τον Εφραίμ και το Άγιο Όρος για να χτυπήσει την ορθοδοξία γενικά (δες άρθρο για τη στάση της ΟΑΚΚΕ και την όψιμη ρωσική προστασία).

Ακόμα χειρότερα αυτά τα κόμματα - βασικοί κατήγοροι στην υπόθεση Βατοπεδίου - δεν υποστήριξαν στις ανακοινώσεις τους τα πορίσματα τους, και δεν κατάγγειλαν καθόλου τη Μόσχα σαν υπερασπιστή απατεώνων και καταχραστών δημοσίου χρήματος. Με αυτόν τον τρόπο προετοιμάζουν και αυτοί το έδαφος για μία ενδεχόμενη μελλοντική αθώωση του Εφραίμ που θα οφείλεται βέβαια όχι στο ότι δεν υπάρχει το έγκλημα αλλά στο ότι τον υπερασπίστηκε το Κρεμλίνο.

Αλλά πέρα από αυτές του είδους τις κούφιας καταγγελίες στη Ρωσία είναι χαρακτηριστικό πως εμφανίζονται διάφορα σενάρια για την εξήγηση της ανάμιξης της Ρωσίας που αποκρύπτουν τις πραγματικές βλέψεις της όπως το ότι το Κρεμλίνο ενεργεί σαν ρωσική μαφία και συνεργάζεται με τον Εφραίμ για να πάρει μερίδιο από τα «κλεμμένα». Όμως τότε η υποστήριξη στο πρόσωπο του Εφραίμ θα είχε δοθεί από την πρώτη στιγμή και όχι τρία χρόνια μετά.

Όσο για τα δύο μεγάλα κόμματα αυτά απάντησαν προς το παρόν σαν κυβέρνηση με εξαιρετικά υποτονικό τρόπο. Μάλιστα ενώ οι τηλεοράσεις τώρα που γράφουμε αυτό το σημείωμα παίζουν πολύ την παράγραφο που περιέχει την φράση «δεν δεχόμαστε υποδείξεις» της ανακοίνωσης του ελληνικού ΥΠΕΞ δεν αναφέρουν την αμέσως κάτω από αυτήν κατακλείδα: «*Παραμένουμε προσηλωμένοι στη διαρκή ενίσχυση και εμπέδωση των ελληνο-ρωσικών σχέσεων*».

τούσε εκλογές και τις ψήφους του λαού φωνάζοντας ότι λεφτά υπάρχουν, έκανε συνεννοήσεις με το ΔΝΤ ζητώντας του στήριξη για τη χρεωκοπία που πρόβλεπε. Μόνο γι αυτό το τελευταίο ο Παπανδρέου θα έπρεπε να είχε εξαφανιστεί από την πολιτική σκηνή από τότε, που έκανε την αποκάλυψη γι αυτή τη συνεννόηση ο καθαιρεμένος με προβοκάτσια πρώην πρόεδρος του ΤΝΤ Στρος Καν. Κι όμως και γι αυτή τη συνειδητή ωμή εξαπάτηση του ελληνικού λαού ελάχιστα λόγο έκανε η αντιπολίτευση και τον άφησε εκεί ανέπαφο να κυβερνάει όπως τον αφήνει ήσυχο και τώρα.

Αυτό είναι το πρόβλημα. Δεν έχουμε απλά προβοκάτορα πρωθυπουργό και τώρα αρχηγό της πλειοψηφίας της Βουλής και της πλειοψηφίας της κυβέρνησης. Έχουμε πολιτικό σύστημα προβοκατόρων φασιστών και, πάνω απ όλα πρακτόρων. Γι αυτό δεν φτάνει μια απλή δημοκρατική αλλαγή για να γλυτώσουμε από μια ατέλειωτη τραγωδία που έρχεται. Χρειάζεται μια πραγματική λαϊκή επανάσταση που θα φέρει τα πάνω κάτω μόνο και μόνο για να έχουμε απλά το δικαίωμα να ζήσουμε δημοκρατικά και έντιμα σε μια χώρα που θα ανήκει στον πληθυσμό της.

Ενώ πολλοί βγαίνουν πια με θράσος και όψιμα να υποστηρίζουν ότι δεν υπήρξε σκάνδαλο μόνη η ΟΑΚΚΕ μέσα στην υστερική ατμόσφαιρα του 2008 υποστήριξε από την αρχή κόντρα στους πάντες τη θέση ότι η Μονή Βατοπεδίου είχε δίκιο και ότι η επίθεση εναντίον της ισοδυναμούσε με δήμευση και ήταν φασιστική!

Σε εκτενές άρθρο μας μάλιστα στο φ.438 του Οκτώβρη του 2008 είχαμε καταγγείλει στη Νέα Ανατολή τη σοσιαλφασιστική δημαγωγία για την εκκλησιαστική περιουσία και στα φέμματα για τη ζημιά του δημοσίου με τα εξής λόγια:

«Δεν είναι τυχαίο το ότι το «σκάνδαλο» της μονής Βατοπεδίου ξέσπασε με τη μεγαλύτερη ένταση αυτή την περίοδο που ο Οικουμενικός Πατριάρχης έχει αρχίσει να υποχωρεί στις πιέσεις της πούτινικής Ρωσίας και έχει δεσμευτεί στο Κίεβο να διαπραγματευτεί συνολικά τις απαιτήσεις του Πατριαρχείου Μόσχας. Το «σκάνδαλο» του Βατοπεδίου κατασκευάστηκε καταρχάς από το πεντακομματικό καθεστώς για να υπονομεύσει την επιρροή του Οικουμενικού Πατριαρχείου στον ορθόδοξο κόσμο, αφού η μονή Βατοπεδίου είναι το πιο σημαντικό στήριγμα του Οικουμενικού Πατριάρχη στο Άγιο Όρος και ίσως σε όλη την Ελλάδα. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το ότι η Ρωσία του Πούτιν και ο ίδιος ο Πούτιν επικεντρώνουν την προσπάθειά τους να βάλουν πόδι στο Άγιο Όρος ελέγχοντας πρώτα και κύρια τη Μονή Βατοπεδίου, που εδώ και καιρό αντιστέκεται σε αυτά τα σχέδια. Παράλληλα, αλλά μόνο καθ' οδόν της εξέλιξής του, το «σκάνδαλο» Βατοπεδίου χρησιμοποιήθηκε για να εκκαθαριστούν ή να αχρηστευτούν πολιτικά εν ενεργεία και πρώην πολιτικά στελέχη. Πρώτη φορά, αποχαλινωμένο όσο ποτέ άλλοτε το πεντακομματικό καθεστώς εκκαθαρίζει μαζικά κορυφαία κυβερνητικά στελέχη που αντιστέκονται συνειδητά ή ασυνειδητά στην καραμανλική πολιτική υποταγή στην πούτινική Ρωσία...»

«Το μεγάλο πολιτικό ζήτημα με τη μονή Βατοπεδίου δεν είναι ούτε η απόδοση από το κράτος των περιοχών της Βιστωνίδας στη μονή ούτε -στη συνέχεια- οι ανταλλαγές αυτών των περιοχών με ακίνητα του Δημοσίου, γιατί τίποτα απ' όλα αυτά δεν αποδείχτηκε ως τώρα ότι έγινε παράνομα. Το αληθινό σκάνδαλο μέχρι στιγμής είναι εντελώς πολιτικό και είναι, ακριβώς αντίστροφα, η ακύρωση από το καθεστώς των νόμιμων δικαιωμάτων της μονής Βατοπεδίου, δηλαδή η φασιστικού τύπου δήμευση. Αν η ακύρωση στηριζόταν σε μια νόμιμη ακύρωση όλης της εκκλησιαστικής περιουσίας που έχει φεουδαρχική προέλευση, αυτή θα ήταν μια δημοκρατική πράξη. Όμως αυτό που γίνεται τώρα είναι η καταπάτηση κάθε αστικής νομιμότητας στο όνομα του «ηθικά σωστού». Το πεντακομματικό φασιστικό «κίνημα ηθικής» και τα επιστρατευμένα για την περίπτωση ΜΜΕ απαγορεύουν μόνο στην αντίπαλή τους μονή Βατοπεδίου να κάνει επιχειρήσεις και όχι στην υπόλοιπη εκκλησία... Αν ήθελε το κράτος και τα κόμματα να κάνουν έστω τώρα μια όψιμη δημοκρατική μεταρρύθμιση και να κατασχέσουν την φεουδαρχική προέλευση της εκκλησιαστικής περιουσίας, θα έπρεπε να το κάνουν για **όλην ανεξίτητα** την εκκλησιαστική περιουσία αυτής της φύσης και όχι επιλεκτικά σε μία ή σε δυο περιπτώσεις, όπως αυτό συμφέρει σε ειδικές μερίδες της Εκκλησίας, της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού. Αν η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, η ψευτοαριστερά και οι φασίστες του ΛΑΟΣ ήθελαν να δημεύσουν τη φεουδαρχική προέλευση της εκκλησιαστικής πε-

ριουσία, θα έπρεπε να προτείνουν και να περάσουν ένα νόμο γι' αυτό, που σημαίνει ότι θα έπρεπε όλοι αυτοί μαζί να αναλάβουν να συγκρουστούν μετωπικά και για χρόνια με όλη την Εκκλησία και το στρατό των πιστών που την ακολουθούν. Μόνο αν υπήρχε ένα τέτοιο κίνημα και ένας τέτοιος νόμος θα είχαν το δικαίωμα οι όψιμοι αυτοί και επιλεκτικοί δήθεν αντικληρικαλιστές να ζητάνε απαλλοτρίωση της λίμνης υπέρ του Κράτους... Όμως έναν τέτοιο νόμο δεν τον θέλησε ποτέ κανένα από τα δύο μεγάλα κόμματα και δεν τον προτείνει, βέβαια, ο θεομπαίχτικος ΛΑΟΣ. Επίσης το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ πετάνε περυσιαστικά, όπως τώρα, μερικά πυροτεχνήματα περί δήμευσης ορισμένων κομματιών της εκκλησιαστικής περιουσίας, για να απειλούν την εκκλησιαστική ηγεσία, όταν αυτή αθαδιάζει στη Μόσχα, ή τα αμολάνε σαν αριστερή δημαγωγία για να την καταναλώνει η βάση τους, που είναι γενικά αντικληρικαλιστική (αλλά όχι άθρη, σε γενικές γραμμές). Όταν όμως πρόκειται για τη συγκεκριμένη εκκλησιαστική πολιτική, ξέρουν και ο ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ να υποβάλλουν τα σέβη τους και το θάυμασμά τους στην πιο σκοταδιστική και πιο φεουδαρχική πτέρυγα της Εκκλησίας, που ως πριν λίγο εκφραζόταν από το ρωσόδουλο και φασίστα Χριστόδουλο. Το ίδιο και ο Παπανδρέου, που δήλωσε τελευταία σε συνέντευξή του ότι είναι υπέρ του διαχωρισμού της Εκκλησίας από το κράτος για να αποπροσανατολίσει το λαό, καθώς άλλο είναι το ζήτημα του διαχωρισμού Εκκλησίας-κράτους και άλλο το ζήτημα της δήμευσης της εκκλησιαστικής περιουσίας φεουδαρχικής προέλευσης.

Όλοι αυτοί οι δημαγωγοί είναι στην πράξη υπέρ του αναπαλλοτρίωτου της εκκλησιαστικής περιουσίας που ισχύει και σήμερα. Αν δεν ήταν, θα είχαν προ πολλού κάνει έντονη και διαρκή φασαρία γι' αυτό το ζήτημα. Το ίδιο υποκριτές είναι όταν μιλάνε για διαχωρισμό κράτους και Εκκλησίας. Πρόκειται στην πραγματικότητα για οπαδούς μιας Εκκλησίας που θα ανήκει στο κράτος και στο κομματικό-μισοφεουδαρχικό σύστημα εξουσίας που οι ίδιοι έχουν οικοδομήσει εδώ και τριάντα χρόνια. Ο σοσιαλφασισμός δε θέλει την εκκλησία χωρισμένη από το κράτος, γιατί ο έλεγχος του κράτους θα του εξασφαλίσει αυτόματα και σε μεγάλο βαθμό τον έλεγχο και της Εκκλησίας.

Όσο λοιπόν θα είναι αναπαλλοτρίωτη η φεουδαρχική προέλευση της περιουσίας της Εκκλησίας, αυτό θα σημαίνει ότι οι τίτλοι ιδιοκτησίας της Εκκλησίας που αναγνωρίζει το ελληνικό κράτος θα είναι τα φεουδαρχικά χρυσόβουλλα και τα οθωμανικά φερμάνια και βεράτια. Όταν με τη δημιουργία του ελληνικού κράτους δε λύθηκε το ζήτημα της εκκλησιαστικής περιουσίας υπέρ του επαναστατικού αστικού δημοκρατισμού, δεν έμειναν παρά να αναγνωρίζονται αυτοί οι τίτλοι. Γι' αυτό το λόγο και οι βιβλιοθήκες του Οικουμενικού Πατριαρχείου είναι κατά κάποιον τρόπο και ένα αναγνωρισμένο από το ελληνικό κράτος υποθηκοφυλακείο της εκκλησίας.

ΕΛΣΤΑΤ

συνέχεια από τη σελ. 15

φό. Αποκαλύψεις και καταγγελίες όπως αυτές που έκαναν οι δύο εισαγγελείς ενεργοποιούν αντιστάσεις και αφυπνίζουν συνειδήσεις. Η φασιστική επίθεση που δέχονται για τη συνεπή τους στάση είναι ένδειξη του τρόμου που καταλαμβάνει το διακομματικό καθεστώς κορυφής μπροστά στην απειλή της αποκάλυψης του δουλικού, εγκληματικού και προβοκατόρικού ρόλου του. **Όλοι οι δημοκράτες πρέπει να καταγγείλουν τέτοιες φασιστικές μεθόδους φήμωσης και εξόντωσης όπως αντιστέκονται στα τσιράκια των νέων τσάρων. Και όλοι πρέπει να ζητήσουν να μπει στη φυλακή ο εγκληματίας προβοκάτορας Γ. Παπανδρέου και οι συνεργοί του για την πλαστογράφηση του ελλείμματος για να προκαλέσουν την χρεωκοπία της χώρας. Αλλά πρέπει να τιμωρηθούν πολιτικά όλοι αυτοί οι σάπιοι αρχηγοί κομμάτων που τώρα καλύπτουν με την ουσιαστικά αδιάφορη στάση τους το έγκλημα. Και δεν είναι μόνο αυτό που έχει έρθει τη φόρα. Είναι και το άλλο το τρομερό ότι ο ίδιος αυτός πρωθυπουργός -προβοκάτορας την ώρα που ζη-**

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΤΟΥ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ ΚΑΙ Η ΟΨΙΜΗ ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 17

Οι υποκριτές σοσιαλφασίστες λοιπόν, ενώ δεν έχουν κάνει ποτέ ένα δημοκρατικό αγώνα εκκλησιαστικής μεταρρύθμισης, κοροϊδεύουν τώρα και απορρίπτουν τους τίτλους της ιδιοκτησίας του Βατοπεδίου, που πηγάζουν από τα χρυσόβουλλα, τα φερμάνια και τα βεράτια. Αυτό το κάνουν όχι για να συσπειρώνουν τη δίκαιη λαϊκή απέχθεια για όλο το προνομιούχο εκκλησιαστικό κεφάλαιο, αλλά για να την οργανώνουν **επιλεκτικά** ενάντια στη μονή του Βατοπεδίου και στις επόμενες εχθρικές μονές, μητροπόλεις και εκκλησίες που θα βάλουν ή έχουν ήδη βάλει στο στόχο, όπως τη μονή Τοπλού, που όχι τυχαία επίσης ανήκει στην εκκλησιαστική δικαιοδοσία του Πατριαρχείου Κων/λης»...

...«Ισχυρίζονται ότι η αξία που σχηματίστηκε από την κομπίνα της υποτίμησης των κρατικών ακινήτων και της υπερτίμησης των περιοχών της Βιστωνίδας που ανταλλάχτηκαν είναι τεράστια. Όμως το συνολικό ύψος της υπεραξίας αυτής δεν ανακοινώθηκε ποτέ από οποιοδήποτε κόμμα και οποιοδήποτε μέσο ενημέρωσης, για να εκτιμηθεί αυτή η απόκλιση του από τη μέση αξία των ανταλλαγών ακινήτων, την ώρα που όλα τα κόμματα και τα ΜΜΕ έχουν απόλυτη πρόσβαση σε όλα τα στοιχεία. Αυτό το έκανε μόνο η μονή Βατοπεδίου αθροίζοντας τα ποσά των εκτιμήσεων των κρατικών υπηρεσιών. Αυτό επίσης δεν έγινε ούτε και στη συζήτηση στη Βουλή, πέρα από τους επιλεκτικούς ισχυρισμούς του φασιστικού ΛΑΟΣ για δύο περιπτώσεις ανταλλαγών αυτών των ακινήτων. Ούτε και προέκυψε ποτέ κανένα συγκεκριμένο στοιχείο σε βάρος των υπό κατατόμηση υπουργών.

Όπως είναι γνωστό, οι υποθέσεις των ανταλλαγών της Βιστωνίδας με τα κρατικά ακίνητα πέρασαν από την **ομόφωνη** έγκριση δεκάδων πολυάριθμων επιτροπών και υπηρεσιακών παραγόντων, που η συνεννόηση μεταξύ τους είναι προφανώς αδύνατη. Δεν είναι δυνατές σήμερα συνομώσεις που μπορούν να ενοποιήσουν μια διάσπαρτη και πολύ ευθυνόφοβη υπαλληλία, ώστε, **πρώτον**, να δεχτεί να εξαπατήσει τόσο συλλογικά το κράτος, και **δεύτερον**, να μπορεί να υποταχτεί σύσσωμη όχι μόνο σε μία κυβέρνηση και σε έναν-δύο υπουργούς που έκαναν απάτες, αλλά σε δύο κυβερνήσεις και σε πάνω από 5 υπουργούς για χάρη μίας και μόνο μονής. Από την άλλη, τι είδους ηλίθιοι ήταν αυτοί οι 5 υπουργοί, οι τόσο μακρινοί μεταξύ τους στο χρόνο και τόσο αντίθετοι στην κομματική ένταση, ώστε να επιβάλουν σε μια τόσο μεγάλη σειρά από υπαλλήλους ρουτίνας και δικαστές τις άνομες θελήσεις τους ακόμα και με εξαγορά; Τις 13 αυτές συλλογικές αποφάσεις ανώτερων και ανώτατων υπαλλήλων, που χρονολογούνται από το 1994, τις αναφέρει αναλυτικά στην επιστολή του ο Εφραίμ προς τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον πρωθυπουργό, υποστηρίζοντας σωστά το αυτονόητο: **πώς είναι δυνατό να βρίσκονται στο κόλπο τόσοι άνθρωποι;**»

Πολύ αργότερα όταν άρχισε ο εναγκαλισμός της Μόσχας στον Εφραίμ σε άλλο άρθρο μας για το Βατοπέδι στο φ. 460 (Σεπτέμβριος 2010) γράφαμε ότι:

<<Η σύμπλευση Εφραίμ και Πατριαρχείου Μόσχας ήταν ο πρώτος στόχος του καθεστώτος όταν δημιούργησε το υποτιθέμενο σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Να θυμίσουμε ότι στη μονή αυτή βρίσκεται η σκήπη του Αγίου Ανδρέα στην οποία η Ρωσία του Πούτιν έχει εγείρει έντονα αξιώσεις γιατί είχε κατασκευαστεί με χρήματα του τσά-

ρου και κατοικούσαν σ' αυτή ρώσοι μοναχοί. Η είσοδος της Ρωσίας στη σκήπη του Αγίου Ανδρέα και από εκεί στο Βατοπέδι που είναι η καρδιά όλου του Αγίου Όρους είναι το μεγαλύτερο βήμα του σοσιαλισμικού για να ελέγξει πολιτικά και θρησκευτικά αυτήν την περιοχή που θεωρείται η κιβωτός της Ορθοδοξίας. Αυτός ο έλεγχος σημαίνει τελικά κυριαρχία του πατριαρχείου της Μόσχας, δηλαδή της Ρωσίας πάνω στο Φανάρι, δηλαδή πάνω στην παγκόσμια ορθοδοξία. Ο Εφραίμ πιστός ως πριν το σκάνδαλο στο Φανάρι και στο Βαρθολομαίο έγινε μετά τόσο ευάλωτος πολιτικά, ηθικά και ίσως και ποινικά ώστε εύκολα έπεσε στα δίχτυα «προστασίας» των εκβιαστών του Κρεμλίνου. Να γιατί τώρα δείχνει κατανόηση ο Εφραίμ στις αξιώσεις της Ρωσίας. Γι' αυτό τώρα ξαφνικά ανακαλύπτεται ότι το σκάνδαλο του Βατοπεδίου είναι μη σκάνδαλο ώστε να μπορεί αυτός να είναι ο οικοδεσπότης του Πούτιν στη μελλοντική επίσκεψή του στο Άγιο Όρος».

Η ορθότητα και εκείνων των τοποθετήσεων αποδεικνύεται σήμερα.

Πως ο Εφραίμ σπρώχτηκε στη μέγγενη του Κρεμλίνου

Ο Εφραίμ πιάστηκε από το «φιλικό» χέρι της Μόσχας όταν του φόρτωσαν ένα σωρό ασύστατες κατηγορίες, με ένα συντριπτικό πολιτικό κλίμα εναντίον του που οι ίδιοι-με πρώτο τον προβοκάτορα της Καγκεμπε Συνασπισμό- κατασκεύασαν και με τον Βαρθολομαίο να παίρνει λόγω αυτής της πελώριας πολιτικής πίεσης αποστάσεις από την πιο φιλική του μονή και τον ηγούμενό της. Το πρώτο βήμα του Εφραίμ ήταν η συνάντηση του με τον Μεντβέντεφ, ως πρόεδρο της Ρωσίας στο τέλος Μαΐου του 2010. Το ίδιο διάστημα άρχισαν να πέφτουν οι τόνοι στην υπόθεση Βατοπεδίου για το ρόλο της μονής. Τότε περίπου ήρθε και στη δημοσιότητα μία εκτίμηση του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών που έγινε το 2009 καθώς και τα πορίσματα ορκωτών λογιστών και διεθνών οίκων από τα οποία δεν προκύπτει καμία υποτιμολόγηση, ή υπερτιμολόγηση της δημοσίας περιουσίας. Αυτά δεν αμφισβητήθηκαν από κανέναν.

Σύμφωνα με το τελευταίο ντοκιμαντέρ του Σκάι τα βασικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν στη Βουλή για υπερεκτιμήσεις και υποεκτιμήσεις προήλθαν από μία δικηγόρο Στ. Σωτηροπούλου εναντίον της οποίας ασκήθηκε και κOURνηματική δίωξη το 2011 γιατί χρησιμοποίησε την υπόθεση του Βατοπεδίου, αναλαμβάνοντας απαιτήσεις ακτημόνων της περιοχής, μαζί με τον σύζυγο της δικηγόρο για να εκβιάσει εταιρεία που θα αγόραζε ακίνητα από τη μονή Βατοπεδίου και να αποκτήσει χρηματικά οφέλη!!!

Παρόλα αυτά οι ανακρίσεις για την υπόθεση του Βατοπεδίου συνεχίστηκαν και το κατασκευασμένο σκάνδαλο παρόλο που κατέπεσε παραγωγώς συνεχίσει να θεωρείται σκάνδαλο από όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Οι Αρσένιος και Εφραίμ αφέθηκαν να κληθούν για απολογία τελευταίοι. Ο Αρσένιος αφέθηκε ελεύθερος με περιοριστικούς όρους μετά την απολογία του. Αλλά για τον Εφραίμ είναι **προφανές ότι υπήρξε μεθόδευση η απολογία του να ακολουθήσει το ταξίδι του στη Ρωσία σαν αντιπρόσωπο της μονής. Σε αυτό το υπό πίεση ταξίδι ο Εφραίμ έκανε δεκτή τη πρόσκληση της Ρωσίας για μεταφορά της Αγίας Ζώνης της Παναγίας σε διάφορες πόλεις**

της Ρωσίας για προσκύνημα στο τέλος Νοεμβρίου. Μάλιστα η επίσκεψη αυτή έγινε τμήμα της προεκλογικής εκστρατείας του Πούτιν που σε συνάντησή του με τον Εφραίμ δήλωσε: **«Η μεταφορά της Αγίας Ζώνης στη Ρωσία επιβεβαιώνει τη σύνδεση που υπήρχε ανέκαθεν και υπάρχει και σήμερα, μεταξύ Ρωσίας και Αγίου Όρους... Οι σχέσεις της Ρωσίας με το Άγιο Όρος είναι αιώνες τώρα».** Ο Εφραίμ απάντησε στον Πούτιν ότι **«Όλο το Άγιον Όρος σας αγαπά κ. Πρωθυπουργέ»** (!!!) – (www.romfaia.gr). Ο Πούτιν αναφέρθηκε και στο ταξίδι που του κανόνισε ο Καραμανλής στο Άγιο Όρος το 2005. Και τότε συναντήθηκε με τον Εφραίμ, αλλά τότε ο Εφραίμ δεν ήταν διατεθειμένος να ικανοποιήσει τις ρώσικες αξιώσεις. Ο Πούτιν τώρα ετοιμάζει το επόμενο ταξίδι του από το οποίο σίγουρα δεν θα θέλει να ξαναφύγει με άδεια χέρια.

Ο Εφραίμ έχει τεράστια ηθική και πολιτική ευθύνη για το ότι γλοιωδώς ανοίγει τώρα την πόρτα του Αγίου Όρους στους ρώσους νεοναζι ακολουθώντας τα βήματα κάθε δοσιλογικής παράδοσης της ελληνικής άρχουσας τάξης. Χάρη στον Εφραίμ το Κρεμλίνο εμφανίζεται σήμερα σαν υπερασπιστής της θρησκευτικής ορθόδοξης εξουσίας, απέναντι στην πολιτική εξουσία που υποτίθεται ότι ενεργεί δολίως κατ' εντολήν της άθειας ή αλλόθρησκης Δύσης. Η ελληνική εκκλησία που έχει γίνει πλέον ολοκληρωτικά αντισημιτική και αντιευρωπαϊκή με τη σιωπή της αποδέχεται το ρόλο του υποτακτικού Κρεμλίνου.

Αλλά για να ολοκληρωθεί η προβοκάτσια και να υποταχθεί όχι μόνο Εφραίμ αλλά όλο το Άγιο Όρος στη Ρωσία, ξαφνικά η πολιτικά ελεγχόμενη πια σήμερα ελληνική δικαιοσύνη που είχε δώσει την άνεση στον Εφραίμ να κάνει τα ταξίδια του στη Μόσχα και να συνεχίζει αδιατάρακτα τη διαβίωση του στο Άγιο Όρος σαν ηγούμενος, αποφάσισε την προφυλάκιση του. Εξίσου ξαφνικά, ο Εφραίμ από ένα πρόσωπο απολύτως διεφθαρμένο και επιληψίμο μετατρέπεται σε μάρτυρα και ήρωα της παγκόσμιας ορθοδοξίας. Αυτό μεθοδεύτηκε ως εξής:

Πως το πατριαρχείο Μόσχας «υπερασπίζεται» όψιμα την τιμή του Αγίου Όρους και η στάση της ελληνικής άρχουσας τάξης

Αμέσως μετά την απόφαση για την προφυλάκιση του Εφραίμ, το ρώσικο Ίδρυμα του Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτόκλητου, γνωστό ως ένας από τους ισχυρότερους παράγοντες του Κρεμλίνου και σαν τμήμα του περιβάλλοντος Πούτιν, **με μια ωμή επέμβαση στα εσωτερικά του ελληνικού κράτους κατηγόρησε την «ελληνική διοίκηση» ότι δρα κατ' εντολή της Δύσης ενάντια στις αρχές «οργάνωσης της πνευματικής ζωής» που «έχουν κατοχυρωθεί στο ελληνικό Σύνταγμα»** (!!!) (www.newsbeast.gr, 24/12/2011). Ταυτόχρονα πηγές του πατριαρχείου Μόσχας μίλησαν για «πρωτοφανή αγριότητα» κατά του Εφραίμ, ενώ ο εκπρόσωπος του πατριάρχη Μόσχας Κύριλλου δήλωσε για τον Εφραίμ ότι **«είναι απίθανο να υπάρξουν κάποια δείγματα πως έπραξε όσα τον κατηγορούν»** και ότι ελπίζει να μην υπάρχει στο δικαστήριο που θα τον δικάσει **«αντιχριστιανική διαπλοκή».** Αυτό το ρόλο του προστάτη της ελληνικής ορθοδοξίας δεν θα μπορούσε να τον παίξει η πουτινική Ρωσία χωρίς τη μεθοδευμένη όπως όλα δείχνουν προφυλάκιση του Εφραίμ. Είναι χαρακτηριστικό ότι αμέσως το Άγιο Όρος ανταποκρίθηκε στο ρώσικο προσκλητήριο μάχης που

δήθεν εξαπέλυσε η Δύση μέσω της ελληνικής διοίκησης κατά των «ιερών και οσίων». Δηλαδή η πρώτη δίωξη του Εφραίμ με την δημιουργία του σκανδάλου πριν 4 χρόνια έστειλε τον ως τότε πατριαρχικό (εννοούμε του πατριαρχείου της Κωνσταντινούπολης) και γενικά δυτικόφιλο Εφραίμ στην αγκαλιά της νεοναζιστικής Ρωσίας. Η σημερινή δίωξη του όπου πια σχεδόν κανείς δεν υποστηρίζει με ένταση στην Ελλάδα στέλνει όλη τη μονή Βατοπεδίου και όλο το Άγιο όρος στην αγκαλιά της ρώσικης διπλωματίας και τα μετατρέπει από πατριαρχικούς θεσμούς **σε ρώσικους ναζιστικούς προμαχώνες στην Ελλάδα και στην ΕΕ.** Δηλαδή το Άγιο όρος γίνεται πολιτικά πιο αντιδραστικό από όσο ως τώρα ήταν ιδεολογικά. Γιατί πολλοί κλητήθηκαν σε αυτή τη χώρα από το φαιοκόκκινο καθεστώς αλλά δεν γίνανε τσιράκια της νεοναζιστικής Ρωσίας σαν τον Εφραίμ και τους άλλους καλογήρους εκεί όλων των μονών που τολμάνε τώρα και δίνουν πλήρη στήριξη στον Εφραίμ μόνο και μόνο επειδή έχουν τη στήριξη της Ρωσίας, του ΛΑΟΣ, του ΣΚΑΙ κλπ αλλά που δεν του την έδιναν όταν το καθεστώς χτυπούσε τον Εφραίμ σαν χταπόδι επί χρόνια.

Να πως έγινε και το βράδυ της Δευτέρας 27 Δεκέμβρη, η Ιερά Κοινότητα (το Διοικητικό Συμβούλιο του Αγίου Όρους που σχηματίζεται από τους αντιπροσώπους των 20 μονών του Αγίου Όρους) πήγε στη μονή του Βατοπαιδίου και παρέδωσε μια επιστολή υποστήριξης στην αδαφότητα της μονής και στον ηγούμενο της Εφραίμ. Σύμφωνα με τη σχετική αναφορά στην ιστοσελίδα του «Συλλόγου Φίλων Μονής Βατοπαιδίου» (<http://vatopaidi.wordpress.com>), αυτό «ήταν ένα ιστορικό γεγονός» αφού «για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, η Ιερά Κοινότητα συναντά μια αδαφότητα στην ίδια της τη μονή με τέτοιο τρόπο». **Δηλαδή ο Πούτιν ένωσε όλο το Άγιο Όρος υπό την προστασία του.** Αυτό σημαίνει...επαναστατικός πατριωτικός χαρακτήρας της ελληνικής εκκλησίας.

Στη συνέχεια η Ιερά Κοινότητα υπέβαλε μία επιστολή στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ιωάννη Τέντε, στην οποία ζητάει να μην γίνει προφυλάκιση και εμφανίζεται σαν εγγυήτρια για την παραμονή του Εφραίμ στην μονή σε περίπτωση που αυτό το αίτημα γίνει δεκτό.

Την Τρίτη το πρωί οι μοναχοί έκαναν παράκληση και πήραν την ευλογία του Εφραίμ συμπεριλαμβανομένων και των αστυνομικών που ήταν να τον συνοδεύσουν (!!!) που ήταν «εντελώς συγκλονισμένοι» και «μερικοί από αυτούς ακόμα έκλαιγαν»...

Τα περισσότερα κανάλια και τα ραδιόφωνα έχουν αιφνιδίως συγκλονιστεί από το «ιερό δράμα» του ίδιου ανθρώπου που τα ίδια πριν λίγους μήνες και επί χρόνια ανελέητα και με λυσοαλέο πάθος κατασπάραζαν. Αυτός είναι ο σιχαμερός χαρακτήρας όλης της ελληνικής αστικής τάξης. Σε λίγο θα είναι πάλι όλοι μαζί σε θέση να λιντσάρουν τους «ξενοκίνητους», «δυτικόφιλους», «γερμανόφιλους» διώκτες του, αν συνεχίσουν κάποιοι από πεποίθηση να μιλάνε για σκάνδαλο. Για να μην χαθούν και αυτοί πολιτικά ωστόσο και μείνουν χωρίς καθοδήγηση από τη νέα εθνική μάνα Ρωσία όλο και κάποιος Συνασπισμός θα μείνει για να μιλάει για σκάνδαλο.

Αυτό που προέχει σήμερα είναι να καταγγελθεί η επέμβαση του Κρεμλίνου αλλά και να αποκαλυφθούν οι μηχανορραφίες των ντόπιων υποτακτικών του που με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου άνοιξαν το δρόμο στο ρώσικο ιμπεριαλισμό.

ΤΟ ΙΡΑΚ ΣΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ

Τα αμερικανικά στρατεύματα έχουν μόλις εγκαταλείψει το Ιράκ, αφήνοντας πίσω τους μια χώρα διαιρεμένη από βαθύ σεχταριστικό θρησκευτικό μίσος. Στην πραγματικότητα όμως, πίσω από αυτή τη σύγκρουση κρύβεται το ζήτημα του πολιτικού προσανατολισμού της χώρας: αν δηλαδή αυτή θα ακολουθήσει μία γενικά ανεξάρτητη και φιλειρηνική πορεία ή θα υποταχτεί στον επιθετικό χιτλερικό άξονα Μόσχας-Πεκίνου-Τεχεράνης. Μέχρι στιγμής οι οπαδοί της δεύτερης γραμμής βρίσκονται σε συντριπτικά πλεονεκτική θέση καθώς – εξαιτίας της αμερικανικής επέμβασης και ειδικά με τη βοήθεια της προεδρίας Κλίντον – σήμερα ελέγχουν θέσεις κλειδιά μέσα στον κρατικό μηχανισμό και απολαμβάνουν πελώρια διπλωματική στήριξη από το γειτονικό Ιράν, κάτι που τους επιτρέπει να εξαπολύουν αυτή τη στιγμή ένα πρωτοφανές πογκρόμ στους αντιπάλους τους.

Αυτή είναι η φασιστική γραμμή του σίτη πρωθυπουργού Μαλίκι, που ηγείται μίας κυβέρνησης συνασπισμού και ο οποίος έκανε τα πάντα προκειμένου να αποκτήσει τον έλεγχο των δύο κρίσιμων υπουργείων Άμυνας και Εσωτερικών αρνούμενος να εφαρμόσει τη συμφωνία του 2010 που έδινε στο σουνιτικό μπλοκ εξουσίας μερίδιο αυτού του ελέγχου. Έτσι σήμερα επικρατεί στις δυνάμεις ασφαλείας η εχθρότητα απέναντι στους σουνίτες και η διαφθορά ενώ ο στρατός έχει ουσιαστικά μετατραπεί σε ένα συνονθύλευμα από σιιτικές πολιτοφυλακές που κραδαίνουν τις δικές τους σημαίες αντί της ιρακινής (βλ. *Νιου Γιορκ Τάιμς*, 28/12). Αυτό βέβαια δεν εμποδίζει σε τίποτα τον αδίσταχτο και ιντριγκαδόρο πρωθυπουργό να επικαλείται την εθνική ενότητα, απειλώντας με «ποταμούς αίματος» τις επαρχίες που ζητούν ένα συνταγματικά προβλεπόμενο καθεστώς ημιавтоνομίας, σαν αυτό που χαιρείται ήδη η επαρχία του Κουρδιστάν. Πρόκειται για περιοχές στις οποίες υπερτερεί η σουνιτική μειονότητα και το αίτημα της αυτονομίας λειτουργεί μάλλον εδώ σαν μια πρόχειρη γραμμή άμυνας απέναντι στο επι-

χειρούμενο πογκρόμ. Όμως οι φιλο-ιρανοί φασίστες κατάφεραν να το χρησιμοποιήσουν σαν πρόσχημα για την άσκηση διώξεων σε βάρος των πολιτικών τους αντιπάλων. Το ίδιο έκαναν με τις δολοφονικές ναζιστικές συμμορίες της σουνιτικής Αλ Κάιντα, οι οποίες, πάνω στην ώρα, δυνάμωσαν τις προβοκατόρικες επιθέσεις τους κατά αμάχων σιιτών, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην όξυνση αυτής της αντίθεσης.

Τα γεγονότα λένε ότι στις 15/12, ακολουθώντας το παράδειγμα άλλων δύο κυβερνείων, το επαρχιακό συμβούλιο της Ντιγιάλα ανακήρυξε την επαρχία ημιавтоνομη, με βάση το άρθρο 119 του ιρακινού συντάγματος και με την υποστήριξη του σουνιτικού και κουρδικού στοιχείου. Αμέσως οι ισλαμοφασίστες οργάνωσαν κινητοποίηση 1000 ατόμων με στόχο την τρομοκράτηση των σουνιτών. Εισέβαλαν στο επαρχιακό μέγαρο αναγκάζοντας τα μέλη του συμβουλίου να εγκαταλείψουν την πόλη και τους κούρδους συμβούλους να άρουν την υποστήριξή τους στο σχέδιο αυτονομίας. Η σύγκρουση προσέλαβε νέ-

α ποιότητα στις 19/12, την επομένη δηλαδή αποχώρησης του τελευταίου αμερικανού στρατιώτη από τη χώρα, όταν το δικαστικό συμβούλιο του Ιράκ απαγγείλε κατηγορίες σε βάρος του ιρακινού αντιπροέδρου, του μπααθικού και σουνιτή Ταρίκ αλ-Χασίμι, για το δήθεν σχεδιασμό μίας τρομοκρατικής επίθεσης αυτοκτονίας και εξέδωσε ένταλμα σύλληψης. Εκείνος πρόλαβε να διαφύγει στο Κουρδιστάν αλλά τρεις σωματοφύλακές του δεν γλίτωσαν τη σύλληψη. Η δίωξη του Χασίμι ήταν η αιχμή ενός πολιτικού πραξικοπήματος, ανάλογου εκείνου που οδήγησε στη δικτατορία της Χαμάς στη Γάζα. Σήμανε το τέλος της «συνεργασίας» ανάμεσα σε ιρανόφιλους και μη και θα δώσει το σύνθημα για ένα γενικευμένο πογκρόμ σε βάρος των σουνιτών. Εκτός από τον Χασίμι έχουν στο μεταξύ συλληφθεί εκατοντάδες στελέχη του συνασπισμού «Ιρακίγια», που συσπειρώνει υποστηρικτές του κοσμικού κράτους σουνίτες και σιίτες. Ο συνασπισμός «Ιρακίγια» σταμάτησε πλέον να συμμετέχει στις διαδικασίες του κοινοβουλίου* και οι υπουργοί του στην κυβέρνηση απειλούν τώρα με παραίτηση. Μια άλλη κίνηση που δεν μπορεί παρά να έφερε ανατριχίλα σε πολλούς δημοκράτες ήταν το κάλεσμα από τον Μαλίκι στην δολοφονική πολιτοφυλακή Ασάμπ Αλ αλ-Χακ, που αποτελεί διάσπαση του σιιτικού σκληροπυρηνικού κινήματος Σαντρ, για συμμετοχή στην επίσημη πολιτική σκηνή. Ίσως τώρα οι αμερικανοί επεμβατιστές να καταλάβουν το σφάλμα που έκαναν κάτω προφανώς από την καθοδήγηση της ρωσόδουλης Κλίντον όταν επιχειρήσαν να προωθήσουν αυτή τη συμμορία στην κυβέρνηση το 2009 αφού είχαν πειστεί για

την ειλικρίνεια του «μεταμελημένου» αρχηγού της και τον απελευθέρωσαν. Τώρα αναγνωρίζουν ότι: «*Απελευθερώσαμε αυτούς τους τύπους, κι αυτοί γύρισαν στο Ιράν και δεν κατάθεσαν ακριβώς τα όπλα τους*» (6/1/12). Όμως οι τελευταίες κινήσεις της αμερικανικής πολιτικής ηγεσίας είναι προς την αντίθετη κατεύθυνση. Παρέχουν στρατιωτική υποστήριξη με όπλα και εκπαίδευση στον ιρακινό στρατό, δηλ. στον Μαλίκι, μια συμφωνία ύψους 11 δις δολ. Οι εκπρόσωποι των αμερικανικών μονοπωλίων επιδεικνύουν μεγάλη πολιτική μυωπία και κυνισμό όταν δικαιολογούν τη συμφωνία λέγοντας πως: «*Εάν οι Ηνωμένες Πολιτείες σταματήσουν τις πωλήσεις, (...) ο κ. Μαλίκι "θα μπορούσε απλά να πάρει τα όπλα του από αλλού"*» (28/12).

Από την άλλη επιβεβαιώνουν την ανάλυση της ΟΑΚΚΕ που από την πρώτη στιγμή μίλησε για τη ρώσικη τακτική της σκούπας-φαρασιού στην οποία οι ΗΠΑ λειτούργησαν σαν σκούπα για να σύρουν το Ιράκ μέσα στο ιρακινό και βαθύτερα μέσα στο ρώσικο φαράσι. Να μην ξεχνάμε ότι όταν μιλάμε για ιρανόφιλες δυνάμεις μέσα στο Ιράκ, πρέπει να μπορέσουμε κάποια στιγμή να διακρίνουμε ποιες είναι με το εθνοσοβινιστικό και ποιες με το ρωσόφιλο στρατόπεδο της ιρακινής πολιτικής. Πάντως ότι πολιτικό στοιχείο ανάλυσης διαθέτουμε αυτή τη στιγμή μας εμφανίζει έναν Μαλίκι τουλάχιστον ρωσόφιλο.

*Πρόσφατα η σουνιτική αντιπολίτευση συμφώνησε να επιστρέψει στο Κοινοβούλιο

Τα σοσιαλναζιστικά τάγματα εφόδου του γευτοΚΚΕ είναι το βαθύ κράτος

συνέχεια από τη σελ. 9

στοί αφού λείπει από τους ίδιους.

Οι δολοφόνοι της εργατικής τάξης που παριστάνουν τον προστάτη της

Όσοι όμως είναι παλιότεροι και έχουν κάποια σχέση με εργατικό κίνημα τους ξέρουν καλά από το 1974 όταν τα «έκαναν πλακάκια» με τους εργοδότες και κατέδιδαν τους αγωνιστές της επαναστατικής αριστεράς (ιδιαίτερα του ΕΚΚΕ πριν αυτό βουλιάξει στον οππορτουισμό και στο σοσιαλφασισμό). Τότε ήταν που αυτοί διέλυαν με λύσσα τα εργοστασιακά σωματεία και άρχισαν άγριες φασιστικές επιθέσεις στα κλαδικά όπου έπαιρναν την απόλυτη εξουσία χάρη στη βία. Οι εργοδότες τους έδιναν πρόθυμα τότε την εξουσία από το φόβο της δραστηριότητας αλλά άπειρης και με μπόλικο μικροαστισμό επαναστατικής αριστεράς. Από τότε οι κνίτες έχουν μάθει να προστατεύουν κάθε «δικό» τους αφεντικό, όπως τον Μπόμπολα που λιώνει με τους υπεργολάβους του τους εργάτες την ώρα που εκεί οι ΠΑΜίτες του συνδικάτου οικοδόμων δένουν και λύνουν, ή όπως κάνουν στο μεγαλύτερο κάτεργο μέσα στη χώρα που είναι τα εργοτάξια της Cosco. Άλλωστε σαν εργο-

δότες στις κομματικές τους επιχειρήσεις δεν είναι ίδιοι και χειρότεροι από τον κάθε κεφαλαιοκράτη και επικαλούνται την κρίση για να κάνουν απολύσεις. Την ίδια στιγμή έχουν το ασύλληπτο θράσος να εξαπατούν κατάνυτρα τους εργαζόμενους σηκώνοντας το αίτημα του ελάχιστου μισθού των 1400 Ευρώ!!! (δες *Ριζοσπάστη*, 20/1).

Και νάναι μόνο αυτό. Οι άνθρωποι είναι οι μεγαλύτεροι νεκροθάφτες της εργατικής τάξης σαν τέτοιας. Οι άθλιοι αυτοί υποκριτές κάνουν πως κόπτονται για το μεροκάματο της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης όταν έχουν προκαλέσει επί δεκαετίες, σαν το πιο προχωρημένο απόσπασμα του καθεστώτος των σαμποτέρ, την τρομακτική ποσοτική και ποιοτική καταστροφή της βιομηχανίας, και έτσι έχουν μειώσει αριθμητικά, οργανωτικά και ιδεολογικά τον καθοδηγητικό πυρήνα της εργατικής τάξης που είναι η βιομηχανική εργατική τάξη. Είναι αυτοί που εναντιώθηκαν σε κάθε χωροταξικό και σε κάθε νόμο για τη βιομηχανική παραγωγή και την ανάπτυξη, που προστάτησαν τη διαφθορά στις Εφορίες, στις Πολεοδομίες, στα γραφεία αδειοδοτήσεων διώχνοντας τις επενδύσεις και τρέφοντας τα μιζαδόρικά γραφειοκρατικά, τα πραγματικά χειρότερα κοινωνικά παράσιτα σε βάρος του παραγωγικά κεφάλαιου. Δεν πρωταγωνίστησαν στα «κινήματα» για «καθαρές

πόλεις» χωρίς φουγάρα με τα αδελφάκια τους του ΣΥΝ σε συνεργασία με τους αρχισαμποταριστές φίλους τους δικαστές στο ΣτΕ; Δεν ανέλαβαν να κλείσουν με αυτόν τον τρόπο τα Λιπάσματα στη Δραπετσώνα με το δήμαρχο τους Μπεάζογλου; Δεν εμπόδισαν κάθε ιδιωτικοποίηση όσο αυτή ήταν μια προοδευτική αλλαγή, δηλαδή όσο δεν συνέφερε στα ρώσικα ή στα κινέζικα κεφάλαια για να αναλάβουν τη δουλειά; Τώρα ποιο μεροκάματο προστατεύουν; Αυτό που έχει τσακιστεί στην πραγματική αγορά εργασίας ελλείψει εργοστασίων οπότε οι εργαζόμενοι προτιμάνε να είναι δούλοι των 400 ευρώ παρά λιμοκτονούντες;

Είναι αυτοί που προώθησαν σε κάθε σωματείο τη διάσπαση ανάμεσα σε έλληνες και μετανάστες εργάτες, καλύπτοντας τη μαύρη εργασία και το σπασμένο μεροκάματο, και ανοίγοντας το δρόμο στη βαρβαρότητα, στο ρατσισμό του ΛΑ.Ο.Σ και ακόμα χειρότερα της ναζιστικής Χρυσής Αυγής. Ιδιαίτερα στον κλάδο της οικοδομής που έχουν δύναμη το μεροκάματο καταβυθίστηκε. Είναι αυτοί που έκαναν τα στραβά μάτια σε όλα τα εργοστάσια όταν απολύονταν οι μόνιμοι εργαζόμενοι από κακοπληρωμένους εργάτες που δούλευαν σε εξωτερικά συνεργεία εργολάβων και έτσι διασπώταν και διαλύονταν ο ενιαίος συνδικαλισμός. Δεν ήταν αυτοί που σαν συνδικαλιστές των οικοδόμων

έβγαλαν το σκασμό όταν στα εργοτάξια του Μπόμπολα γίνονταν σωρηδόν εργατικά ατυχήματα με θύματα μετανάστες που εργάζονταν για ψίχουλα;

Όχι η εισβολή του ΠΑΜΕ στη συζήτηση επίσημων εργοδοτών-συνδικαλιστών δεν έχει καθόλου να κάνει με οποιαδήποτε εργατικά συμφέροντα. Σημαίνει το ότι όποιος στο μέλλον σταθεί στο δρόμο των ρωσο-κινέζων αφεντικών θα έχει να αντιμετωπίσει τα τάγματα εφόδου του ΠΑΜΕ που θα απομακρύνουν τα «παράσιτα» που «εμποδίζουν την κοινωνική εξέλιξη».

Αλλά, οι εργαζόμενοι δεν θα κάθονται για καιρό να κοιτάνε το ΠΑΜΕ και το γευτοΚΚΕ να ασκούν τη φασιστική τους εξουσία ενάντια στους ίδιους και στη χώρα ολόκληρη. Ήδη αρχίζουν να ζυμώνουν στους χώρους δουλειάς τον καταστροφικό τους ρόλο και στον Βόλο αντιστάθηκαν μαζικά στους τραμπουκισμούς τους. Οι σοσιαλφασίστες είναι ασύδοτοι όσο έχουν απέναντι τους αστούς τύπου ΣΕΒ ή γραφειοκράτες κρατικούς συνδικαλιστές τύπου ΓΣΕΕ. Όταν η εργατική τάξη το όνομα της οποίας καπηλεύονται υψώσει τη φωνή της και διεκδικήσει τα στοιχειώδη της δημοκρατικά δικαιώματα οι θρασείες αυτοί και πραγματικά αντεργάτες και αντικομμουνιστές προβοκάτορες θα χωθούν στο καβούκι τους και η χώρα θα σωθεί. Αν όχι θα πάμε στο μεγαλύτερο φασισμό και στη μεγαλύτερη εξαθλίωση που έχουμε ποτέ γνωρίσει σαν χώρα.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΙΡΑΝΙΚΟ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΑΡΓΚΟ ΣΤΟ ΙΡΑΝ

Η ένταση ξανακλιμακώνεται στις σχέσεις Δύσης-Ιράν. Την πρωτοχρονιά, η αμερικανική κυβέρνηση επέβαλε εμπάργκο στις ιρανικές εξαγωγές πετρελαίου ανεβάζοντας στα ύψη την τιμή του. Αφορμή στάθηκε μια έκθεση της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας, με την οποία τα 6 διπλωματικά ισχυρότερα κράτη του πλανήτη - ΗΠΑ-Ρωσία-Κίνα-Γαλλία-Αγγλία - μαζί και η Γερμανία, εξέφραζαν την «έντονη και διαρκώς εντεινόμενη ανησυχία τους» σχετικά με το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα, που θα μπορούσε να οδηγήσει στην κατασκευή ατομικής βόμβας, ζητώντας το πλήρες άνοιγμα του προγράμματος στους επιθεωρητές του ΟΗΕ. Όπως μαθαίνουμε από τους Τάιμς της Νέας Υόρκης (17/11), «οι έξι δυνάμεις που εμπλέκονται στη διπλωματία με το Ιράν (...) ξεπέρασαν τις διαφορές τους για να παρουσιάσουν ένα ενιαίο μέτωπο στη συνάντηση του συμβουλίου κυβερνητών της ΔΥΑΕ».

Πρόκειται για μια απόφαση που βασίζεται στη γνωστή παράλογη απαίτηση των πιο ισχυρών ιμπεριαλισμών - τόσο δυτικών όσο και ανατολικών - να απαγορευτεί η παραπέρα διάδοση των πυρηνικών όπλων στις υπόλοιπες χώρες του κόσμου. Προκειμένου να εξασφαλίσουν την ηγεμονία τους πάνω στις μικρές χώρες, οι ισχυροί ιμπεριαλισμοί έχουν θεσπίσει μία «συμφωνία για τη μη διάδοση των πυρηνικών» με την οποία εκβιάζουν και βιασπραγούν απέναντι σε όποια μικρή ή μεσαία χώρα υποπετούνται ότι έχει αναπτύξει κάποιου είδους πυρηνικό πρόγραμμα για στρατιωτικούς σκοπούς. Μιλάνε για αποπλισμό όταν οι ίδιοι, ιδιαίτερα οι δύο υπερδυνάμεις ΗΠΑ και Ρωσία, διαθέτουν ήδη πολλές εκατοντάδες πυρηνικές κεφαλές για να μπορούν να εκβιάζουν όποια πυρηνικά άοπλη χώρα, ιδιαίτερα χώρα του τρίτου κόσμου, εφαρμόζει ουσιαστικά ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική από τις δύο υπερδυνάμεις. Η Λιβύη του Καντάφι είναι ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα τέτοιας χώρας. Αυτή αφού συμμορφώθηκε με τις επιταγές της «συμφωνίας για τον αποπλισμό», και κατέστρεψε τον μηχανισμό που είχε ετοιμάσει για την κατασκευή πυρηνικών όπλων δέχτηκε στρατιωτική επίθεση άμεσα από τις ΗΠΑ και Αγγλία-Γαλλία και έμμεσα από τη Ρωσία και αλώθηκε από ένα κτηνώδες καθεστώς ισλαμοφασιστών. Αυτό σκότωσε σαν το σκυλί τον άνθρωπο που τήρησε αυτή τη συμφωνία χάρη στη συνεργασία της με την αεροπορία των επεμβατιστών.

Γι' αυτό σήμερα πρέπει κάθε χώρα του κόσμου μικρή ή μεγάλη να έχει το δικαίωμα να διαθέτει έστω μία ατομική βόμβα. Μόνο τότε μπορούμε πραγματικά να μιλάμε και να διαπραγματευόμαστε τον πυρηνικό αποπλισμό στον πλανήτη με όρους ισοτιμίας. Η Κίνα του Μάο όφειλε την επιβίωσή της σαν μια παγκόσμια ανεξάρτητη και φιλειρηνική δύναμη ανάμεσα σε πολλά άλλα και στο γεγονός ότι κατασκεύασε ατομική βόμβα κι έτσι κατόρθωσε να αντιμετωπίσει αρχικά έναν πυρηνικό εκβιασμό του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και στη συνέχεια του ρώσικου. **Αλλά όσοι υπερδυνάμεις εκτός από το πυρηνικό τους οπλοστάσιο έχουν τόσο μεγάλη υπεροπλία σε συμβατικά όπλα ώστε να μπορούν να βομβαρδίζουν χωρίς λόγο ακόμα και να εισβάλουν σε σχετικά πιο αδύναμες μικρές και μεσαίες χώρες για να επιβάλουν το νόμο τους στις εσωτερικές τους αντιθέσεις τότε αυτές έχουν δικαίωμα να έχουν κάποια πυρηνικά για να υπαρχει ένας φόβος στους επεμβαστές ιμπεριαλιστές ότι δεν μπορούν να τους καρπαζώνουν και να τους υπο-**

δουλώνουν εντελώς ατιμώρητα. Άλλωστε ένας βασικός λόγος που ο πόλεμος ενάντια στην Ευρώπη δεν έγινε από τη σοσιαλιμπεριαλιστική ΕΣΣΔ ήταν γιατί οι ευρωπαϊκές χώρες είχαν και δικά τους πυρηνικά (της Αγγλίας και της Γαλλίας) και ζήτησαν και την πυρηνική κάλυψη και των ΗΠΑ για να αντιροπήσουν τη συντριπτική συμβατική υπεροπλία των σοσιαλιμπεριαλιστών σε ένα ενδεχόμενο ευρωπαϊκό θέατρο πόλεμου.

Με την παραπάνω αντίληψη αρχής θεωρούμε άδικη την απόφαση των ανατολικών και δυτικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων να απαγορεύουν στο Ιράν να αναπτύσει πυρηνικά όπλα - παρόλο που η υπεραντιδραστική κυβέρνησή του ισχυρίζεται ότι δεν θέλει κάτι τέτοιο - και να του επιβάλλουν κυρώσεις για να μην τα αναπτύξει. Οι εμπνευστές του αποκλεισμού αμερικάνοι ιμπεριαλιστές ισχυρίζονται ότι το κάνουν αυτό - σε αντίθεση με ότι κάνουν με την Ινδία, το Πακιστάν και το Ισραήλ γιατί το Ιράν είναι μία επιθετική δύναμη και ότι εάν αποκτήσει πυρηνικά θα οδηγήσει τη Μέση Ανατολή στον όλεθρο. Πράγματι το Ιράν είναι ένας ισχυρός περιφερειακός ηγεμονιστής τραμπούκος και είναι ομολογουμένως το μόνο ανοιχτά αντισημιτικό κράτος παγκόσμια, αφού έχει δηλώσει - δια στόματος του προέδρου του Αχμαντινετζάντ - ότι σκοπεύει να σβήσει το Ισραήλ από τον παγκόσμιο χάρτη. Όμως μέχρι στιγμής το Ιράν δεν έχει διεξάγει επιθετικούς πολέμους στην περιοχή αν και υποστηρίζει μια σειρά φασιστικές συμμορίες σε γειτονικές χώρες. **Το κυριότερο είναι ότι το Ιράν δεν είναι μόνο το Ιράν των ισλαμοφασιστών είναι και το Ιράν της μαζικής δημοκρατικής αντιπολίτευσης που παλεύει με αξιώσεις για την εξουσία και η οποία δεν έχει αποποιηθεί και αυτή το δικαίωμα του Ιράν σαν χώρα να έχει πυρηνικά. Αν οι δυτικοί ιμπεριαλιστές ήταν συνεπείς με τον ισχυρισμό τους ότι δεν θέλουν πυρηνικά για το Ιράν επειδή αυτά θα είναι στα χέρια φασιστών και όχι δημοκρατών, τότε θα βοηθούσαν με πάθος την ηρωική δημοκρατική εξέγερση του 2009.** Αλλά αυτοί την εγκατέλειψαν αισχρά σε αντίθεση με το πόσο σκίστηκαν να βοηθήσουν τους ισλαμοφασιστές της Τυνησίας και της Αιγύπτου στον «αραβικό χειμώνα» του 2011. Αλλά και όταν επικαλούνται τον κίνδυνο που αντιπροσωπεύει ένα πυρηνικό Ιράν για τους γείτονές του, ειδικά για το Ισραήλ, το καλύτερο φάρμακο σε αυτό είναι πυρηνικά για όλους τους γείτονες του Ιράν και όπως έλεγε ο Μάο «σκάψιμο βαθιά στη γη για αποθήκευση τροφής» και πολλά καλά πυρηνικά καταφύγια. **Η θεωρία ότι όταν πολλές χώ-**

ρες έχουν πυρηνικά τότε κάποιοι τρελοί δικτάτορες των πιο μικρών και ανεύθυνων χωρών θα μπουκ στον πειρασμό να τα χρησιμοποιήσουν είναι μια ιμπεριαλιστική θεωρία. Πιο μεγάλη τρέλα από εκείνη που κουβαλάνε οι μεγάλες και για αυτό αλαζονικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, καμιά μικρή ή μεσαία χώρα δεν μπορεί από τη φύση της να κουβαλάει. Αλλά ούτε μπορούν να την κουβαλάνε και οι όποιοι δικτάτορές της, γιατί ουδείς δικτάτορας είναι υπεράνω της τάξης ή του κομματιού της τάξης που τον έφερε και τον κρατάει στην εξουσία και η οποία σαν τέτοια νιώθει καλά τους παγκόσμιους και τοπικούς πολιτικούς συχετισμούς. Όποιο δηλαδή καθεστώς χρησιμοποιήσει σήμερα πρώτο πυρηνικά χωρίς τουλάχιστον να δεχτεί ωμή, εξοντωτική και απρόκλητη εξωτερική επίθεση από μια πολύ μεγάλη δύναμη, θα είναι σύντομα πολιτικά και στρατιωτικά νεκρό και μάλιστα με παγκόσμια συγκατάθεση.

Τρελοί άνθρωποι υπάρχουν, τρελές τάξεις όχι. Γι αυτό καμιά ως τώρα δεν χρησιμοποίησε άμυαλα τα πυρηνικά της. Όχι τυχαία τη μόνη μία φορά που μια χώρα τα χρησιμοποίησε ήταν για να σταματήσει σαν μέρος ενός παγκόσμιου αντιφασιστικού μετώπου, και μάλιστα με την έγκρισή του, τους πιο αδιάλλακτους ιμπεριαλιστές σφαγείς αμάχων της ιστορίας των πολέμων, τον γιαπωνέζικο αυτοκρατορικό στρατό που η μη συντριβή του θα κόστιζε περισσότερους νεκρούς από εκείνους της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι.

Τα παραπάνω ισχύουν από άποψη αρχής. Από πολιτική άποψη βλέπουμε τον σημερινό οικονομικό αποκλεισμό του Ιράν σαν ένα ακόμα παιχνίδι της Ρωσίας μέσω του Ομπάμα για να εφαρμόσει την τακτική «σκούπα-φαράσι» και να εξαρτήσει το Ιράν στα πλαίσια του άξονα Μόσχας-Πεκίνου-Τεχεράνης. Από την άλλη πλευρά βλέπουμε αυτόν τον αποκλεισμό από την πλευρά των ΗΠΑ και σαν μια προβοκάτσια σε βάρος της ΕΕ που με το να συμμετάσχει στον αποκλεισμό του Ιράν βοηθάει στην αύξηση των τιμών του πετρελαίου πάνω στην κρίση της και επίσης αυξάνει την ενεργειακή της εξάρτηση από άλλες πηγές πιο εξαρτημένες από το Κρεμλίνο.

Η απόφαση των ΗΠΑ να επιβάλει εμπάργκο στο ιρανικό πετρέλαιο όζυνη ακόμα περισσότερο τη σύγκρουση Δύσης-Ιράν. Ρωσία και Κίνα φρόντισαν να ακολουθήσουν μία διπρόσωπη στάση κριτικάροντας με σφοδρότητα το εμπάργκο, έτσι ώστε να μπορέσουν σύντομα να μαζέψουν σαν φαράσι το Ιράν στον πολεμικό τους άξονα. Στόχος τους είναι ο πανίσχυρος ανώτατος ηγέτης της χώρας, Αλί Καμενέι, ο οποίος αν και ως χθες σταθερός φίλος του άξονα έχει αρχίσει τελευταία να ακολουθεί μία πιο ανεξάρτητη από τη Ρωσία αλλά και την Κίνα πολιτική και να συγκρούεται για αυτό το λόγο με τον ρωσόφιλο Αχμαντινετζάντ πάνω στον οποίο ως τώρα διαρκώς επικρατεί. Το αμερικανό-ευρωπαϊκό εμπάργκο νομίζουμε έχει σα στόχο να αδυνατίσει τη θέση του Καμενέι και να ενισχύσει εκείνη του Αχμαντινετζάντ και τελικά να στείλει το Ιράν στην αγκαλιά της Μόσχας. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Καμενέι έχει πάντα αρνηθεί την πρόταση της Ρωσίας να ετοιμάζει εκείνη το εμπλουτισμένο ουράνιο για τις

ανάγκες του Ιράν χωρίς αυτό να μπορεί να το χρησιμοποιήσει για να φτιάξει μπόμπες. Αντίθετα ο Αχμαντινετζάντ σε πρώτη φάση δέχτηκε αυτήν την πρόταση πρωτού ανακρούσει πρύμναν άρον άρον λίγες ώρες μετά με επέμβαση του Καμενέι (βλ. NYT, 30/10/09).

Η δυσπιστία του Ιράν στις σχέσεις με τους Ρώσους φαίνεται εξάλλου απ' το γεγονός ότι το Ιράν έχει μηνύσει τη Ρωσία στο Διεθνές Δικαστήριο για καθυστέρηση στην παράδοση συστημάτων S-300. Στο ζήτημα της ιμπεριαλιστικής στρατιωτικής επέμβασης στη Λιβύη, όπως μας πληροφορεί η Μοντ στις 8/7/11: «σύμφωνα με δυτικές πηγές, η επιλογή να βοηθηθεί ο Μουαμάρ Καντάφι οδήγησε σε αντιμαχίες μέσα στην ιρανική εξουσία, αντιπαράβαλλοντας τον ανώτατο ηγέτη στον πρόεδρο Μαχμούτ Αχμαντινετζάντ, που ευνοούσε μία υποστήριξη στην αντι-Καντάφι εξέγερση». Αλλά η αντίθεση του Ιράν με το ρωσοκινεζικό άξονα εκδηλώνεται και σε άλλα ζωτικά θέματα όπως είναι το φυσικό αέριο. Τον περασμένο Ιούνιο η Τεχεράνη κατήγγειλε την κρατική κινεζική εταιρεία CNPC για καθυστέρησης στην τήρηση των υποχρεώσεων της σχετικά με ένα γιγαντιαίο κοίτασμα αερίου που έχει αναλάβει και απείλησε με διακοπή της υπογραφείσας συμφωνίας.

Να γιατί την ώρα που το Ιράν απομονώνεται διπλωματικά από τη διεθνή κοινότητα, ο πρόεδρος του Αχμαντινετζάντ γίνεται δεκτός από τα πιο ρωσόδουλα ναζιστικά καθεστώτα της Λατινικής Αμερικής. Η Ρωσία θέλει να δώσει στους Ιρανούς μία «διέξοδο», εκείνη της απόλυτης υποταγής σ' αυτήν λέγοντάς τους έμμεσα ότι αν θέλετε να σώσετε τη χώρα από την καταστροφή που επιδιώκουν οι δυτικοί θα πρέπει να διώξετε τον ανώτατο ηγέτη από την εξουσία ή να τον πείσετε να συνεργαστεί από θέση αδυναμίας με τον Αχμαντινετζάντ. Νομίζουμε ότι η διπλωματική πάλη που έδωσε τελευταία νικηφόρα η ελληνική κυβέρνηση στην ΕΕ για να καθυστερήσει για μερικούς μήνες την επιβολή του εμπάργκο στο Ιράν - με πρόσχημα ότι η Ελλάδα έχει ανάγκη χρόνου για να βρει άλλον προμηθευτή - είναι μια υπενθύμιση στο Ιράν ότι αν έχει καλές σχέσεις με την ρωσόφιλη και φιλική στον Αχμαντινετζάντ Ελλάδα θα μπορεί να ανοίγει ρήγματα και στην ΕΕ.

Έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί τα μέτωπα, δύο δρόμοι ανοίγονται αυτή τη στιγμή για το Ιράν: ο δρόμος παράδοσης στις απαιτήσεις του ρωσοκινεζικού άξονα και των ΗΠΑ ή ο δρόμος της αντίστασης σε αυτούς. Βεβαίως καλύτερο από το να επικρατήσει ο Καμενέι πάνω στον Αχμαντινετζάντ και έτσι να αντισταθεί το Ιράν κάπως περισσότερο στη Ρωσία, στους ελεεινούς επεμβατιστές των ΗΠΑ καθώς και στην προβοκατόρικη πολιτική των Λίμπερμαν-Νετανιάχου για μια στρατιωτική επίθεση στο Ιράν, είναι να επικρατήσει πάνω και στους δύο το δημοκρατικό κίνημα του Ιράν. Αυτό όμως το κίνημα με τον ιμπεριαλιστικό αποκλεισμό των ΗΠΑ στο Ιράν αδυνατίζει πολιτικά γιατί σε τέτοιου είδους πιέσεις οι μάζες συσπειρώνονται πίσω από τις ηγεσίες τους.